

KARTA PRZEDMIOTU LOGIKA**I. Dane podstawowe**

Nazwa przedmiotu	Logika
Nazwa przedmiotu w języku angielskim	<i>Logic</i>
Kierunek studiów	Retoryka Stosowana
Poziom studiów (I, II, jednolite magisterskie)	I
Forma studiów (stacjonarne, niestacjonarne)	stacjonarne
Dyscyplina	Filozofia
Język wykładowy	polski

Koordinator przedmiotu/osoba odpowiedzialna	dr hab. Bożena Czernecka-Rej
---	------------------------------

Forma zajęć (<i>katalog zamknięty ze słownika</i>)	Liczba godzin	semestr	Punkty ECTS
wykład	15	I	4
ćwiczenia	30	I	

Wymagania wstępne	- zdolność do krytycznego myślenia - zdolność do analizy tekstów - elementarna wiedza w zakresie gramatyki języka polskiego - elementarna znajomość matematyki na poziomie szkoły średniej
-------------------	---

II. Cele kształcenia dla przedmiotu

- zapoznanie studenta z głównymi pojęciami, problemami i osiągnięciami logiki
- zapoznanie studenta z klasycznym rachunkiem logicznym
- wykształcenie u studenta umiejętności rozwiązywania zadań z logiki
- uczulenie studenta na problematykę poprawności logicznej i błędu logicznego

III. Efekty uczenia się dla przedmiotu wraz z odniesieniem do efektów kierunkowych

Symbol	Opis efektu przedmiotowego	Odniesienie do efektu kierunkowego
WIEDZA		
W_01	Student zna podstawowe typy wyrażeń, elementarne typy czynności wiedzotwórczych oraz główne sposoby uzasadniania twierdzeń i rozumie ich specyfikę.	K_W11
W_02	Student zna typy nauk, rozumie ich metodologiczną specyfikę i wzajemne związki.	K_W11

UMIEJĘTNOŚCI		
U_01	Student potrafi analizować proste rozumowania, ustalając ich strukturę i oceniając poprawność.	K_U06
U_02	Student umie rozwiązywać proste zadania w zakresie klasycznego rachunku logicznego.	K_U06
U_03	Student umie rozpoznawać, nazywać i charakteryzować podstawowe błędy logiczne.	K_U06
KOMPETENCJE SPOŁECZNE		
K_01	Student wykazuje gotowość do zespołowego rozwiązywania zadań i merytorycznej dyskusji.	K_K02

IV. Opis przedmiotu/ treści programowe

<p>Wykład: Pluralizm typów wiedzy, typy nauk i ich specyfika. Elementarne pojęcia semiotyki logicznej; błędy w słownym wyrażaniu myśli. Rodzaje rozumowań. Budowa i rodzaje wnioskowania; poprawność wnioskowania i błędy we wnioskowaniu. Budowa i rodzaje definicji; poprawność definicji i błędy w definicjach; elementy teorii pytań; podział logiczny. Wynikanie logiczne i zależności pokrewne. Klasyczny rachunek zdań. Logika pierwszego rzędu, teoria identyczności. Elementarne wiadomości o logikach nieklasycznych. Elementarne wiadomości z metalogiki. Tradycyjna logika nazw.</p> <p>Ćwiczenia: Elementarne pojęcia semiotyki logicznej; błędy w słownym wyrażaniu myśli. Rodzaje wnioskowania, poprawność wnioskowania i błędy we wnioskowaniu. Rodzaje definicji, poprawność definicji i błędy w definicjach; elementy teorii pytań; podział logiczny. Zadania w zakresie klasycznego rachunku logicznego i tradycyjnej logiki nazw.</p>

V. Metody realizacji i weryfikacji efektów uczenia się

Symbol efektu	Metody dydaktyczne (lista wyboru)	Metody weryfikacji (lista wyboru)	Sposoby dokumentacji (lista wyboru)
WIEDZA			
W_01	Wykład: wykład konwencjonalny Ćwiczenia: praca z tekstem	Wykład: egzamin pisemny Ćwiczenia: kolokwium pisemne	Wykład: karta egzaminacyjna Ćwiczenia: uzupełnione i ocenione kolokwium
W_02	Wykład: wykład konwencjonalny	Wykład: egzamin pisemny	Wykład: karta egzaminacyjna
UMIEJĘTNOŚCI			
U_01	Wykład: wykład konwencjonalny Ćwiczenia: analiza tekstu, ćwiczenia praktyczne	Wykład: egzamin pisemny Ćwiczenia: kolokwium pisemne	Wykład: karta egzaminacyjna Ćwiczenia: uzupełnione i ocenione kolokwium
U_02	Wykład: wykład konwencjonalny	Wykład: egzamin pisemny Ćwiczenia: kolokwium	Wykład: karta egzaminacyjna

	Ćwiczenia: ćwiczenia praktyczne, rozwiązywanie zadań	pisemne	Ćwiczenia: uzupełnione i ocenione kolokwium
U_03	Wykład: wykład konwencjonalny Ćwiczenia: analiza tekstu, ćwiczenia praktyczne	Wykład: egzamin pisemny Ćwiczenia: kolokwium pisemne	Wykład: karta egzaminacyjna Ćwiczenia: uzupełnione i ocenione kolokwium
KOMPETENCJE SPOŁECZNE			
K_01	Wykład: wykład konwencjonalny Ćwiczenia: dyskusja, praca w grupach	Wykład: egzamin pisemny Ćwiczenia: kolokwium pisemne	Wykład: karta egzaminacyjna Ćwiczenia: uzupełnione i ocenione kolokwium

VI. Kryteria oceny, wagi...

Ocena niedostateczna (2):

WIEDZA:

Student nie ma wymaganej wiedzy na temat wnioskowania lub definicji. Student nie ma elementarnej wiedzy o typach nauk lub wiedzy z zakresu semiotyki.

UMIEJĘTNOŚCI:

Student nie potrafi analizować wnioskowań, rozpoznawać błędów logicznych lub też nie potrafi, nawet z pomocą nauczyciela, rozwiązywać najprostszych zadań z logiki formalnej.

KOMPETENCJE SPOŁECZNE:

Student nie angażuje się w proces kształcenia.

Ocena dostateczna (3):

WIEDZA:

Student opanował materiał dotyczący budowy, rodzajów i poprawności wnioskowania oraz definicji. Student ma ogólne pojęcie o typach nauk i wiedzę z zakresu semiotyki.

UMIEJĘTNOŚCI:

Student potrafi ustalać rodzaj i strukturę najprostszych wnioskowań, rozpoznawać i omawiać błędy logiczne, rozwiązywać z pomocą nauczyciela najprostsze zadania z logiki formalnej.

KOMPETENCJE SPOŁECZNE:

Student angażuje się w proces kształcenia.

Ocena dobra (4):

WIEDZA:

Wiedza studenta obejmuje całość przedstawionego materiału, ale może mieć braki w mniej ważnych szczegółach.

UMIEJĘTNOŚCI:

Student potrafi ustalać rodzaj i strukturę prostych wnioskowań, rozpoznawać i omawiać błędy logiczne, a także samodzielnie rozwiązywać proste zadania z logiki formalnej.

KOMPETENCJE SPOŁECZNE:

Student angażuje się w proces kształcenia.

Ocena bardzo dobra (5):

WIEDZA:

Student ma ugruntowaną i uporządkowaną wiedzę, obejmującą całość przedstawionego materiału, i potrafi swobodnie korzystać z tej wiedzy w sytuacjach problemowych.

UMIEJĘTNOŚCI:

Student potrafi ustalać rodzaj i strukturę typowych wnioskowań, dyskutować ich poprawność, rozpoznawać i omawiać błędy logiczne oraz znajdować własne przykłady takich błędów.

Potrafi samodzielnie rozwiązywać typowe zadania z logiki formalnej.

KOMPETENCJE SPOŁECZNE:

Student wzorowo angażuje się w proces kształcenia.

VII. Obciążenie pracą studenta

Forma aktywności studenta	Liczba godzin
Liczba godzin kontaktowych z nauczycielem	45
Liczba godzin indywidualnej pracy studenta	75

VIII. Literatura

Literatura podstawowa:
brak
Literatura uzupełniająca:
1. K. Ajdukiewicz, Zarys logiki, Warszawa 1955. 2. K. Ajdukiewicz, Logika pragmatyczna, Warszawa 1965. 3. D. Bonevac, Deduction. Introductory Symbolic Logic, Oxford 2003. 4. L. Borkowski, Wprowadzenie do logiki i teorii mnogości, Lublin 1991. 5. M. Lechniak, Elementy logiki dla prawników, Lublin 2006, 2012.

KARTA PRZEDMIOTU: Kultura języka**I. Dane podstawowe**

Nazwa przedmiotu	Kultura języka
Nazwa przedmiotu w języku angielskim	Language culture
Kierunek studiów	Retoryka stosowana
Poziom studiów (I, II, jednolite magisterskie)	I
Forma studiów (stacjonarne, niestacjonarne)	stacjonarne
Dyscyplina	filozofia
Język wykładowy	polski

Koordinator przedmiotu/osoba odpowiedzialna	Dr hab. Magdalena Smoleń-Wawrzusiszyn
---	---------------------------------------

Forma zajęć (<i>katalog zamknięty ze słownika</i>)	Liczba godzin	semestr	Punkty ECTS
ćwiczenia	30	I	4

Wymagania wstępne	brak
-------------------	------

II. Cele kształcenia dla przedmiotu

C1 - zapoznanie studentów z podstawowymi zagadnieniami z zakresu wszystkich komponentów kultury języka: poprawności i sprawności językowej, etyki i estetyki komunikacji
C2 - uświadomienie studentom czynników warunkujących zróżnicowanie współczesnej polszczyzny oraz czynników normotwórczych
C3 - wykształcenie świadomego użytkownika polszczyzny, potrafiącego uzasadnić swoje sądy o języku

III. Efekty uczenia się dla przedmiotu wraz z odniesieniem do efektów kierunkowych

Symbol	Opis efektu przedmiotowego	Odniesienie do efektu kierunkowego
WIEDZA		
W_01	zna i rozumie kompleksowy charakter kultury języka polskiego, jej złożoność historyczno-normatywną oraz wskaźniki jej zmienności i wariantywności	K_W09
W_02	ma podstawową wiedzę o specyfice kultury języka polskiego i jej społecznych funkcjach	K_W11
UMIEJĘTNOŚCI		
U_01	potrafi posługiwać się podstawową aparaturą pojęciową i teoretyczną oraz paradygmatami badawczymi z zakresu kultury języka polskiego	K_U04
U_02	posiada umiejętność przygotowania wystąpień ustnych w języku polskim dotyczących zagadnień retorycznych z zastosowaniem wskazań normatywnych z zakresu kultury języka	K_U09

	polskiego	
KOMPETENCJE SPOŁECZNE		
K_01	jest gotów do dokonania pogłębionej analizy zagadnień i problemów z zakresu kultury języka polskiego oraz samodzielnie formułować propozycje rozwiązań (w uzasadnionych przypadkach zasięga opinii eksperckich)	K_K02

IV. Opis przedmiotu/ treści programowe

Podstawowe pojęcia z zakresu kultury języka (system, norma, uzus); kryteria poprawności językowej; postawy wobec języka; wybrane zagadnienia poprawności ortograficznej, interpunkcyjnej, fonetycznej, leksykalnej, fleksyjnej, słowotwórczej i składniowej; etyka komunikacji werbalnej; etykieta językowa.

V. Metody realizacji i weryfikacji efektów uczenia się

Symbol efektu	Metody dydaktyczne <i>(lista wyboru)</i>	Metody weryfikacji <i>(lista wyboru)</i>	Sposoby dokumentacji <i>(lista wyboru)</i>
WIEDZA			
W_01	wykład, praca z tekstem	praca pisemna	oceniony tekst pracy pisemnej
W_02	wykład, praca z tekstem	praca pisemna	oceniony tekst pracy pisemnej
UMIEJĘTNOŚCI			
U_01	analiza tekstu	praca pisemna	oceniony tekst pracy pisemnej
U_02	prezentacja	obserwacja	karta oceny prezentacji
KOMPETENCJE SPOŁECZNE			
K_01	praca w grupie	obserwacja	karta oceny pracy w grupie

VI. Kryteria oceny, wagi

- 1) obecność na zajęciach: 10 %
- 2) prace pisemne: 60 %
- 3) prezentacja i praca w grupie: 30%

VII. Obciążenie pracą studenta

Forma aktywności studenta	Liczba godzin
Liczba godzin kontaktowych z nauczycielem	30
Liczba godzin indywidualnej pracy studenta	90

VIII. Literatura

Literatura podstawowa
H. Jadacka, Kultura języka polskiego. Fleksja, słowotwórstwo, składnia, Warszawa 2005; T. Karpowicz, Kultura języka. Wymowa, ortografia, interpunkcja, Warszawa 2009; K. Mosiołek-Kłosińska (red.), Formy i normy, czyli poprawna polszczyzn w praktyce, Warszawa 2001; A. Markowski, Kultura języka polskiego. Teoria. Zagadnienia leksykalne, Warszawa 2005.

Literatura uzupełniająca

Nowy słownik ortograficzny PWN z zasadami pisowni i interpunkcji, red. E. Polański, Warszawa 2002; Wielki słownik poprawnej polszczyzny, red. A. Markowski, Warszawa 2006; Wielki słownik ortograficzno-fleksyjny, red. J. Podracki, Warszawa 2003; A. Markowski, R. Pawelec, Nowy słownik wyrazów obcych i trudnych, Warszawa 2007; H. T. Zgólkowie, Językowy savoir-vivre. Praktyczny poradnik posługiwania się polszczyzną w sytuacjach oficjalnych i towarzyskich, Warszawa 2004; czasopisma „Język Polski” i „Poradnik Językowy”.
--

KARTA PRZEDMIOTU**I. Dane podstawowe**

Nazwa przedmiotu	Korygowanie błędów wymowy z elementami ortofonii
Nazwa przedmiotu w języku angielskim	Correcting pronunciation errors with elements of orthophony
Kierunek studiów	Retoryka Stosowana
Poziom studiów (I, II, jednolite magisterskie)	studia I stopnia
Forma studiów (stacjonarne, niestacjonarne)	stacjonarne
Dyscyplina	filozofia
Język wykładowy	polski

Koordynator przedmiotu/osoba odpowiedzialna	dr hab. Agata Seweryn, prof. KUL
---	----------------------------------

Forma zajęć (<i>katalog zamknięty ze słownika</i>)	Liczba godzin	semestr	Punkty ECTS
warsztaty	30	I	2

Wymagania wstępne	brak
-------------------	------

II. Cele kształcenia dla przedmiotu

C1 - zapoznanie studentów z podstawową wiedzą dotyczącą ortofonii języka polskiego
C2 - nabycie przez studenta podstawowych umiejętności z zakresu logopedii artystycznej i medialnej (odróżnianie błędu wymowy od wady wymowy, prawidłowa artykulacja i metody pracy nad usprawnieniem artykulatorów)
C3 - stworzenie indywidualnych programów samodoskonalących w zakresie artykulacji i ortofonii

III. Efekty uczenia się dla przedmiotu wraz z odniesieniem do efektów kierunkowych

Symbol	Opis efektu przedmiotowego	Odniesienie do efektu kierunkowego
WIEDZA		
W_01	student ma uporządkowaną podstawową wiedzę w zakresie ortofonii języka polskiego oraz podstaw fonetyki języka polskiego	KW_04
W_02	student zna podstawy logopedii artystycznej i medialnej (budowa artykulatorów, prawidłowa artykulacja głosek w izolacji i w otoczeniu artykulacyjnym)	
UMIEJĘTNOŚCI		
U_01	student potrafi posługiwać się fachową terminologią z zakresu ortofonii oraz fonetyki i fonologii języka polskiego	K_U07

U_02	student potrafi zaprezentować głosową interpretację tekstu czytanego i improwizowanego z zachowaniem zasad ortofonii języka polskiego	K_U09
U_03	student potrafi prawidłowo zrealizować trudne pod względem artykulacyjnym logatomy, zdania i dłuższe teksty z nagromadzonymi komplikacjami artykulacyjnymi	K_U09
KOMPETENCJE SPOŁECZNE		
K_01	student uczestniczy w życiu kulturalnym zachowując dbałość o staranną, zgodną z normami ortofonicznymi polszczyznę	K_K04

IV. Opis przedmiotu/ treści programowe

<ol style="list-style-type: none"> 1. Zasady ortofonii języka polskiego. 2. Podstawy fonetyki i fonologii języka polskiego. 3. Błąd wymowy a wada wymowy. 4. Budowa artykulatorów oraz prawidłowa artykulacja w perspektywie logopedii artystycznej i medialnej.
--

V. Metody realizacji i weryfikacji efektów uczenia się

Symbol efektu	Metody dydaktyczne <i>(lista wyboru)</i>	Metody weryfikacji <i>(lista wyboru)</i>	Sposoby dokumentacji <i>(lista wyboru)</i>
WIEDZA			
W_01	wykład konwersatoryjny	kolokwium	oceniony tekst kolokwium
W_02	wykład konwersatoryjny	kolokwium	oceniony tekst kolokwium
UMIEJĘTNOŚCI			
U_01	analiza tekstu mówionego	obserwacja	karta oceny pracy w grupie
U_02	ćwiczenia praktyczne	sprawdzenie umiejętności praktycznych	raport z obserwacji
U_03	ćwiczenia praktyczne	sprawdzenie umiejętności praktycznych	raport z obserwacji
KOMPETENCJE SPOŁECZNE			
K_01	odgrywanie ról	obserwacja	karta oceny pracy w grupie

VI. Kryteria oceny, wagi...

1. Aktywne uczestnictwo w zajęciach. [50%]
2. Zaliczenie kolokwium z podstaw ortofonii i fonetyki języka polskiego oraz wiedzy na temat prawidłowej artykulacji. [25%]
3. Zaliczenie praktycznego sprawdzianu z artykulacji. [25%]

VII. Obciążenie pracą studenta

Forma aktywności studenta	Liczba godzin
---------------------------	---------------

Liczba godzin kontaktowych z nauczycielem	30
Liczba godzin indywidualnej pracy studenta	30

VIII. Literatura

Literatura podstawowa
<ol style="list-style-type: none"> 1. B. Wierzchowska, <i>Fonetyka i fonologia języka polskiego</i>, wyd. 3, Wrocław 1999. 2. A. Sołtys-Chmielowicz, <i>Zaburzenia artykulacji. Teoria i praktyka</i>, Kraków 2016. 3. B. Toczyska, <i>Elementarne ćwiczenia dykcji</i>, wyd. IV, Gdańsk 2007.
Literatura uzupełniająca
<ol style="list-style-type: none"> 1. <i>Logopedia artystyczna</i>, red. B. Kamińska, S. Milewski, Gdańsk 2016. 2. <i>Logopedia. Pytania i odpowiedzi</i>, t. I i t. II, red. T. Gałkowski, G. Jastrzębowska, Opole 2016. 3. B. Toczyska, <i>Głośno i wyraźnie. 9 lekcji dobrego mówienia</i>, Gdańsk 2007.

KARTA PRZEDMIOTU**I. Dane podstawowe**

Nazwa przedmiotu	Kompozycja wypowiedzi ustnych i pisemnych
Nazwa przedmiotu w języku angielskim	Composition of oral and written speeches
Kierunek studiów	Retoryka stosowana
Poziom studiów (I, II, jednolite magisterskie)	I
Forma studiów (stacjonarne, niestacjonarne)	stacjonarne
Dyscyplina	filozofia
Język wykładowy	polski

Koordinator przedmiotu/osoba odpowiedzialna	Maria Joanna Gondek
---	---------------------

Forma zajęć (<i>katalog zamknięty ze słownikiem</i>)	Liczba godzin	semestr	Punkty ECTS
ćwiczenia	30	II	3

Wymagania wstępne	brak
-------------------	------

II. Cele kształcenia dla przedmiotu

C. 1 Zapoznanie z retorycznymi regułami komponowania wypowiedzi
C. 2 Nabycie umiejętności planowania struktury wypowiedzi w odniesieniu do zasad dispositio
C. 3 Zapoznanie z zasadami funkcjonowania argumentacji retorycznej w wypowiedzi

III. Efekty uczenia się dla przedmiotu wraz z odniesieniem do efektów kierunkowych

Symbol	Opis efektu przedmiotowego	Odniesienie do efektu kierunkowego
WIEDZA		
W_01	Ma podstawową wiedzę o specyfice komunikacji retorycznej i jej społecznych funkcjach, dotyczących planowania struktury formułowanych przekazów. Ma podstawową wiedzę w zakresie teorii dotyczącej dispositio.	K_W11, K_W13
UMIEJĘTNOŚCI		
U_01	Posiada umiejętność kompozycyjnego przygotowania wystąpień ustnych i pisemnych z wykorzystaniem podstawowych ujęć teoretycznych, dotyczących dispositio oraz różnych źródeł retorycznych, przedstawiających tę problematykę.	K_U09
KOMPETENCJE SPOŁECZNE		
K_01	Jest gotowy do dokonania pogłębionej analizy sytuacji i problemów, związanych z argumentacją przeciwną oraz samodzielnego sformu-	K_K02, K_K01

	łowania propozycji ich rozwiązania, jest władny do samooceny własnych kompetencji i samodoskonalenia w obszarze formułowanych wypowiedzi, zna zakres posiadanej przez siebie wiedzy i umiejętności dotyczących komponowania wypowiedzi ustnych i pisemnych.	
--	---	--

IV. Opis przedmiotu/ treści programowe

<p>1. Retoryczne ćwiczenia przygotowawcze (łac. progymnasmata) jako metodyka kompozycji wypowiedzi ustnych i pisemnych.</p> <p>2. Komponowanie planu wypowiedzi według reguł klasycznego dispositio:</p> <p>A. charakterystyka i części wstępu (łac. exordium),</p> <p>B. przedstawienie głównego problemu na tle opowiadania (łac. narratio) i sformułowania przedmiotu wypowiedzi (łac. propositio),</p> <p>C. podział (łac. partitio) w wypowiedzi, stosowanie tranzykcji,</p> <p>D. argumentacja (łac. argumentatio) jako najważniejszy element wypowiedzi: argumentacja potwierdzająca (łac. confirmatio), sformułowanie myśli przeciwnej, argumenty wspierające myśl przeciwną i ich obalenie (łac. refutatio), znaczenie argumentacji retorycznej w wypowiedzi,</p> <p>E. zakończenie (łac. peroratio) – jego formy i zadania.</p> <p>3. Riposta i dygresja w wypowiedzi.</p> <p>4. Sztuka komponowania wypowiedzi w kontekście rodzaju mowy.</p> <p>5. Planowanie i układ poszczególnych elementów wypowiedzi ustnych i pisemnych według zasad współczesnej retoryki.</p>

V. Metody realizacji i weryfikacji efektów uczenia się

Symbol efektu	Metody dydaktyczne <i>(lista wyboru)</i>	Metody weryfikacji <i>(lista wyboru)</i>	Sposoby dokumentacji <i>(lista wyboru)</i>
WIEDZA			
W_01	Analiza tekstów wypowiedzi ustnych i pisemnych, dyskusja	Kolokwium ustne	Karta oceny
UMIEJĘTNOŚCI			
U_01	Ćwiczenia praktyczne Odgrywanie ról (drama)	Sprawdzenie umiejętności praktycznych	Karta oceny
KOMPETENCJE SPOŁECZNE			
K_01	Dyskusja, metoda problemowa	obserwacja	Karta oceny

VI. Kryteria oceny, wagi...

...

ocena dostateczna:

student posiada w stopniu dostatecznym wiedzę, dotyczącą podstawowych zagadnień związanych ze strukturą i funkcjonowaniem dispositio, w stopniu minimalnym planuje i formułuje części wypowiedzi ustnych i pisemnych, w stopniu dostatecznym posiada świadomość roli i znaczenia paralel-

nej argumentacji retorycznej dla budowania spójnych perswazyjnie przekazów
ocena dobra:

student posiada w stopniu dobrym wiedzę, dotyczącą podstawowych zagadnień związanych ze strukturą i funkcjonowaniem dispositio, w stopniu dobrym planuje i formułuje części wypowiedzi ustnych i pisemnych, w stopniu dobrym posiada świadomość roli i znaczenia paralelnej argumentacji retorycznej dla budowania spójnych perswazyjnie przekazów

ocena bardzo dobra:

student posiada w stopniu bardzo dobrym wiedzę, dotyczącą podstawowych zagadnień związanych ze strukturą i funkcjonowaniem dispositio, w stopniu bardzo dobrym planuje i formułuje części wypowiedzi ustnych i pisemnych, w stopniu bardzo dobrym posiada świadomość roli i znaczenia paralelnej argumentacji retorycznej dla budowania spójnych perswazyjnie przekazów

VII. Obciążenie pracą studenta

Forma aktywności studenta	Liczba godzin
Liczba godzin kontaktowych z nauczycielem	30
Liczba godzin indywidualnej pracy studenta	60

VIII. Literatura

Literatura podstawowa
<p>Arystoteles, Retoryka, przeł. H. Podbielski, w: Arystoteles, Dzieła wszystkie, t. 6, Warszawa 2001;</p> <p>M. Korolko, Przekonuj i daj się przekonać. Dialektyka, retoryka i erystyka z ćwiczeniami, Piotrków Trybunalski 2003;</p> <p>M. Korolko, Retoryka i erystyka dla prawników, Warszawa 1997;</p> <p>P. Jaroszyński, Kultura żywego słowa. Podstawy retoryki klasycznej. Teoria i ćwiczenia, Szczecinek 2008;</p> <p>H. Lausberg, Retoryka literacka. Podstawy wiedzy o literaturze, przeł. A. Gorzkowski, Bydgoszcz 2002;</p> <p>Progymnasmata. Greckie ćwiczenia retoryczne i ich modelowe opracowanie, przeł. H. Podbielski, Lublin 2013;</p> <p>M. Skwara, O Arystotelesowskiej teorii dowodzenia retorycznego, „Pamiętnik Literacki” LXXXV, 1994, z. 4;</p> <p>J. Nowaszczuk, Kompozycja wypowiedzi w ujęciu greckiej szkoły retorycznej, „Roczniki Humanistyczne”, t. LIV-LV, z. 3 (2006-2007);</p> <p>Ćwiczenia z retoryki, red. M. Barłowska, M. Załęska, A. Budzyńska-Daca, Warszawa 2012.</p> <p>Wielkie mowy historii, t. 1-4, red. W. Władyka, Warszawa 2006;</p> <p>E. Dutka, Kompozycja jako problem (nie tylko) retoryczny, w: Retoryka, red. M. Barłowska, A. Budzyńska-Daca, P. Wilczek, Warszawa 2008.</p>
Literatura uzupełniająca
<p>J. Z. Lichański, Retoryka – historia – teoria – praktyka, t. 2, Retoryka praktyczna - ćwiczenia, Warszawa 2007;</p> <p>K. Szymanek, Sztuka argumentacji. Słownik terminologiczny, Warszawa 2001;</p> <p>K. W. Vopel, Sztuka opowiadania, sztuka słuchania. Praktyczne wskazówki i ćwiczenia, Kielce 2003.</p>

KARTA PRZEDMIOTU

I. Dane podstawowe

Nazwa przedmiotu	Język łaciński w retoryce
Nazwa przedmiotu w języku angielskim	Latin in rhetoric
Kierunek studiów	Retoryka stosowana
Poziom studiów (I, II, jednolite magisterskie)	I
Forma studiów (stacjonarne, niestacjonarne)	Stacjonarne
Dyscyplina	Języki obce
Język wykładowy	Polski

Koordinator przedmiotu/osoba odpowiedzialna	Prof. Agnieszka Dziuba
---	------------------------

Forma zajęć (<i>katalog zamknięty ze słownika</i>)	Liczba godzin	semestr	Punkty ECTS
lektorat	60	I i II	3

Wymagania wstępne	W1 - Podstawowe wiadomości z fleksji i składni języka polskiego W2 - Podstawowe wiadomości z kultury.
-------------------	--

II. Cele kształcenia dla przedmiotu

C1 – Przedstawienie podstawowych wiadomości z języka łacińskiego.
C2 - Kształtowanie umiejętności tłumaczenia z języka łacińskiego na polski, polegającego na zastępowaniu łacińskich struktur składniowych odpowiednimi strukturami polskimi.
C3- Zapoznanie studentów z najbardziej rozpoznawalnymi łacińskimi zwrotami oraz sentencjami ze szczególnym uwzględnieniem tematyki retorycznej.

III. Efekty uczenia się dla przedmiotu wraz z odniesieniem do efektów kierunkowych

Symbol	Opis efektu przedmiotowego	Odniesienie do efektu kierunkowego
WIEDZA		
W_01	Student dysponuje podstawową wiedzą nt. fleksji łacińskiej (deklinacje, koniugacje podstawowe czasy w trybie indykativie, strona aktywna i bierna), a także podstawowym zasobem słownictwa; ma podstawową wiadomości w zakresie składni łacińskiej oraz wiedzę nt. charakterystycznych różnic między łacińskim i polskim systemem składniowym oraz nt. najważniejszych reguł szyku w języku łacińskim i mechanizmów służących spajaniu zdań w tekst.	K_WO2 K_W11
UMIEJĘTNOŚCI		
U_01	Student pracuje samodzielnie nad tłumaczeniem fragmentu tekstu wyznaczonego przez opiekuna naukowego. Podczas zajęć przedstawia swoją wersję i konsultuje ją z opiniami pozostałych uczestników zajęć. Jest otwarty na sugestie opiekuna naukowego.	K_U09 K_U12

U_02	Student dysponuje praktyczną podstawową znajomością gramatyki i słownictwa języka łacińskiego, która umożliwia mu tłumaczenie pojedynczych, prostych zdań łacińskich; umiejętnie identyfikuje i tworzy łacińskie formy fleksyjne: dokonuje przekładu zdania łacińskiego z uwzględnieniem różnic strukturalnych między łaciną a językiem polskim.	K_U04
KOMPETENCJE SPOŁECZNE		
K_O1	Student podejmuje odpowiedzialność za własną pracę .	K_KO3

IV. Opis przedmiotu/ treści programowe

Nauka podstaw języka łacińskiego polegająca na:

1. Prezentowaniu podstawowych informacji z fleksji łacińskiej, w tym pięciu deklinacji, czterech koniugacji, podstawowych czasów w trybie *activi* i *passivi*;
2. Utrwalaniu przyswojonej wiedzy drogą ćwiczenia odmian różnych wyrazów (rzeczownik, przymiotnik, zaimek, czasownik);
3. Ćwiczeniu podstawowych informacji ze składni łacińskiej. Tłumaczenie pod kierunkiem prowadzącego podstawowych zdań łacińskich;
4. Tłumaczeniu najpopularniejszych sentencji i zwrotów frazeologicznych i próbach umieszczania ich w kontekstach kulturowych.

V. Metody realizacji i weryfikacji efektów uczenia się

Symbol efektu	Metody dydaktyczne (lista wyboru)	Metody weryfikacji (lista wyboru)	Sposoby dokumentacji (lista wyboru)
WIEDZA			
W_01	Praca z tekstem	Kolokwium	Uzupełnione i ocenione kolokwium
UMIĘTNOŚCI			
U_01 U_02	Analiza tekstu	Sprawdzenie umiejętności praktycznych	Uzupełnione i ocenione kolokwium Karta oceny pracy w grupie
KOMPETENCJE SPOŁECZNE			
K_01	Praca z tekstem	Kolokwium	Uzupełnione i ocenione kolokwium

VI. Kryteria oceny, uwagi:

Ocena niedostateczna

(W) - Student nie dysponuje dostateczną wiedzą z zakresu fleksji, składni i leksyki języka łacińskiego.

(U) - Student nie posiada wystarczającej praktycznej znajomości języka łacińskiego umożliwiającej mu tłumaczenie prostych zdań łacińskich.

(K) - Student na zajęciach prezentuje postawę bierną; nie wykazuje zainteresowania poznawaniem języka łacińskiego.

Ocena dostateczna

(W) - Student dysponuje wystarczającą wiedzą z zakresu fleksji, składni i leksyki języka łacińskiego.

(U) - Student posiada wystarczającą praktyczną znajomość języka łacińskiego, by z niewielką pomocą prowadzącego zajęcia tłumaczyć proste zdania łacińskie; radzi sobie z identyfikowaniem i tworzeniem

form fleksyjnych i z analizą składniową tłumaczonych zdań łacińskich.

(K) - Student zachęcony przez prowadzącego zajęcia bierze udział w dyskusji nt. przekładu i interpretacji gramatycznej analizowanych zdań; wykazuje chęć pogłębiania znajomości języka łacińskiego.

Ocena dobra

(W) - Student wykazuje dobrą znajomość fleksji, leksyki i składni łacińskiej oraz dostrzega różnice strukturalne między łaciną a językiem polskim.

(U) - Student ma dobrą praktyczną znajomość języka łacińskiego, pozwalającą mu na tłumaczenie prostych zdań łacińskich; dobrze radzi sobie z identyfikowaniem i tworzeniem form fleksyjnych i z analizą składniową zdań łacińskich; potrafi dokonać przekładu z uwzględnieniem różnic strukturalnych między językiem łacińskim a językiem polskim.

(K) - Student chętnie uczestniczy w dyskusji nt. przekładu i interpretacji gramatycznej analizowanego tekstu; dostrzega potrzebę porządkowania i pogłębiania swojej wiedzy i umiejętności.

Ocena bardzo dobra

(W) - Student dysponuje usystematyzowaną i ugruntowaną wiedzą z zakresu fleksji i składni łacińskiej; doskonale zdaje sobie sprawę z różnic strukturalnych między łaciną a językiem polskim; ma duży zasób słownictwa w języku łacińskim.

(U) - Student ma bardzo dobrą praktyczną znajomość języka łacińskiego, pozwalającą mu na tłumaczenie prostych zdań łacińskich, identyfikowaniem i tworzeniem form fleksyjnych; potrafi dokonać bardzo dobrego przekładu, doskonale rozumiejąc i oddając różnice strukturalne między językiem łacińskim a językiem polskim.

(K) - Student inicjuje merytoryczną dyskusję dotyczącą przekładu i interpretacji gramatycznej analizowanych zdań; doskonale rozumie potrzebę porządkowania i pogłębiania swojej wiedzy i umiejętności.

VII. Obciążenie pracą studenta

Forma aktywności studenta	Liczba godzin
Liczba godzin kontaktowych z nauczycielem	60
Liczba godzin indywidualnej pracy studenta	30

VIII. Literatura

Literatura podstawowa
Literatura podstawowa: Ter-Grigorian N., Disco Linguam Latinam. Podręcznik języka łacińskiego, Gdańsk 2016. Słownik łacińsko-polski, t.1-5, red. M. Plezia, Warszawa: PWN 1998–1999. Mały słownik polsko - łaciński, red. L. Winniczuk, Warszawa; PWN 1994 Gramatyki: Samolewicz Z., Sołtysik T., Składnia łacińska, wydanie poprawione pierwsze, oprac. K. Bielawski i A. Gorzkowski, Bydgoszcz: Wydawnictwo Homini 2000. Wikarjak J., Gramatyka opisowa języka łacińskiego, Warszawa: PWN 1978. .
Literatura uzupełniająca
Iwonna Salamonowicz - Górska, Ćwiczenia z języka łacińskiego, Warszawa: Wydawnictwo UKSW 2002. B. Gładkowska, A. Stachowicz- Garstka, M. Zawadzka, Cornu copiae, ćwiczenia łacińskie dla szkół średnich i

wyższych, Warszawa: Wydawnictwo Naukowe Sub Lupa 2015.
Hanna Appel, Bis repetita placent, Toruń: Wydawnictwo UMK 2000.

KARTA PRZEDMIOTU**I. Dane podstawowe**

Nazwa przedmiotu	Historia retoryki klasycznej
Nazwa przedmiotu w języku angielskim	History of classical rhetoric
Kierunek studiów	Retoryka stosowana
Poziom studiów (I, II, jednolite magisterskie)	I
Forma studiów (stacjonarne, niestacjonarne)	stacjonarne
Dyscyplina	Dyscyplina wiodąca: filozofia 73 %, Dyscyplina dodatkowa: nauki o komunikacji społecznej i mediach 22,66 %, nauki o zarządzaniu 1,11 %,
Język wykładowy	polski

Koordinator przedmiotu/osoba odpowiedzialna	Ks. dr Michał Klementowicz
---	----------------------------

Forma zajęć (<i>katalog zamknięty ze słownika</i>)	Liczba godzin	semestr	Punkty ECTS
wykład	30	II	6
ćwiczenia	30	II	

II. Cele kształcenia dla przedmiotu

C1 - Poznanie elementów charakterystycznych dla retoryki w poszczególnych epokach
C2 - Zapoznanie z przedstawicielami Retoryki w poszczególnych epokach
C3 - Zapoznanie z wybitnymi dziełami retorycznymi w poszczególnych epokach wraz z umiejętnością syntezy poszczególnych zagadnień.

III. Efekty uczenia się dla przedmiotu wraz z odniesieniem do efektów kierunkowych

Symbol	Opis efektu przedmiotowego	Odniesienie do efektu kierunkowego
WIEDZA		
W_01	Zna podstawową terminologię z zakresu historii retoryki.	K_W02
W_02	Ma podstawową wiedzę o koncepcjach obecnych w historii retoryki klasycznej, które rzutują na inne nauki humanistyczne.	K_W05
W_03	Ma świadomość historycznego rozwoju różnych koncepcji związanych z komunikacją retoryczną.	K_W09
UMIEJĘTNOŚCI		
U_01	Potrafi analizować, porządkować i wykorzystywać informacje z wykorzystaniem różnych źródeł pisanych z zakresu historii retoryki.	K_U01
KOMPETENCJE SPOŁECZNE		
K_01	Potrafi odpowiednio określić normy służące realizacji zadań związanych z doświadczeniami wpływającymi z historycznego rozwoju koncepcji retorycznych.	K_K03

IV. Opis przedmiotu/ treści programowe

W ramach zajęć z historii retoryki klasycznej student poznaje zagadnienia związane z początkami retoryki w starożytnej Grecji. W ramach tego zaprezentowane będą treści związane z pierwszymi teoretykami retoryki opisowej - Koraksem i Tejzjaszem. Po drugie przedstawione zostaną treści dotyczące wybitnych retorów greckich takich jak: Gorgiasz, Isokrates oraz Platon. W ramach szkoły greckiej przybliżone zostaną następnie osiągnięcia Arystotelesa oraz retorów, którzy korzystali z jego wypracowanych osiągnięć retorycznych, tzn.: Teofrasta, Hermagorasa z Temnos, Djonizjusza z Halikarnasu oraz Hermogenesa z Tarsu. Po trzecie zaprezentowane zostaną osiągnięcia retorów rzymskich, takich jak: Marcus Tullius Cicero, Marek Fabiusz Kwintylian, Tacyt oraz treści zawarte w Rhetorica ad Herennium. Po czwarte zaprezentowane zostaną osiągnięcia retoryki chrześcijańskiej: Augustyna, Hieronima, Jana Chryzostoma. Piątym zbiorem zagadnień będą kwestie związane z przeszczepieniem osiągnięć retoryki klasycznej w nurt średniowiecza oraz czasów nowożytnych.

W ramach ćwiczeń studenci będą przygotowywać i opracowywać pod kierunkiem prowadzącego następujące teksty źródłowe:

- 1) Gorgiasz, Pochwała Heleny;
- 2) Platon, Gorgiasz;
- 3) Platon, Fajdros;
- 4) Arystoteles, Topiki;
- 5) Arystoteles, Retoryka;
- 6) Rhetorica ad Herennium;
- 7) Cyceon, De oratore;
- 8) Cyceon, Orator;
- 9) Cyceon, De inventione;
- 10) Kwintylian, Institutia oratoria;
- 11) Augustyn, De doctrina christiana;
- 12) Marcjaniusz Kapella, De nuptiis Philologiae et Mercurii.

V. Metody realizacji i weryfikacji efektów uczenia się

Symbol efektu	Metody dydaktyczne (lista wyboru)	Metody weryfikacji (lista wyboru)	Sposoby dokumentacji (lista wyboru)
WIEDZA			
W_01	Wykład konwencjonalny	Praca pisemna	Oceniony tekst pracy pisemnej
W_02	Wykład konwersatoryjny	Praca pisemna	Oceniony tekst pracy pisemnej
W_03	Wykład problemowy	Praca pisemna	Oceniony tekst pracy pisemnej
UMIEJĘTNOŚCI			
U_01	Analiza tekstu	Sprawdzenie umiejętności praktycznych	Karta oceny projektu
KOMPETENCJE SPOŁECZNE			
K_01	Dyskusja	Obserwacja	Karta oceny w grupie

VI. Kryteria oceny, wagi...

Podstawą oceny w czasie wykładu będzie: egzamin w formie pisemnej – 50 %, prace pisemne konstruowane w ciągu semestru w czasie zajęć – 30% (oceniane na bieżąco w czasie trwania wykładu) oraz aktywność studenta w czasie prowadzonych zajęć – 20 %.

Podstawą oceny w czasie ćwiczeń będzie: obecność na zajęciach – 25%; aktywność w czasie prowadzenia zajęć – 25 % (w formie podsumowania na poszczególnych etapach ćwiczeń, gdzie w ramach zaliczenia pisemnego studenci będą utrwalać wiedzę); oraz analiza tekstów źródłowych, wraz z umiejętnością streszczania, wyciągania wniosków, formułowania hipotez oraz dostrzegania analogii z innymi tekstami źródłowymi - 50 %.

Na ocenę bardzo dobrą – student nie tylko musi potrafić dokonać periodyzacji etapów rozwoju retoryki, musi ponadto znać retorów klasycznej szkoły greckiej, szkoły rzymskiej, retorów chrześcijańskich oraz przedstawicieli średniowiecza jak również wybitne postacie okresu nowożytnego. Ponadto musi znać dzieła poszczególnych twórców oraz zawarte w nich koncepcje. Musi ponadto umieć formułować wnioski wiedząc, które koncepcje z pierwszych wieków retoryki powracały w twórczości późniejszych mówców.

Na ocenę dobrą – student musi dokonać periodyzacji etapów rozwoju retoryki, wymienić najważniejszych przedstawicieli wszystkich ze szkół, określić kluczowe dzieła dla każdego z nurtów retoryki oraz orientować się z prezentowanych ideach retorycznych poszczególnych twórców.

Na ocenę dostateczną – student musi dokonać periodyzacji etapów rozwoju retoryki, wymienić przynajmniej kluczowych przedstawicieli każdego z nurtów, określić kilka dzieł (bez konieczności ich omawiania), które miały wpływ na rozwój retoryki w starożytności, średniowieczu oraz w okresie nowożytnym.

VII. Obciążenie pracą studenta

Forma aktywności studenta	Liczba godzin
Liczba godzin kontaktowych z nauczycielem	60
Liczba godzin indywidualnej pracy studenta	120

VIII. Literatura

Literatura podstawowa
1. Arystoteles, Retoryka, Retoryka dla Aleksandra, Poetyka, przeł. wstęp. i koment. H. Podbielski, Warszawa 2014;
2. Augustyn, De doctrina christiana. O nauce chrześcijańskiej, Warszawa 1989;
3. Cichocka H., Lichański J. Z., Zarys historii retoryki. Od początku do upadku cesarstwa bizantyjskiego Warszawa 1995;
4. Ciceron, O inwencji retorycznej, De inventione. przekł. z jęz. łac. K. Ekes. Wstęp i przypisy B. Awianowicz. Warszawa 2013;
5. Gorgiasz, Pochwała Heleny, w: Sztuka retoryki. Przewodnik encyklopedyczny, M. Korolko, Warszawa 1990, s. 197-201;
6. Hermogenes, Sztuka retoryczna, opr., przekł i koment. H. Podbielski, Lublin 2012
7. Lichański J. Z., Retoryka, Historia, teoria, praktyka. T. 1, Historia i teoria retoryki, Warszawa 2007;
8. Platon, Gorgiasz; w: Sztuka retoryki. Przewodnik encyklopedyczny, M. Korolko, Warszawa 1990, s. 202-206;
9. Platon, Fajdros, w: Sztuka retoryki. Przewodnik encyklopedyczny, M. Korolko, Warszawa 1990, s. 207-211;
10. Rhetorica ad Herennium, w: Sztuka retoryki. Przewodnik encyklopedyczny, M. Korolko, Warszawa 1990, s. 250-257
11. Śnieżewski S. (red.), Terminologia retoryczna w Institutio oratoria Kwintyliana, Kraków 2014;

12. Ziomek J., Retoryka opisowa, Wrocław 1990.

Literatura uzupełniająca

1. Ćwiczenia z retoryki, red. M. Barłowska, A. Budzyńska-Daca, M. Załęska, Warszawa 2010;
2. Jaroszyński Cz. i P., Podstawy retoryki klasycznej, Warszawa 1998;
3. Korolko M., Retoryka i erystyka dla prawników, Warszawa 2001;
4. Korolko M., Sztuka retoryki. Przewodnik encyklopedyczny, Warszawa 1990;
5. Lichański J. Z., Retoryka, Warszawa 2000;
6. Lichański J. Z., Retoryka. Od renesansu do współczesności - tradycja i innowacja, Warszawa 2000;
7. Witkowska-Maksimczuk, B. Elementy retoryki i erystyki w przykładach, Warszawa 2014.

KARTA PRZEDMIOTU**I. Dane podstawowe**

Nazwa przedmiotu	Historia filozofii
Nazwa przedmiotu w języku angielskim	History of philosophy
Kierunek studiów	Retoryka stosowana
Poziom studiów (I, II, jednolite magisterskie)	I
Forma studiów (stacjonarne, niestacjonarne)	Stacjonarne
Dyscyplina	Filozofia
Język wykładowy	polski

Koordinator przedmiotu/osoba odpowiedzialna	dr hab. Wanda Bajor, prof. KUL
---	--------------------------------

Forma zajęć (<i>katalog zamknięty ze słownika</i>)	Liczba godzin	semestr	Punkty ECTS
Wykład	60	I i II	4
wymagania wstępne	ogólna kultura w zakresie wiedzy uzyskanej w szkole średniej podstawowa umiejętność analizowania tekstów naukowych		

II. Cele kształcenia dla przedmiotu

C1. Ukazanie dziejów filozofii pojętej jako samoistna forma poznania..
C2. Zwrócenie uwagi na światopoglądowe i kulturowe odniesienia filozofii, traktując filozofię jako jeden z najistotniejszych fundamentów europejskiej kultury i życia społecznego
C3. Ukazywanie pluralizmu rzetelnie uzasadnianych ujęć umożliwiających kształtowanie sprawności formalnych, takich jak docieklivość intelektualna, czy osobowych, jak obowiązek poszukiwania prawdy i szacunku wobec odmiennych poszukiwań ideowych.

III. Efekty uczenia się dla przedmiotu wraz z odniesieniem do efektów kierunkowych

Symbol	Opis efektu przedmiotowego	Odniesienie do efektu kierunkowego
--------	----------------------------	------------------------------------

WIEDZA		
W_01	Student ma uporządkowaną wiedzę ogólną i szczegółową obejmującą terminologię, teorie i metodologię z zakresu podstawowych zagadnień filozofii oraz podstawową wiedzę o wzajemnych powiązaniach różnych dziedzin retoryki i ich związkach z szerszym kontekstem nauk filozoficznych, humanistycznych i społecznych	K_W03, K_W04, K_W05
UMIEJĘTNOŚCI		
U_01	Potrafi pozyskiwać, analizować, porządkować i wykorzystywać informacje z wykorzystaniem źródeł, porozumiewać się z wykorzystaniem różnych kanałów i technik komunikacyjnych oraz posiada umiejętność przygotowania wystąpień ustnych w języku polskim z wykorzystaniem podstawowych ujęć teoretycznych	K_U01, K_U07, K_U09
KOMPETENCJE SPOŁECZNE		
K_01	Jest gotów do podejmowania odpowiedzialności za własną pracę i dobro wspólne, uczestniczy w życiu kulturalnym, korzystając z różnych mediów i form przekazu oraz jest gotów dokonać pogłębionej analizy sytuacji i problemów oraz samodzielnie sformułować propozycje ich rozwiązania.	K_K02, K_K03, K_K04

IV. Opis przedmiotu/ treści programowe

<p>Przedmiotem zajęć jest systematyczne przedstawienie całokształtu dziejów filozofii w kręgu kultury euroatlantyckiej, z wyróżnieniem najbardziej charakterystycznych rozwiązań; zaznajomienie ze zmieniającymi się koncepcjami uprawiania filozofii, wyróżniającymi się postaciami, kategoriami filozoficznymi, problemami i ich rozwiązaniami (w aspekcie treściowym oraz metod argumentacji). Wykład ma charakter chronologiczny, odpowiednio do epok wyróżnianych w dziejach kultury, nauki i filozofii. Wykład przedstawia poglądy wielkich twórców europejskiej filozofii od starożytności do czasów współczesnych. Dotyczy historii metafizyki, antropologii, epistemologii, etyki i innych dziedzin filozofii w historycznym rozwoju, m. in. takich prądów jak platonizm, arystotelizm, neoplatonizm i innych. Pozwala tym samym na zrozumienie współczesnej myśli filozoficznej, która oparta jest na dorobku omawianych epok. Wykład łączy tok chronologiczny z przedmiotowym, ukazując pojawianie się poszczególnych problemów filozoficznych i próby ich rozwiązania w aspekcie treściowym i metodologicznym. Zwraca się uwagę na kulturowo-społeczny kontekst rozwoju problematyki filozoficznej, a w szczególności na inspirację filozoficzną kultury nowożytnej, szczególnie kultury chrześcijańskiej, jak i wyzwań, jakimi są dla niej prądy wobec niej opozycyjne. Ukazywany pluralizm rzetelnie uzasadnianych ujęć, obok poszerzenia erudycji studenta, umożliwia</p>
--

kształtowanie sprawności formalnych, takich jak dociekliwość intelektualna, umiejętność logicznego powiązania dynamiki rozwojowej filozofii oraz tropienia konsekwencji wynikających z przyjęcia określonych założeń i dostrzegania szansy, jaką niesie wykorzystanie zróżnicowanych podejść metodologicznych; pomaga w wypracowaniu rzetelnej wizji rzeczywistości i uczy szacunku wobec cudzych poglądów.

V. Metody realizacji i weryfikacji efektów uczenia się

Symbol efektu	Metody dydaktyczne <i>(lista wyboru)</i>	Metody weryfikacji <i>(lista wyboru)</i>	Sposoby dokumentacji <i>(lista wyboru)</i>
WIEDZA			
W_01	wykład	Egzamin ustny	Karta egzaminacyjna
UMIEJĘTNOŚCI			
U_01	wykład	Obserwacja	Karta egzaminacyjna
KOMPETENCJE SPOŁECZNE			
K_01	wykład	Obserwacja	Karta egzaminacyjna

VI. Kryteria oceny, wagi...

Podstawą oceny w czasie wykładu będzie egzamin w formie ustnej

Ocena niedostateczna (2):

WIEDZA:

Student nie ma wymaganej elementarnej wiedzy na temat głównych nurtów filozoficznych i ich przedstawicieli.

UMIEJĘTNOŚCI:

Student nie rozumie podstawowych pojęć filozoficznych i założeń głównych systemów filozoficznych. Student nie potrafi w sposób chronologiczny porządkować omawianych faktów.

KOMPETENCJE SPOŁECZNE:

Student nie angażuje się w proces kształcenia.

Ocena dostateczna (3):

WIEDZA:

Student opanował wykładany materiał w stopniu minimalnym i potrafi wymienić główne nurty filozoficzne oraz ich przedstawicieli w uporządkowaniu chronologicznym.

UMIEJĘTNOŚCI:

Student rozumie podstawowe terminy i pojęcia filozoficzne.

KOMPETENCJE SPOŁECZNE:

Student angażuje się w proces kształcenia.

Ocena dobra (4):

WIEDZA:

Wiedza studenta obejmuje całość przedstawionego materiału, ale może mieć braki w mniej ważnych zagadnieniach.

UMIEJĘTNOŚCI:

Student potrafi scharakteryzować główne nurty filozoficzne i omówić ze zrozumieniem poglądy ich przedstawicieli.

KOMPETENCJE SPOŁECZNE:

Student angażuje się w proces kształcenia.

Ocena bardzo dobra (5):

WIEDZA:

Student ma ugruntowaną i uporządkowaną wiedzę, obejmującą całość przedstawionego materiału i potrafi swobodnie korzystać z tej wiedzy w trudnych sytuacjach intelektualnych.

UMIEJĘTNOŚCI:

Student potrafi wskazać wzajemne zależności różnych doktryn filozoficznych w ich historycznym rozwoju oraz rozpoznać ich konsekwencje w kulturze intelektualnej danego społeczeństwa lub w życiu społeczno-politycznym.

KOMPETENCJE SPOŁECZNE:

Student wzorowo angażuje się w proces kształcenia.

VII. Obciążenie pracą studenta

Forma aktywności studenta	Liczba godzin
Liczba godzin kontaktowych z nauczycielem	60
Liczba godzin indywidualnej pracy studenta	60

VIII. Literatura

Literatura podstawowa: W. Tatarkiewicz, Historia filozofii, t. 1-3 (szereg wydań); P. Kunzmann, F-P. Burkard, F. Wiedmann, Atlas filozofii, przekł. B.A. Markiewicz, Warszawa 1999.

Literatura uzupełniająca : G. Reale, *Myśl starożytna*, Lublin 2003; E. Gilson, *Historia filozofii chrześcijańskiej w wiekach średnich*, Warszawa 1966; S. Swieżawski, *Dzieje europejskiej filozofii klasycznej*, Warszawa 2000; Z. Kuderowicz, *Filozofia nowożytnej Europy*, Warszawa 1989; E. Gilson, T. Langan, A.A. Maurer, *Historia filozofii współczesnej*, Warszawa 1979; *Filozofować dziś. Z badań nad filozofią najnowszą*, red. A. Bronk. Lublin 1995; A. Bronk, *Zrozumieć świat współczesny*, Lublin 1998; *Filozofia współczesna*, red. Z. Kuderowicz, t. 1-2, Warszawa 1983, 1990.

KARTA PRZEDMIOTU

I. Dane podstawowe

Nazwa przedmiotu	Elokucja
Nazwa przedmiotu w języku angielskim	Elocution
Kierunek studiów	Retoryka Stosowana
Poziom studiów (I, II, jednolite magisterskie)	studia I stopnia
Forma studiów (stacjonarne, niestacjonarne)	stacjonarne
Dyscyplina	filozofia
Język wykładowy	polski

Koordinator przedmiotu/osoba odpowiedzialna	dr hab. Agata Seweryn, prof. KUL
---	----------------------------------

Forma zajęć (<i>katalog zamknięty ze słownika</i>)	Liczba godzin	semestr	Punkty ECTS
wykład	15	II	5
ćwiczenia	30	II	

Wymagania wstępne	W1 - znajomość podstaw retoryki; W2 - znajomość podstawowych sposobów kształtowania wypowiedzi ustnych i pisemnych
-------------------	---

II. Cele kształcenia dla przedmiotu

C1 - zapoznanie studentów ze specyfiką stylu retorycznego oraz z wymogami przed nim stawianymi;
C2 - poznanie przez studentów wybranych figur i tropów retorycznych, wyćwiczenie ich zastosowań;
C3 - uświadomienie studentom aktualności klasycznego podziału na <i>tria genera dicendi</i> , wskazanie cech charakterystycznych dla każdego ze stylów w obrębie tego podziału;
C4 - nabycie przez studentów umiejętności formułowania wypowiedzi ustnych i pisemnych w różnych stylach retorycznych

III. Efekty uczenia się dla przedmiotu wraz z odniesieniem do efektów kierunkowych

Symbol	Opis efektu przedmiotowego	Odniesienie do efektu kierunkowego
WIEDZA		
W_01	student ma uporządkowaną podstawową wiedzę na temat stylów retorycznych i ich miejsca w klasycznym podziale na <i>officia oratoris</i>	KW_04
W_02	student zna podstawowe figury i tropy retoryczne oraz ich znaczenie dla komunikacji społecznej	KW_11
W_03	student zna podział na <i>tria genera dicendi</i> oraz jego zastosowanie we współczesnej stylistyce	KW_16
UMIEJĘTNOŚCI		
U_01	student potrafi zidentyfikować wypowiedź utrzymaną w stylu	K_U09

	retorycznym oraz dokonać fachowej analizy elokucyjnej	
U_02	student potrafi przygotować wypowiedź utrzymaną w różnych stylach retorycznych	K_U09
KOMPETENCJE SPOŁECZNE		
K_01	student uczestniczy w życiu publicznym, zachowując wrażliwość na perswazyjne właściwości warstwy stylistycznej dyskursu społecznego	K_K04

IV. Opis przedmiotu/ treści programowe

<ol style="list-style-type: none"> 1. Miejsce elokucji wśród innych „zadań mówcy” (<i>officia oratoris</i>). 2. Specyfika stylu retorycznego w kontekście wybranych funkcji językowych oraz innych stylów ustnych i pisemnych. 3. Wymogi stawiane przed stylem retorycznym (<i>latinitas, perspicuitas, ornatus</i>). 4. Retoryczne środki wyrazu (figury i tropy). 5. <i>Tria genera dicendi</i> (<i>deliberativum; demonstrativum, iudicale</i>) i ich znaczenie w elokucji. 6. Elokucja w oratorstwie politycznym. 7. Elokucja w dziennikarstwie prasowym.. 8. Elokucja w sądownictwie.
--

V. Metody realizacji i weryfikacji efektów uczenia się

Symbol efektu	Metody dydaktyczne (lista wyboru)	Metody weryfikacji (lista wyboru)	Sposoby dokumentacji (lista wyboru)
WIEDZA			
W_01	wykład problemowy	egzamin	protokół
W_02	wykład problemowy	egzamin	protokół
W_03	wykład problemowy	egzamin	protokół
UMIEJĘTNOŚCI			
U_01	analiza tekstu	sprawdzian pisemny	sprawdzian pisemny
U_02	ćwiczenia praktyczne	sprawdzenie umiejętności praktycznych	karta oceny pracy w grupie
KOMPETENCJE SPOŁECZNE			
K_01	praca w grupach w różnych rolach	obserwacja	karta oceny pracy w grupie

VI. Kryteria oceny, wagi...

1. Zdanie egzaminu. [50%]
2. Aktywne uczestnictwo w zajęciach. [25%]
3. Zaliczenie sprawdzianu pisemnego. [25%]

VII. Obciążenie pracą studenta

Forma aktywności studenta	Liczba godzin
Liczba godzin kontaktowych z nauczycielem	45
Liczba godzin indywidualnej pracy studenta	105

VIII. Literatura

Literatura podstawowa
Mirosław Korolko, <i>Sztuka retoryki. Przewodnik encyklopedyczny</i> , Warszawa 1990. Heinrich Lausberg, <i>Retoryka literacka. Podstawy wiedzy o literaturze</i> , przeł. A. Gorzkowski, Bydgoszcz 2002. Jerzy Ziomek, <i>Retoryka opisowa</i> , Wrocław 2000. <i>Retoryka dziś - teoria i praktyka</i> , pod red. R. Przybylskiej i W. Przyczyny, Kraków 2001. Adam Wolański, Dorota Zdunkiewicz-Jedynak, Elżbieta Wierzbicka, <i>Podstawy stylistyki i retoryki</i> , Warszawa 2008.
Literatura uzupełniająca
Jerzy Bralczyk, <i>Język na sprzedaż</i> , Warszawa-Bydgoszcz 2000. Jerzy Bralczyk i inni, <i>Wymowa prawnicza</i> , Warszawa 2014. Jerzy Bralczyk, <i>Językowy kształt świata propagandy</i> , [w:] tenże, <i>O języku polskiej propagandy politycznej lat siedemdziesiątych</i> , Warszawa 2003. Mirosław Korolko, <i>Retoryka i erystyka dla prawników</i> , Warszawa 2001. Piotr Lewiński, <i>Retoryka reklamy</i> , Wrocław 1999. Walery Pisarek, <i>Nowa retoryka dziennikarska</i> , Kraków 2011. <i>Retoryka na ambonie. Z problemów współczesnego kaznodziejstwa</i> , red. Piotr Urbański, Kraków 2003.

KARTA PRZEDMIOTU**I. Dane podstawowe**

Nazwa przedmiotu	Wstępne ćwiczenia retoryczne
Nazwa przedmiotu w języku angielskim	Initial Rhetorical Exercises
Kierunek studiów	retoryka stosowana
Poziom studiów (I, II, jednolite magisterskie)	I
Forma studiów (stacjonarne, niestacjonarne)	stacjonarne
Dyscyplina	Filozofia
Język wykładowy	polski

Koordinator przedmiotu/osoba odpowiedzialna	Dr Joanna Kiereś-Łach
---	-----------------------

Forma zajęć (<i>katalog zamknięty ze słownika</i>)	Liczba godzin	semestr	Punkty ECTS
ćwiczenia	60	I, II	8

Wymagania wstępne	brak
-------------------	------

II. Cele kształcenia dla przedmiotu

C1 - zaznajomienie studentów z zasadami konstruowania krótkich tekstów literackich, użytkowych i argumentacyjnych
C2 - zaznajomienie studentów z wykorzystaniem zasad retoryki w tworzonych tekstach
C3 - nabycie umiejętności samodzielnego konstruowania tekstów argumentacyjnych

III. Efekty uczenia się dla przedmiotu wraz z odniesieniem do efektów kierunkowych

Symbol	Opis efektu przedmiotowego	Odniesienie do efektu kierunkowego
WIEDZA		
W_01	Zna i rozumie podstawowe ćwiczenia retoryczne (Progymnasmata) oraz ich charakterystyczne cechy i strukturę, zwłaszcza w zakresie ich stosowalności w dyskursie publicznym i konkretnych rodzajach mów (mowa doradcza, mowa sędownicza i mowa popisowa).	K_W07
UMIEJĘTNOŚCI		
U_01	Potrafi porozumiewać się z wykorzystaniem omówionych podczas zajęć podstawowych form retorycznych zachowując ich strukturę oraz cechy dystynktywne, co wpływa korzystnie na jego umiejętności w zakresie komunikacji międzypersonalnej.	K_U07
KOMPETENCJE SPOŁECZNE		
K_01	Prawidłowo identyfikuje określone formy retoryczne i rozstrzyga zasadność ich użycia w komunikacji.	K_K04

IV. Opis przedmiotu/ treści programowe

W ramach ćwiczeń studenci piszą samodzielnie teksty, m. in. bajkę, opowiadanie, porównanie, chreję, opis przedmiotu, postaci, prozopopeję. Teksty pisane są na zajęciach, jak również przygotowywane w ramach pracy własnej. Przygotowane prace prezentowane są na forum grupy i wspólnie omawiane.

Program obejmuje zbiór wstępnych ćwiczeń retorycznych starożytnych autorów, zebranych z tomie *Progymnasmata* (tłum. H. Podbielski), uzupełnionych o współczesne krótkie formy użytkowe, tj. teksty reklamowe czy przekształcenia stylistyczne.

V. Metody realizacji i weryfikacji efektów uczenia się

Symbol efektu	Metody dydaktyczne <i>(lista wyboru)</i>	Metody weryfikacji <i>(lista wyboru)</i>	Sposoby dokumentacji <i>(lista wyboru)</i>
WIEDZA			
W_01	Analiza tekstu	zaliczenie ustne	protokół
UMIEJĘTNOŚCI			

U_01	Ćwiczenia praktyczne	zaliczenie pisemne	oceniony tekst pracy pisemnej
KOMPETENCJE SPOŁECZNE			
K_01	dyskusja	zaliczenie ustne	protokół

VI. Kryteria oceny, wagi...

- obecność na zajęciach i aktywne uczestnictwo - 20 %
- terminowe oddanie prac pisemnych - 40%
- terminowa prezentacja prac na zajęciach - 40%

VII. Obciążenie pracą studenta

Forma aktywności studenta	Liczba godzin
Liczba godzin kontaktowych z nauczycielem	30
Liczba godzin indywidualnej pracy studenta	90

VIII. Literatura

Literatura podstawowa
“Progymnasmata. Greckie ćwiczenia retoryczne i ich modelowe opracowanie” - Henryk Podbielski (oprac.), wyd. TN KUL, Lublin 2013.
Literatura uzupełniająca
-

KARTA PRZEDMIOTU

I. Dane podstawowe

Nazwa przedmiotu	Wprowadzenie do retoryki
Nazwa przedmiotu w języku angielskim	Introduction to Rhetoric
Kierunek studiów	Retoryka
Poziom studiów (I, II, jednolite magisterskie)	I stopień
Forma studiów (stacjonarne, niestacjonarne)	stacjonarne
Dyscyplina	filozofia
Język wykładowy	polski

Koordinator przedmiotu/osoba odpowiedzialna	Prof. dr hab. Piotr Jaroszyński
---	---------------------------------

Forma zajęć (<i>katalog zamknięty ze słownika</i>)	Liczba godzin	semestr	Punkty ECTS
wykład	30	I	6
ćwiczenia	30	I	

Wymagania wstępne	-
-------------------	---

II. Cele kształcenia dla przedmiotu

C 1. Zapoznanie się z systemem retoryki klasycznej.
C 2. Zrozumienie znaczenia retoryki w europejskiej kulturze.
C 3. Zrozumienie potrzeby rozwijania kultury logosu (racjonalnego posługiwania się słowem).

III. Efekty uczenia się dla przedmiotu wraz z odniesieniem do efektów kierunkowych

Symbol	Opis efektu przedmiotowego	Odniesienie do efektu kierunkowego
WIEDZA		
W_01	Student ma podstawową wiedzę o miejscu i znaczeniu retoryki w relacji do różnych nauk i umiejętności oraz jej specyfice przedmiotowej i metodologicznej.	K_W01
W_02	Zna podstawową terminologię z zakresu retoryki.	K_W02
W_03	Ma uporządkowaną wiedzę ogólną obejmującą teorie retoryki klasycznej na tle podstawowych zagadnień filozofii, filozofii kultury i kultury języka; ma wiedzę w zakresie podstaw retoryki stosowanej (retoryki dyskursu publicznego, retoryki w kulturze).	K_W03
W_04	Ma podstawową wiedzę o wzajemnych powiązaniach różnych dziedzin retoryki i ich związkach z szerszym kontekstem nauk filozoficznych, humanistycznych i społecznych.	K_W05
UMIEJĘTNOŚCI		
U_01	Potrafi posługiwać się podstawową aparaturą pojęciową i teoretyczną w zakresie retoryki.	K_U04
U_02	Potrafi rozpoznawać różne formy wypowiedzi retorycznych i	K_U05

	dokonywać ich krytycznej analizy i interpretacji w świetle zdobytej wiedzy teoretycznej z zakresu retoryki.	
KOMPETENCJE SPOŁECZNE		
K_01	Jest gotów do podejmowania odpowiedzialności za własną pracę w dziedzinie kultury słowa, odpowiedzialności za dobro wspólne, a także pielęgnowania etosu wykonywanego zawodu	K_K03

IV. Opis przedmiotu/ treści programowe

<p>Wykład:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Miejsce retoryki w kulturze zachodniej. 2. Starożytne koncepcje retoryki. 3. Inwencja retoryczna (inventio). 4. Plan (dispositio). 5. Styl (elocutio). 6. Zasady wygłaszania przemówień. 7. Znaczenie pamięci w oratorstwie. 8. Ćwiczenia oratorskie. 9. Kultura czytania i wygłaszania. <p>Ćwiczenia:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. System retoryki klasycznej. 2. Retoryka w kulturze zachodniej Europy. 3. Elementy i składniki inventio. 4. Elementy dispositio. 5. Elementy elocutio. 6. Wybrane teksty klasyczne – fragmenty.

V. Metody realizacji i weryfikacji efektów uczenia się

Symbol efektu	Metody dydaktyczne <i>(lista wyboru)</i>	Metody weryfikacji <i>(lista wyboru)</i>	Sposoby dokumentacji <i>(lista wyboru)</i>
WIEDZA			
W_01 W_03 W_04	wykład kursoryczny	egzamin ustny	protokół egzaminacyjny
W_02	praca z tekstem, dyskusja	praca pisemna	kolokwium
UMIEJĘTNOŚCI			
U_01	dyskusja	obserwacja	karta pracy
U_02	praca z tekstem	praca pisemna	kolokwium
KOMPETENCJE SPOŁECZNE			
K_01	dyskusja	obserwacja	karta pracy

VI. Kryteria oceny, wagi...

Wykład: Egzamin ustny – 100%

Ćwiczenia: Kolokwia – 75%, aktywność na zajęciach – 25%

VII. Obciążenie pracą studenta

Forma aktywności studenta	Liczba godzin
Liczba godzin kontaktowych z nauczycielem	60
Liczba godzin indywidualnej pracy studenta	120

VIII. Literatura

Literatura podstawowa
<ol style="list-style-type: none">
1. Arystoteles, Retoryka, Retoryka dla Aleksandra, Poetyka, przeł. H. Podbielski, Warszawa PWN 2008.
2. Cz. i P. Jaroszyński, Kultura żywego słowa. Podstawy retoryki klasycznej: teoria i ćwiczenia, Szczecinek 2008.
3. M. Korolko, Sztuka retoryki. Przewodnik encyklopedyczny, Warszawa 1990.
Literatura uzupełniająca
<ol style="list-style-type: none">
1. H. Kiereś, Kultura klasyczna wobec postmodernizmu [w:] Tegoż, U podstaw życia społecznego. Personalizm czy socjalizm, Radom 2001.
2. J. Z. Lichański, Retoryka. Historia – teoria – praktyka, t. 1, Warszawa 2007.
3. K. Tuszyńska, Oratorstwo i retoryka grecka z wyborem tekstów źródłowych, Poznań 2016.

KARTA PRZEDMIOTU

I. Dane podstawowe

Nazwa przedmiotu	Techniki oddechowo-głosowe
Nazwa przedmiotu w języku angielskim	Breathing and voice techniques
Kierunek studiów	Retoryka Stosowana
Poziom studiów (I, II, jednolite magisterskie)	studia I stopnia
Forma studiów (stacjonarne, niestacjonarne)	stacjonarne
Dyscyplina	filozofia
Język wykładowy	polski

Koordinator przedmiotu/osoba odpowiedzialna	dr hab. Agata Seweryn, prof. KUL
---	----------------------------------

Forma zajęć (<i>katalog zamknięty ze słownika</i>)	Liczba godzin	semestr	Punkty ECTS
warsztaty	30	II	2

Wymagania wstępne	brak
-------------------	------

II. Cele kształcenia dla przedmiotu

C1 - zapoznanie studentów z zasadami prawidłowej fonacji i impostacji głosowej
C2 - przećwiczenie i utrwalenie wybranych technik oddechowo-fonacyjnych
C3 - zapoznanie studentów z zasadami prozodii
C4 - nabycie przez studentów umiejętności prozodycznych oraz umiejętności interpretowania warstwy suprasegmentalnej mowy jako jednego z elementów komunikacji niewerbalnej

III. Efekty uczenia się dla przedmiotu wraz z odniesieniem do efektów kierunkowych

Symbol	Opis efektu przedmiotowego	Odniesienie do efektu kierunkowego
WIEDZA		
W_01	student ma uporządkowaną podstawową wiedzę na temat prawidłowej fonacji i impostacji głosowej	KW_11
W_02	student ma podstawową wiedzę na temat prozodii oraz sposobów interpretowania warstwy suprasegmentalnej mowy i jej znaczenia w komunikacji niewerbalnej	KW_14
UMIEJĘTNOŚCI		
U_01	student potrafi posługiwać się fachową terminologią z zakresu fonacji, impostacji głosowej oraz prozodii języka	K_U07
U_02	student potrafi zaprezentować głosową interpretację tekstu czytanego i improwizowanego z zachowaniem zasad prawidłowej impostacji oraz umiejętnie stosując zasady prozodii	K_U09
U_03	student potrafi zinterpretować komunikat niewerbalny na podstawie analizy prozodycznej	K_U09

KOMPETENCJE SPOŁECZNE		
K_01	student uczestniczy w życiu kulturalnym, zachowując dbałość o staranną, zgodną z normami prozodycznymi polszczyznę	K_K04

IV. Opis przedmiotu/ treści programowe

1. Impostacja głosu (techniki oddechowe i fonacyjne).
2. Prozodia i jej znaczenie w retoryce stosowanej.

V. Metody realizacji i weryfikacji efektów uczenia się

Symbol efektu	Metody dydaktyczne (lista wyboru)	Metody weryfikacji (lista wyboru)	Sposoby dokumentacji (lista wyboru)
WIEDZA			
W_01	wykład konwersatoryjny	kolokwium	oceniony tekst kolokwium
W_02	wykład konwersatoryjny	kolokwium	oceniony tekst kolokwium
UMIEJĘTNOŚCI			
U_01	analiza tekstu mówionego	obserwacja	karta oceny pracy w grupie
U_02	ćwiczenia praktyczne	sprawdzenie umiejętności praktycznych	raport z obserwacji
U_03	ćwiczenia praktyczne	sprawdzenie umiejętności praktycznych	raport z obserwacji
KOMPETENCJE SPOŁECZNE			
K_01	odgrywanie ról	obserwacja	karta oceny pracy w grupie

VI. Kryteria oceny, wagi...

1. Aktywne uczestnictwo w zajęciach. [50%]
2. Zaliczenie praktycznego sprawdzianu z impostacji i z prozodii. [50%]

VII. Obciążenie pracą studenta

Forma aktywności studenta	Liczba godzin
Liczba godzin kontaktowych z nauczycielem	30
Liczba godzin indywidualnej pracy studenta	30

VIII. Literatura

Literatura podstawowa
B. Tarasiewicz, <i>Mówię i śpiewam świadomie. Podręcznik do nauki emisji głosu</i> , Kraków 2003.
B. Toczyska, <i>Ruch w głosie. Ćwiczenia nie tylko dla dziennikarzy</i> , Gdańsk 2008.
Literatura uzupełniająca
1. <i>Logopedia artystyczna</i> , red. B. Kamińska, S. Milewski, Gdańsk 2016.
2. B. Toczyska, <i>Głośno i wyraźnie. 9 lekcji dobrego mówienia</i> , Gdańsk 2007.
3. M. Wysocka, <i>Prozodia mowy w percepcji dzieci</i> , Lublin 2012.

KARTA PRZEDMIOTU: Przedsiębiorczość**I. Dane podstawowe**

Nazwa przedmiotu	Przedsiębiorczość
Nazwa przedmiotu w języku angielskim	Entrepreneurship
Kierunek studiów	Retoryka stosowana
Poziom studiów (I, II, jednolite magisterskie)	I stopień
Forma studiów (stacjonarne, niestacjonarne)	stacjonarne
Dyscyplina	Filozofia
Język wykładowy	Język polski

Koordinator przedmiotu/osoba odpowiedzialna	Dr hab. Ryszard Zajączkowski, prof. KUL
---	---

Forma zajęć (<i>katalog zamknięty ze słownika</i>)	Liczba godzin	semestr	Punkty ECTS
Warsztaty	30	II	2

Wymagania wstępne	Znajomość języka polskiego na poziomie komunikatywnym (A2). Rozumienie podstawowych pojęć związanych z pracą. Umiejętność zdefiniowania swoich potrzeb związanych z rynkiem pracy. Gotowość do uczenia się
-------------------	---

II. Cele kształcenia dla przedmiotu

C1.Zapoznanie studentów z podstawowymi pojęciami w zakresie przedsiębiorczości (np. człowiek przedsiębiorczy, organizacja, praca, postawa przedsiębiorcza, praca zespołowa, stres zawodowy, rynek pracy, etyka biznesu).
C2.Doskonalenie narzędzi/sprawności przedsiębiorczych.
C3.Kształtowanie postaw i nawyków związanych z przedsiębiorczością.

III. Efekty uczenia się dla przedmiotu wraz z odniesieniem do efektów kierunkowych

Symbol	Opis efektu przedmiotowego	Odniesienie do efektu kierunkowego
WIEDZA		
W_01	Prezentuje wybrane koncepcje i pojęcia przedsiębiorczości, rynku pracy, kariery i jej planowania, pracy zespołowej, analizy zasobów karierowych, zarządzania czasem i projektem	Un_P_W01
UMIEJĘTNOŚCI		
U_01	Tworzy zarys własnej koncepcji ścieżki kariery z wykorzystaniem wiedzy o zasobach własnych, realiach rynku pracy oraz na podstawie własnego pomysłu na funkcjonowanie zawodowe.	Un_P_U01
U_02	Dokonuje samooceny w zakresie zasobów i talentów oraz dostosowuje do niej działania w zakresie przedsiębiorczości	Un_P_U01
KOMPETENCJE SPOŁECZNE		
K_01	Wykazuje zaangażowanie w realizację zadań przedsiębiorczych, w tym grupowych i zespołowych.	Un_P_K01

IV. Opis przedmiotu/ treści programowe

V. Metody realizacji i weryfikacji efektów uczenia się

Symbol efektu	Metody dydaktyczne <i>(lista wyboru)</i>	Metody weryfikacji <i>(lista wyboru)</i>	Sposoby dokumentacji <i>(lista wyboru)</i>
WIEDZA			
W_01	Studium przypadku	Prezentacja	Karta obserwacji/Raport z obserwacji
UMIEJĘTNOŚCI			
U_01	Metoda problemowa PBL (Problem-Based Learning)	Sprawozdanie	Protokół/Wydruk/Plik sprawozdania
U_03	Praca w grupach w różnych rolach	Obserwacja	Karta oceny pracy w grupie
KOMPETENCJE SPOŁECZNE			
K_01	Metoda projektu	Przygotowanie/wykonanie	Karta oceny projektu

		projektu	
--	--	----------	--

VI. Kryteria oceny, wagi...

Zgromadzenie przez studentów odpowiedniej liczby punktów za:

1. Aktywne uczestnictwo w zajęciach (30%)
  2. Wykonanie konkretnych zadań postawionych przez prowadzącego na poszczególnych etapach realizacji programu zajęć (w tym testy i kolokwia sprawdzające wiedzę) (30%)
  3. Realizacja projektu zaliczeniowego (40%)
- Kryteria oceny osiągniętych efektów kształcenia

Zgromadzenie odpowiedniej liczby punktów w 3 zakresach:

1. Aktywne uczestnictwo: 0-100 pkt, zaliczenie od 50 pkt.
2. Wykonanie zadań zleconych w trakcie realizacji programu: 0-100 pkt, Zaliczenie od 50 pkt.
3. Realizacja projektu zaliczeniowego: 0-100 pkt. Zaliczenie od 70 pkt.

Łączna minimalna liczba pkt. wymagana do zaliczenia przedmiotu: 170

VII. Obciążenie pracą studenta

Forma aktywności studenta	Liczba godzin
Liczba godzin kontaktowych z nauczycielem	30
Liczba godzin indywidualnej pracy studenta	30

VIII. Literatura

Literatura podstawowa
Ankersen R. (2014). Kopalnie talentów. Sine Qua Non
Armstrong G., Kotler P. (2018). Marketing. Wprowadzenie. Gab
Cardona P., Rey C. (2009). Zarządzanie poprzez misje. Oficyna
Cieślik J. (2010). Przedsiębiorczość dla ambitnych. Jak uruchomić własny biznes. [wersja online]. Wydawnictwo Akademickie i Profesjonalne http://nowybiznes.edu.pl
Clayton M. (2012). Zarządzanie stresem czyli jak sobie radzić w trudnych sytuacjach. Wydawnictwo Samo Sedno
Davis M., McKay M., Fanning P. (2017). Sztuka skutecznego porozumiewania się. Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne
Gierszewska G., Romanowska M. (2017). Analiza strategiczna przedsiębiorstwa. PWE
Harrington-Mackin D. (2011). Budowanie zespołu: zestaw narzędzi. Rebis

Heszen I. (2016). Psychologia stresu. PWN

Ingle B.R. (2015). Design thinking dla przedsiębiorców i małych firm. Potęga myślenia projektowego w codziennej pracy. HELION

Kotlorz D. (red.) (2011). Współczesny rynek pracy. Wybrane problemy. Wydawnictwo Uniwersytetu Ekonomicznego w Katowicach

Koźmiński A.K., Piotrowski W. (2018). Zarządzanie. Teoria i praktyka. PWN

Kryńska E., Kwiatkowski E. (2013). Podstawy wiedzy o rynku pracy. Wydawnictwo Uniwersytetu Łódzkiego

Maddux R.B. (2006). Budowanie zespołu. Onepress

Maj-Osytek M. (2014). Komunikacja niewerbalna. Autoprezentacja, relacje, mowa ciała. Samo sedno.

Niermeyer R. (2009). Umiejętności osobiste. Kadry, płace i BHP. BECK

Pogorzelski J. (2009). Pozycjonowanie produktu. PWE

Pujer K. (red) (2016). Rynek pracy w Polsce – szanse i zagrożenia. Exante

Raport: Młodzi na rynku pracy. Jak jej szukają? Gdzie ją znajdują?, [online], Absolvent.pl, Warszawa, <https://swresearch.pl/pdf/raport_mlodzi_o_ryнку_oracy_SWR.pdf>

Rzepka B. (2016). Work-life balance. Jak osiągnąć równowagę w pracy i w życiu. Wydawnictwo One Press

Szczepanik R. (2001). Budowanie zespołu. Organizacja szkoleń team building i wypraw incentive. Onepress

Tracy B. (2011). Zarządzanie czasem. HELION

Wojewódzki Urząd Pracy w Lublinie (2017). 7 dni poszukiwania pracy. Poradnik, [online] <https://www.kul.pl/files/971/7_dni_poszukiwania_pracy.pdf>

Wojewódzki Urząd Pracy w Warszawie (2016). Rodzaje umów przy podejmowaniu zatrudnienia. Wojewódzki Urząd Pracy w Warszawie

Załącznik nr 5 do dokumentacji programowej <<https://wupwarszawa.praca.gov.pl/documents/47726/695264/ABC%20um%C3%B3w%20o%20prac%C4%99/516aac3d-131c-4972-8b3b-35756a406549?t=1426760452000>>

Literatura uzupełniająca

Dweck, C. (2017). Nowa psychologia sukcesu. Wydawnictwo: Muza.

Godlewska-Majkowska, H. (red.) (2009). Przedsiębiorczość: jak założyć i prowadzić własną firmę. Wydawnictwo: SGH.

Klein, G. (2010). Sztuka podejmowania decyzji. Dlaczego mądrzy ludzie dokonują złych wyborów. Wydawnictwo: Onepress.

Leary M. (2017). Wywieranie wrażenia. Strategie autoprezentacji. Wydawnictwo: GWP.

Lisowska R., Ropega J. (2016). Przedsiębiorczość i zarządzanie w małej i średniej firmie. Wydawnictwo Uniwersytetu Łódzkiego.

Lubrańska A. (2017). Psychologia pracy - Podstawowe pojęcia i zagadnienia. Wydawnictwo: Difin.

Rudkin Ingle, B. (2015). Design thinking dla przedsiębiorców i małych firm. Potęga myślenia projektowego w codziennej pracy. Wydawnictwo: Helion.

Smółka, P. (2016). Kompetencje społeczne. Metody pomiaru i doskonalenia umiejętności interpersonalnych. Wydawnictwo: Wolters Kluwer

Skrzypek, J. (2014). Biznesplan w 10 krokach. Wydawnictwo Poltext.

Strycharczyk D., Clough P. (2017). Odporność psychiczna - Strategie i narzędzia rozwoju. Wydawnictwo GWP.

Tokarski, A., Tokarski M., Wójcik J. (2017). Jak solidnie przygotować profesjonalny biznesplan. Wydawnictwo: CeDeWu.

KARTA PRZEDMIOTU**I. Dane podstawowe**

Nazwa przedmiotu	Pozawerbalne elementy akcji oratorskiej
Nazwa przedmiotu w języku angielskim	Nonverbal elements of the oratory action
Kierunek studiów	retoryka
Poziom studiów (I, II, jednolite magisterskie)	I
Forma studiów (stacjonarne, niestacjonarne)	stacjonarne
Dyscyplina	filozofia
Język wykładowy	polski

Koordinator przedmiotu/osoba odpowiedzialna	Maria Joanna Gondek
---	---------------------

Forma zajęć (<i>katalog zamknięty ze słownika</i>)	Liczba godzin	semestr	Punkty ECTS
warsztaty	30	II	2

Wymagania wstępne	brak
-------------------	------

II. Cele kształcenia dla przedmiotu

1. Zapoznanie z istotą i strukturą niewerbalnych elementów akcji oratorskiej
2. Odczytanie znaczeniowe niewerbalnych elementów akcji oratorskiej
3. Rozpoznanie głównych niewerbalnych błędów akcji oratorskiej

III. Efekty uczenia się dla przedmiotu wraz z odniesieniem do efektów kierunkowych

Symbol	Opis efektu przedmiotowego	Odniesienie do efektu kierunkowego
WIEDZA		
W_01	Ma podstawową wiedzę w zakresie teorii komunikacji pozawerbalnej, zna metody i narzędzia stosowane w różnych formach komunikacji pozawerbalnej	K_W13, K_W14
UMIEJĘTNOŚCI		
U_01	Potrafi porozumiewać się z wykorzystaniem różnych kanałów i technik komunikacyjnych ze specjalistami z zakresu retoryki stosowanej. Posiada umiejętności w zakresie komunikacji pozawerbalnej	K_U07
KOMPETENCJE SPOŁECZNE		
K_01	dokonać pogłębionej analizy sytuacji i problemów dotyczących komunikacji pozawerbalnej oraz samodzielnie sformułować propozycje ich rozwiązania, a w uzasadnionych przypadkach zasięga opinii ekspertów	K_K02

IV. Opis przedmiotu/ treści programowe

1. Określenia komunikacji pozawerbalnej. Miejsce i znaczenie komunikacji pozawerbalnej w akcji oratorskiej
2. Podziały i funkcje zachowań pozawerbalnych charakterystycznych dla akcji oratorskiej
3. Wyróżnienie, charakterystyka i identyfikacja podstawowych pozawerbalnych elementów akcji oratorskiej:
A. Kinezyka i gestyka w akcji oratorskiej
B. Mimika w akcji oratorskiej
C. Operowanie wzrokiem w akcji oratorskiej
D. Wokalika w akcji oratorskiej
E. Proksemika w akcji oratorskiej
G. Wygląd fizyczny w akcji oratorskiej
H. Haptyka w akcji oratorskiej
4. Systematyzacja najczęstszych błędów pozawerbalnych w akcji oratorskiej
5. Metodyka posługiwania się przekazami pozawerbalnymi w akcji oratorskiej

V. Metody realizacji i weryfikacji efektów uczenia się

Symbol efektu	Metody dydaktyczne <i>(lista wyboru)</i>	Metody weryfikacji <i>(lista wyboru)</i>	Sposoby dokumentacji <i>(lista wyboru)</i>
WIEDZA			
W_01	Analiza komunikatów pozawerbalnych	Sprawozdanie, prezentacja	Karta oceny
UMIEJĘTNOŚCI			
U_01	ćwiczenia praktyczne	sprawdzenie umiejętności praktycznych	Karta oceny
KOMPETENCJE SPOŁECZNE			
K_01	Metoda obserwacji uczestniczącej	sprawozdanie	Wydruk/plik sprawozdania

VI. Kryteria oceny, wagi...

...

ocena dostateczna:

student posiada w stopniu dostatecznym wiedzę, dotyczącą podstawowych zagadnień związanych z funkcjonowaniem i komunikacji pozawerbalnej w akcji oratorskiej, w stopniu minimalnym rozpoznaje formy komunikacji pozawerbalnej w akcji oratorskiej i dokonuje interpretacji pozawerbalnych czynników akcji oratorskiej, w stopniu dostatecznym posiada świadomość roli i znaczenia komunikacji pozawerbalnej dla budowania metodyki akcji oratorskiej

ocena dobra:

student posiada w stopniu dobrym wiedzę, dotyczącą podstawowych zagadnień związanych z funkcjonowaniem i komunikacji pozawerbalnej w akcji oratorskiej, w stopniu dobrym rozpoznaje formy komunikacji niewerbalnej w akcji oratorskiej i dokonuje interpretacji pozawerbalnych czynników akcji oratorskiej, w stopniu dobrym posiada świadomość roli i znaczenia komunikacji pozawerbalnej dla budowania metodyki akcji oratorskiej

ocena bardzo dobra:

student posiada w stopniu bardzo dobrym wiedzę, dotyczącą podstawowych zagadnień związanych z funkcjonowaniem i komunikacji pozawerbalnej w akcji oratorskiej, w stopniu bardzo dobrym rozpoznaje formy komunikacji pozawerbalnej w akcji oratorskiej i dokonuje interpretacji pozawerbalnych czynników akcji oratorskiej, w stopniu bardzo dobrym posiada świadomość roli i znaczenia komunikacji pozawerbalnej dla budowania metodyki akcji oratorskiej

VII. Obciążenie pracą studenta

Forma aktywności studenta	Liczba godzin
Liczba godzin kontaktowych z nauczycielem	30
Liczba godzin indywidualnej pracy studenta	30

VIII. Literatura

Literatura podstawowa
D. G. Leathers, Komunikacja niewerbalna. Zasady i zastosowania, Warszawa 2009. A. Pease, Mowa ciała. Jak odczytywać myśli innych ludzi z ich gestów, Kielce 2003. J. Antas, Co mówią ręce. Wprowadzenie do komunikacji niewerbalnej [w:] Retoryka dziś. Teoria i praktyka, red. R. Przybylska, W. Przyczyna, Kraków 2001. A. Załazińska, W poszukiwaniu narzędzia badającego komunikację niewerbalną[w:] Język trzeciego tysiąclecia II, t. 1, red. G. Szpila, Kraków 2002. B. Sobczak, Retoryka telewizji, Poznań 2018. M. F. Kwintylian, Kształcenie mówcy, księgi VIII 6- XII, przeł. S. Śnieżewski, Kraków 2012. M. T. Cynceron, O mówcy, przeł. B. Awianowicz, Kęty 2010
Literatura uzupełniająca
E. T. Hall, Bezgłośny język, Warszawa 1981. T. G. Grove, Niewerbalne elementy interakcji, w: Mosty zamiast murów. Podręcznik komunikacji interpersonalnej, red. J. Stewart, Warszawa 2005.

KARTA PRZEDMIOTU**I. Dane podstawowe**

Nazwa przedmiotu	Podstawy sztuki oratorskiej
Nazwa przedmiotu w języku angielskim	The basis of oratory Art
Kierunek studiów	Retoryka stosowana
Poziom studiów (I, II, jednolite magisterskie)	I
Forma studiów (stacjonarne, niestacjonarne)	stacjonarne
Dyscyplina	Filozofia
Język wykładowy	Język polski

Koordinator przedmiotu/osoba odpowiedzialna	Dr Joanna Kiereś-Łach
---	-----------------------

Forma zajęć (<i>katalog zamknięty ze słownika</i>)	Liczba godzin	semestr	Punkty ECTS
ćwiczenia	30	I	3

Wymagania wstępne	Brak
-------------------	------

II. Cele kształcenia dla przedmiotu

1. Zapoznanie się z podstawowymi sposobami przygotowania do wystąpienia oratorskich
2. Odkrywanie osobistych predyspozycji do wystąpień publicznych
3. Nabycie umiejętności wystąpień oratorskich według retorycznych zadań mówcy

III. Efekty uczenia się dla przedmiotu wraz z odniesieniem do efektów kierunkowych

Symbol	Opis efektu przedmiotowego	Odniesienie do efektu kierunkowego
WIEDZA		

W_01	Student ma podstawową wiedzę na temat sztuki przemawiania oraz specyfiki wystąpień publicznych (zarówno w aspekcie słownym, jak i pozawerbalnym).	K_W01
UMIEJĘTNOŚCI		
U_01	Posiada umiejętność przygotowania ustnych wystąpień z wykorzystaniem podstawowych narzędzi retorycznych oraz zasad poprawności wystąpień publicznych i autoprezentacji.	K_U09
U_02	Aplikuje zdobytą wiedzę do rozwiązywania problemów komunikacyjnych i korygowania własnych błędów w zakresie publicznych wystąpień oraz przygotowania wystąpień zgodnie ze sztuką.	K_U11
KOMPETENCJE SPOŁECZNE		
K_01	Jest gotów dokonać pogłębionej analizy wystąpień publicznych, a także samodzielnie przygotować mowę, która będzie zgodna ze sztuką oratorską oraz będzie respektowała poznane na zajęciach zasady przygotowania wystąpień publicznych i ich wygłaszania.	K_K02

IV. Opis przedmiotu/ treści programowe

<p>1. Podstawy komunikacji retorycznej.</p> <p>2. Prezentacja zadań mówcy.</p> <p>3. Podstawowe błędy w wystąpieniach oratorskich</p> <p>4. Indywidualne przygotowanie do wystąpienia oratorskiego</p> <p>5. Dyskusja i ocena wystąpień oratorskich</p>
--

V. Metody realizacji i weryfikacji efektów uczenia się

Symbol efektu	Metody dydaktyczne <i>(lista wyboru)</i>	Metody weryfikacji <i>(lista wyboru)</i>	Sposoby dokumentacji <i>(lista wyboru)</i>
WIEDZA			
W_01	Praca pod kierunkiem	Sprawdzian ustny	Protokół
UMIEJĘTNOŚCI			
U_01	Ćwiczenia praktyczne	Sprawdzanie umiejętności praktycznych	Karta oceny
U_02	Ćwiczenia z wykorzystaniem kamery	Sprawdzanie umiejętności praktycznych	Nagrania audiowizualne
KOMPETENCJE SPOŁECZNE			

K_01	Dyskusja	Obserwacja	Karta oceny pracy w grupie
------	----------	------------	----------------------------

VI. Kryteria oceny

Ocena dostateczna – student posiada dostateczną wiedzę i umiejętności z zakresu podstaw sztuki oratorskiej

Ocena dobra – student posiada dobrą wiedzę i umiejętności z zakresu podstaw sztuki oratorskiej

Ocena bardzo dobra - student posiada bardzo dobrą wiedzę i umiejętności z zakresu podstaw sztuki oratorskiej

VII. Obciążenie pracą studenta

Forma aktywności studenta	Liczba godzin
Liczba godzin kontaktowych z nauczycielem	30
Liczba godzin indywidualnej pracy studenta	60

VIII. Literatura

Literatura podstawowa
M. Korolko, Sztuka retoryki. Przewodnik encyklopedyczny, Warszawa 1990. A. i J. Rzędowscy, Mówca doskonały. Wystąpienia publiczne w praktyce, Gliwice 2009.
Literatura uzupełniająca
Progymnasmata. Greckie ćwiczenia retoryczne i ich modelowe opracowanie, przeł. H. Podbielski, Lublin 2013. Ćwiczenia z retoryki, red. M. Barłowska, A. Budzyńska-Daca, M. Załęska, Warszawa 2010.

KARTA PRZEDMIOTU

I. Dane podstawowe

Nazwa przedmiotu	Mnemotechnika
Nazwa przedmiotu w języku angielskim	Mnemotechnics
Kierunek studiów	Retoryka stosowana
Poziom studiów (I, II, jednolite magisterskie)	I
Forma studiów (stacjonarne, niestacjonarne)	Stacjonarne
Dyscyplina	Filozofia
Język wykładowy	polski

Koordinator przedmiotu/osoba odpowiedzialna	Dr hab. Imelda Chłodna-Błach
---	------------------------------

Forma zajęć (<i>katalog zamknięty ze słownika</i>)	Liczba godzin	semestr	Punkty ECTS
warsztaty	30	I	2

Wymagania wstępne	Minimalna znajomość zagadnień z zakresu funkcjonowania mózgu i pamięci
-------------------	--

II. Cele kształcenia dla przedmiotu

C1. Zapoznanie się z podstawowymi prawami funkcjonowania mózgu, praw i technik zapamiętywania
C2. Nabycie umiejętności stosowania technik zapamiętywania w uczeniu się
C3. Nabycie zdolności dostosowywania pracy swojego mózgu do poznanych praw jego funkcjonowania (np. praw zapamiętywania, zapominania, uczenia się)

III. Efekty uczenia się dla przedmiotu wraz z odniesieniem do efektów kierunkowych

Symbol	Opis efektu przedmiotowego	Odniesienie do efektu kierunkowego
WIEDZA		
W_01	zna i rozumie kompleksową naturę pracy mózgu, jego rolę w uczeniu się i komunikowaniu	W09
UMIEJĘTNOŚCI		
U_01	posiada umiejętność analizy porządkowania i wykorzystywania informacji z zastosowaniem technik pamięciowych i praw uczenia się	U01
U_02	umiejętnie posługuje się językiem, dzięki wykorzystaniu pracy własnej pamięci i wyobraźni	U12
KOMPETENCJE SPOŁECZNE		
K_01	odpowiedzialnie i kompetentnie uczestniczy w życiu społecznym i kulturowym, wykorzystując wiedzę zdobytą podczas warsztatów	K03

IV. Opis przedmiotu/ treści programowe

W ramach zajęć prezentowane i wyjaśniane są naturalne prawa funkcjonowania mózgu, w tym pamięci, wyobraźni. Student poznaje podstawowe techniki zapamiętywania oraz zewnętrzne i wewnętrzne środowisko uczenia się.

V. Metody realizacji i weryfikacji efektów uczenia się

Symbol efektu	Metody dydaktyczne (lista wyboru)	Metody weryfikacji (lista wyboru)	Sposoby dokumentacji (lista wyboru)
WIEDZA			
W_01	Wykład	Praca pisemna	Oceniony tekst pracy pisemnej
UMIEJĘTNOŚCI			
U_01	Analiza tekstu	Praca pisemna	Oceniony tekst pracy pisemnej
U_02	Ćwiczenia praktyczne	Obserwacja	Karta oceny pracy w grupie
KOMPETENCJE SPOŁECZNE			
K_01	Praca w grupach w różnych rolach	Obserwacja	Karta oceny pracy w grupie

VI. Kryteria oceny, wagi... Znajomość praktycznego zastosowania zasad i metod poznanych podczas warsztatów. Rozumiejąca umiejętność wypowiedzania się w mowie i piśmie, z zachowaniem kultury logicznej i metodologicznej.

VII. Obciążenie pracą studenta

Forma aktywności studenta	Liczba godzin
Liczba godzin kontaktowych z nauczycielem	30
Liczba godzin indywidualnej pracy studenta	30

VIII. Literatura

Literatura podstawowa:

M. Szurawski, *Pamięć. Trening interaktywny*;

T. Buzan, *Mapy twoich myśli*;

H. Lorayne, *How to Develop a Super Power Memory*;

Literatura uzupełniająca:

M. Szurawski, *Pamięć i intelekt. Trening mistrzowski*;

M. Szurawski, *Pamięć na całe życie. Trening arcymistrzowski*;

KARTA PRZEDMIOTU**I. Dane podstawowe**

Nazwa przedmiotu	Prawne aspekty przekazów publicznych
Nazwa przedmiotu w języku angielskim	Legal aspects of public communications
Kierunek studiów	Retoryka stosowana
Poziom studiów (I, II, jednolite magisterskie)	I
Forma studiów (stacjonarne, niestacjonarne)	stacjonarne
Dyscyplina	Filozofia
Język wykładowy	polski

Koordinator przedmiotu/osoba odpowiedzialna	Prof. KUL dr hab. Grzegorz Tylec
---	----------------------------------

Forma zajęć (<i>katalog zamknięty ze słownika</i>)	Liczba godzin	semestr	Punkty ECTS
ćwiczenia	30	IV	3

Wymagania wstępne	brak
-------------------	------

II. Cele kształcenia dla przedmiotu

C1- Omówienie materiału normatywnego wyznaczającego ramy prawne publicznych wystąpień. Wyposażenie studentów w podstawowe informacje z zakresu regulacji prawa mediów i ochrony dóbr osobistych, nabycie kompetencji samodzielnej i prawidłowej oceny prawnej własnych działań i zachowań świetle regulacji prawa. Nabycie praktycznej umiejętności stosowania przepisów prawa związanych odpowiedzialnością za zniewagę i zniesławienie, przekroczenie ram dozwolonej krytyki.

III. Efekty uczenia się dla przedmiotu wraz z odniesieniem do efektów kierunkowych

Symbol	Opis efektu przedmiotowego	Odniesienie do efektu kierunkowego
WIEDZA		
W_01	Ma wiedzę o regulacjach prawnych dotyczących komunikacji retorycznej oraz o zasadach odpowiedzialności za ich złamanie	K-W15
UMIEJĘTNOŚCI		
U_01	Wykorzystuje zdobytą wiedzę do zgodnego z prawem wykonywania swoich obowiązków zawodowych, potrafi prowadzić dyskurs retoryczny bez narażenia siebie i innych na odpowiedzialność prawną i finansową.	K_U11
U_02	Potrafi zidentyfikować problemy dotyczące różnych form komunikacji retorycznej oraz znaleźć ich rozwiązanie w świetle panujących ocen moralnych (etycznych) i prawnych.	K_U10
KOMPETENCJE SPOŁECZNE		
K_01	Absolwent ma świadomość swoich kompetencji społecznych oraz ciągłych zmian otoczenia społecznego, widzi potrzebę samodoskonalenia oraz poszerzania swej wiedzy i umiejętności.	K_K01

IV. Opis przedmiotu/ treści programowe

Konstytucyjna zasada wolności wypowiedzi i jej ograniczenia, Ochrona dóbr osobistych prawa cywilnego, podstawowe zasady prawa prasowego, prawa autorskiego, ochrony danych osobowych, ogólne zasady dotyczące organizacji działalności prasowej radiowej i telewizyjnej, wybrane zagadnienia prawa cywilnego, karnego i administracyjnego związane z odpowiedzialnością prawną za słowo.

V. Metody realizacji i weryfikacji efektów uczenia się

Symbol efektu	Metody dydaktyczne (lista wyboru)	Metody weryfikacji (lista wyboru)	Sposoby dokumentacji (lista wyboru)
WIEDZA			
W_01	Praca z tekstem, studium przypadku, ćwiczenia praktyczne, dyskusja	Zaliczenie ustne	Protokół egzaminacyjny
UMIEJĘTNOŚCI			
U_01	Ćwiczenia praktyczne, dyskusja, metoda problemowa	zaliczenie ustne	Protokół egzaminacyjny
KOMPETENCJE SPOŁECZNE			
K_01	Ćwiczenia praktyczne, dyskusja	zaliczenie ustne	Protokół egzaminacyjny

brakuje jeszcze dwóch efektów kierunkowych: K-W15 i K_U10

VI. Kryteria oceny, wagi...

W - na ocenę 2 - Student nie zna podstawowych regulacji prawnych omawianych na zajęciach .

W - na ocenę 3 - Student potrafi wskazać i scharakteryzować treść omawianych na zajęciach regulacji prawnych.

W - na ocenę 4 - Student zna treść regulacji prawnych, poglądy doktryny prawa i judykatury dotyczące omawianych zagadnień prawnych.

W - na ocenę 5 - Student posiada wiedzę wykraczającą poza zakres omawianej na zajęciach problematyki.

U - na ocenę 2 - Student nie rozumie oceny prawnej stanów faktycznych.

U- na ocenę 3 - Student rozumie sposób oceny prawnej stanów faktycznych.

U - na ocenę 4 - Student potrafi samodzielnie dokonywać oceny prawnej stanów faktycznych.

U - na ocenę 5 - Student potrafi wskazać różne sposoby oceny tego samego stanu faktycznego.

K- na ocenę 2 - Student nie angażuje się w proces nauki.

K- na ocenę 3 - Student ma obojętny stosunek do zajęć.

K- na ocenę 4 - Student ma świadomość potrzeby podnoszenia swych kwalifikacji.

K- na ocenę 5 - Student w praktyce wykorzystuje nabyte umiejętności.

VII. Obciążenie pracą studenta

Forma aktywności studenta	Liczba godzin
Liczba godzin kontaktowych z nauczycielem	30
Liczba godzin indywidualnej pracy studenta	60

--	--

VIII. Literatura

Literatura podstawowa
Literatura podstawowa - Janusz Barta, Ryszard Markiewicz „Prawo autorskie i prawa pokrewne” Wolters Kluwer 2019; - Monika Nowikowska, Zofia Zawadzka, Joanna Sieńczyło-Chlabicz „Prawo prasowe”, Wolters Kluwer 2019
Literatura uzupełniająca
K. Chałubińska-Jentkiewicz, Audiowizualne usługi medialne. Reglamentacja w warunkach konwersji cyfrowej. Warszawa 2012. J. Sobczak , Ustawa o radiofonii i telewizji. Komentarz, Warszawa 2010 J. Sobczak (red.), G Tylec (red.), Wymiar sprawiedliwości a media, Scriptorum 2012. Katarzyna Chałubińska-Jentkiewicz, Mirosław Karpiuk, Prawo nowych technologii. Wybrane zagadnienia, WoltersKluwer 2015

KARTA PRZEDMIOTU**I. Dane podstawowe**

Nazwa przedmiotu	Prezentacje multimedialne
Nazwa przedmiotu w języku angielskim	Multimedia presentation
Kierunek studiów	Retoryka stosowana
Poziom studiów (I, II, jednolite magisterskie)	I
Forma studiów (stacjonarne, niestacjonarne)	stacjonarne
Dyscyplina	Filozofia; nauki o komunikacji społecznej i mediach; nauki o zarządzaniu; lektorat
Język wykładowy	polski

Koordinator przedmiotu/osoba odpowiedzialna	dr hab. Artur Mamcarz-Plisiecki
---	---------------------------------

Forma zajęć (<i>katalog zamknięty ze słownika</i>)	Liczba godzin	semestr	Punkty ECTS
ćwiczenia	30	III	2

Wymagania wstępne	Brak
-------------------	------

II. Cele kształcenia dla przedmiotu

- C1. Student potrafi posługiwać się aplikacjami przeznaczonymi do tworzenia prezentacji multimedialnych.
- C2. Poznanie narzędzi i zasad tworzenia prezentacji multimedialnych, tak by stanowiły klarowną formę przekazu.

III. Efekty uczenia się dla przedmiotu wraz z odniesieniem do efektów kierunkowych

Symbol	Opis efektu przedmiotowego	Odniesienie do efektu kierunkowego
WIEDZA		
W_01	Student zna zasady i narzędzia aplikacji Prezi oraz Libra Impress oraz ich zastosowanie w tworzeniu nowoczesnej formy komunikacji	K_W16
UMIEJĘTNOŚCI		
U_01	Student demonstruje znajomość narzędzi i zasad przypisanych prezentacjom multimedialnym, przygotowuje je według ustalonych kryteriów i używa ich specyfikacji. Wskazuje na szerokie zastosowanie prezentacji multimedialnych podczas toku studiów, jak i w perspektywie zawodowej	K_U11
KOMPETENCJE SPOŁECZNE		
K_01	Student wykazuje zainteresowanie nowoczesnymi mediami i sposobami tworzenia komunikatów	K_K04

IV. Opis przedmiotu/ treści programowe

1. Przygotowanie prezentacji multimedialnych Libra Impress i Prezi
2. Zasady tworzenia prezentacji
3. Poznanie narzędzi i obsługi aplikacji używanych na zajęciach
4. Zaprezentowanie podczas zajęć efektów pracy studentów

V. Metody realizacji i weryfikacji efektów uczenia się

Symbol efektu	Metody dydaktyczne (lista wyboru)	Metody weryfikacji (lista wyboru)	Sposoby dokumentacji (lista wyboru)
WIEDZA			
W_01	Wykład konwersatoryjny	Projekt prezentacji multimedialnej	Karta oceny projektu
W_02			
UMIEJĘTNOŚCI			
U_01	Metoda projektu	Wykonanie projektu, tj. prezentacji multimedialnej	Projekt zapisany w postaci pliku, karta oceny projektu
U_03	Burza mózgów	Obserwacja	Projekt w postaci pliku, karta oceny projektu
KOMPETENCJE SPOŁECZNE			
K_01	Dyskusja	Obserwacja	Karta oceny pracy w grupie

VI. Kryteria oceny, wagi...

Podstawą zaliczenia zajęć jest pozytywna ocena 2-3 przygotowanych prezentacji multimedialnych oraz regularna obecność na zajęciach (dozwolone 2 nieusprawiedliwione nieobecności), jak i aktywne uczestnictwo w zajęciach.

VII. Obciążenie pracą studenta

Forma aktywności studenta	Liczba godzin
Liczba godzin kontaktowych z nauczycielem	30
Liczba godzin indywidualnej pracy studenta	30

VIII. Literatura

Literatura podstawowa
J. Jędrzykowski, Prezentacje multimedialne w procesie uczenia się studentów, Toruń 2006. E. Palka, Prezentacja jako nowa jakość wspomagająca proces kształcenia. Prezi, cz. 1, Zeszyty Kieleckie 1, 2017/2018, nr 4, s. 44-64. Technologia informacyjna: laboratoria i ćwiczenia, pod red. J. Madeja, P. Luli, Kraków 2016.
Literatura uzupełniająca

KARTA PRZEDMIOTU**I. Dane podstawowe**

Nazwa przedmiotu	Psychologia komunikacji
Nazwa przedmiotu w języku angielskim	Psychology of communication
Kierunek studiów	Retoryka stosowana
Poziom studiów (I, II, jednolite magisterskie)	I
Forma studiów (stacjonarne, niestacjonarne)	stacjonarne
Dyscyplina	filozofia
Język wykładowy	polski

Koordinator przedmiotu/osoba odpowiedzialna	Dr Jacek Sobek
---	----------------

Forma zajęć (<i>katalog zamknięty ze słownika</i>)	Liczba godzin	semestr	Punkty ECTS
konwersatorium	30	IV	3

Wymagania wstępne	brak
-------------------	------

II. Cele kształcenia dla przedmiotu

Poznanie podstawowych zagadnień i problemów związanych z psychologicznym wymiarem komunikowania się z innymi.
Poznanie wpływu wybranych zmiennych osobowościowych na proces komunikowanie się : od barier po usprawnienie komunikacji dzięki znajomości mechanizmów psychologicznych.
Nabywanie praktycznych umiejętności prowadzenia dialogu z poszanowaniem podmiotowości interlokutora i ochroną własnych granic psychologicznych.

III. Efekty uczenia się dla przedmiotu wraz z odniesieniem do efektów kierunkowych

Symbol	Opis efektu przedmiotowego	Odniesienie do efektu kierunkowego
WIEDZA		
W_01	Posiada podstawową wiedzę w zakresie psychologii komunikacji.	K_W13
W_02	Ma wiedzę na temat dynamiki zjawisk psychologicznych, zachodzących w obszarze komunikacji społecznej.	K_W16
UMIEJĘTNOŚCI		
U_01	Wykorzystuje zdobytą wiedzę psychologiczną do rozwiązywania problemów pojawiających się w pracy zawodowej.	K_U11
KOMPETENCJE SPOŁECZNE		
K_01	Absolwent jest gotów do podejmowania odpowiedzialności za tworzenie procesów komunikacyjnych w kontekście społecznym, a także za pielęgnowanie etosu wykonywanego zawodu.	K_K03

IV. Opis przedmiotu/ treści programowe

Proponowane zajęcia zorientowane są na zapoznanie (teoretycznie i praktycznie) studentów z
--

psychologicznym wymiarem komunikowanie się ze szczególnym uwzględnieniem znaczenia zmiennych osobowościowych w organizacji i przebiegu komunikowania się z innymi.

1. Analiza transakcyjne (AT) jako teoria komunikacji.
2. Struktura osobowości w ujęciu AT i jej wpływ na komunikowanie się.
3. Komunikowanie się w ujęciu AT: transakcje i gry psychologiczne.
4. Typu umysłu wg. Junga i ich wpływ na komunikowanie się.
5. Style komunikowania się wg. Schulza von Thuna.
6. W stronę dialogu – sztuka udzielania informacji zwrotnej i wyznaczanie granic.
7. Poza słowami – rola języka ciała dla efektu komunikacyjnego.

V. Metody realizacji i weryfikacji efektów uczenia się

Symbol efektu	Metody dydaktyczne (lista wyboru)	Metody weryfikacji (lista wyboru)	Sposoby dokumentacji (lista wyboru)
WIEDZA			
W_01	Tekst programowany. M. stolików eksperckich.	Praca pisemna. Prezentacja.	Ocena pracy pisemnej. Karta oceny prezentacji.
W_02	Metoda okrągłego stołu.	Obserwacja.	Karta oceny dyskusji.
UMIEJĘTNOŚCI			
U_01	Studium przypadku (typ problemowy).	Obserwacja.	Karta oceny pracy w grupie.
KOMPETENCJE SPOŁECZNE			
K_01	Metoda problemowa sytuacyjna.	Obserwacja.	Karta oceny pracy w grupie.

VI. Kryteria oceny, wagi...

Kryteria zaliczenia konwersatorium:

1. Obecność na konwersatorium na poziomie > 70%
2. Praca pisemna w formie eseju.

Kryteria oceny końcowej z ćwiczeń:

Do składowych oceny końcowej z ćwiczeń należą:

1. ocena praca pisemnej (esej) – 40 % oceny końcowej
2. ocena pracy na konwersatorium (aktywność i wkład merytoryczny) – 50 % oceny końcowej
3. obecność na zajęciach – 10 % oceny końcowej

Uzyskane punkty będą podstawą przyznania oceny zgodnie z poniższym rozkładem:

- 51-66 punktów - ocena dostateczna
- 67-70 punktów - ocena dostateczna plus
- 71-81 punktów - ocena dobra
- 82-85 punktów - ocena dobra plus
- 86-100 punktów - ocena bardzo dobra

VII. Obciążenie pracą studenta

Forma aktywności studenta	Liczba godzin
---------------------------	---------------

Liczba godzin kontaktowych z nauczycielem	30
Liczba godzin indywidualnej pracy studenta	60

VIII. Literatura

Literatura podstawowa
<p>Berne E. (1987). <i>W co grają ludzie? Psychologia stosunków międzyludzkich</i>. Warszawa: PWN.</p> <p>Głodowski W. (1999). <i>Bez słowa. Komunikacyjne funkcje zachowań niewerbalnych</i>. Warszawa: Wydawnictwo Hansa Communication.</p> <p>Harris T.A. (1987). <i>W zgodzie z sobą i z tobą. Praktyczny przewodnik po analizie transakcyjnej</i>. Warszawa: IW PAX.</p> <p>Ian S., Vann J. (2016). <i>Analiza transakcyjna dzisiaj</i>. Poznań: Wydawnictwo REBIS.</p> <p>Nosal Cz. (1992). <i>Diagnoza typów umysłu</i>. Warszawa: Wydawnictw Naukowe PWN.</p> <p>Rogoll R. (1989). <i>Aby być sobą. Wprowadzenie do analizy transakcyjnej</i>. Warszawa: PWN.</p>
Literatura uzupełniająca
<p>Berne E. (1998). „Dzień dobry” ...i co dalej? <i>Psychologia ludzkiego przeznaczenia</i>. Poznań: Dom Wydawniczy REBIS.</p> <p>Kaczmarek B. (2005). <i>Misterne gry w komunikację</i>. Lublin: Wydawnictwo Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej.</p> <p>Moir A., Jessel D. (2014). <i>Płeć mózgu. O prawdziwej różnicy między mężczyzną a kobietą</i>. Warszawa: Wydawnictwo MUZA S.A.</p> <p>Tokarz M. (2006). <i>Argumentacja. Perswazja. Manipulacja</i>. Gdańsk: GWP.</p>

KARTA PRZEDMIOTU**I. Dane podstawowe**

Nazwa przedmiotu	Public Relations
Nazwa przedmiotu w języku angielskim	Public Relations
Kierunek studiów	Retoryka stosowana
Poziom studiów (I, II, jednolite magisterskie)	I
Forma studiów (stacjonarne, niestacjonarne)	stacjonarne
Dyscyplina	nauki o komunikacji społecznej i mediach
Język wykładowy	polski

Koordinator przedmiotu/osoba odpowiedzialna	dr hab. Paweł Nowak, prof. KUL
---	--------------------------------

Forma zajęć (<i>katalog zamknięty ze słownika</i>)	Liczba godzin	semestr	Punkty ECTS
ćwiczenia	30	IV	3

Wymagania wstępne	Brak
-------------------	------

II. Cele kształcenia dla przedmiotu

1. Wprowadzenie w podstawowe pojęcia i techniki działań PR oraz wskazanie ich praktycznych zastosowań
2. Zrozumienie przez studentów sfery działań PR i ułatwienie podejmowania takich działań w pracy zawodowej
3. Zdobycie przez studentów narzędzi do oceny i tworzenia komunikatów public relations

III. Efekty uczenia się dla przedmiotu wraz z odniesieniem do efektów kierunkowych

Symbol	Opis efektu przedmiotowego	Odniesienie do efektu kierunkowego
WIEDZA		
W_01	Ma podstawową wiedzę w zakresie teorii komunikacji retorycznej. Zna metody i narzędzia badań stosowane w różnych formach komunikacji retorycznej	KW_11, KW_17
UMIEJĘTNOŚCI		
U_01	Potrafi posługiwać się podstawową aparaturą pojęciową i teoretyczną oraz paradygmatami badawczymi z zakresu retoryki stosowanej w typowych sytuacjach profesjonalnych	KU_07
U_02	Potrafi rozpoznawać różne formy i metody perswazji retorycznej i dokonywać ich krytycznej analizy i interpretacji w świetle zdobytej wiedzy teoretycznej z zakresu retoryki	KU_11
KOMPETENCJE SPOŁECZNE		
K_01	Jest gotów do podejmowania odpowiedzialności za własną pracę i dobro wspólne a także pielęgnowania etosu wykonywanego zawodu	KK_02

IV. Opis przedmiotu/ treści programowe

Pojęcie i rodzaje wizerunku firmy

Wizerunek a tożsamość
 Uwarunkowania tworzenia wizerunku
 Planowanie i organizacja działań związanych z kreowaniem wizerunku
 Instrumenty wykorzystywane w tworzeniu wizerunku
 Pojęcie public relations i ich znaczenie w działaniach firmy
 Public relations a inne instrumenty komunikacji marketingowej
 Grupy opinii jako otoczenie przedsiębiorstwa i odbiorcy działań public relations
 Planowanie public relations
 Organizacja działań public relations
 Budżetowanie public relations

V. Metody realizacji i weryfikacji efektów uczenia się

Symbol efektu	Metody dydaktyczne (lista wyboru)	Metody weryfikacji (lista wyboru)	Sposoby dokumentacji (lista wyboru)
WIEDZA			
W_01	Wykład konwersatoryjny	Sprawdzian ustny	Protokół
UMIEJĘTNOŚCI			
U_01	Praca z tekstem	Sprawozdanie	Protokół
U_02	Ćwiczenia praktyczne	Sprawdzanie umiejętności praktycznych	Oceniłone prezentacje i teksty pracy pisemnej
KOMPETENCJE SPOŁECZNE			
K_01	Dyskusja	Obserwacja	Karta oceny pracy w grupie

VI. Kryteria oceny, wagi...

Oceniana będzie samodzielność studenta, a także umiejętność prezentacji przygotowanych przez siebie form komunikacji. Najwyższą wagę będą miały umiejętności, czyli tworzenie tekstu, weryfikowana przez ocenę prac pisemnych. Istotne będą także kompetencje społeczne, weryfikowane przez ocenę prezentacji. Oba te obszary oceny studentów nie będą możliwe przez nich do zrealizowania bez wymaganej wiedzy. Zatem waga tych składników wygląda następująco:

1. Umiejętności – 45%.
2. Kompetencje społeczne – 35%.
3. Wiedza – 20%.

VII. Obciążenie pracą studenta

Forma aktywności studenta	Liczba godzin
Liczba godzin kontaktowych z nauczycielem	30
Liczba godzin indywidualnej pracy studenta	60

VIII. Literatura

Literatura podstawowa

Bronowicz M., 2015: Komunikacja wizerunkowa. Public relations, reklama, branding, Wydawnictwo Astrum, Wrocław
 Budzyński W., 2003: Public Relations. Zarządzanie reputacją firmy, Poltext, Warszawa
 Kaczmarek-Śliwińska M., 2014: Public relations organizacji w zarządzaniu sytuacjami kryzysowymi organizacji. Sztuka komunikowania się, Wydawnictwo Difin, Warszawa
 Murdoch A., 1998: Język Public Relations: Jak promować firmę, Poltext, Warszawa

Murdoch A., 2002: Prezentacje i wystąpienia w public relations, Poltext, Warszawa
Murdoch A., 2003: Komunikowanie w kryzysie. Jak ratować wizerunek firmy, Poltext, Warszawa
Olędzki J., Tworzydło D. (red.),2010: Public relations. Znaczenie społeczne i kierunki rozwoju, PWN, Warszawa
Scott D.M., 2009: Nowe zasady marketingu i PR, Oficyna a Walters Kluwer, Warszawa
Smektała T., 2005: Public Relations w Internecie, Astrum, Wrocław
Podraza U., 2009: Kryzysowe Public Relations, Difin, Warszawa
Żbikowska A., 2005: Public relations, Polskie Wydawnictwo Ekonomiczne, Warszawa

Literatura uzupełniająca

Sam Black, Public Relations, Kraków 1999
Jasiecki, K., Moleda-Zdziech, M., Kurczewska, U., Lobbying – sztuka skutecznego wywierania wpływu, Dom Wydawniczy ABC, 2000;
Krzyzowska, O., Szczepaniak, R., Nietypowe przypadki Public Relations, Wydawnictwo One Press, 2003;
Jerzy Szyfter, Public Relations w Internecie, Gliwice 2005
Teresa Świąćkowska, Public relations a demokracja , Warszawa 2008

KARTA PRZEDMIOTU**I. Dane podstawowe**

Nazwa przedmiotu	Retoryczne środki wyrazu
Nazwa przedmiotu w języku angielskim	Rhetorical means of expression
Kierunek studiów	Retoryka Stosowana
Poziom studiów (I, II, jednolite magisterskie)	studia I stopnia
Forma studiów (stacjonarne, niestacjonarne)	stacjonarne
Dyscyplina	filozofia
Język wykładowy	polski

Koordinator przedmiotu/osoba odpowiedzialna	dr Joanna Kiereś-Łach
---	-----------------------

Forma zajęć (<i>katalog zamknięty ze słownika</i>)	Liczba godzin	semestr	Punkty ECTS
ćwiczenia	30	III	3

Wymagania wstępne	Podstawowa wiedza z zakresu elokucji.
-------------------	---------------------------------------

II. Cele kształcenia dla przedmiotu

C1 - pogłębienie wiedzy na temat retorycznej „ozdobności” (<i>ornatus</i>)
C2 - umiejętność rozpoznania i zastosowania tropów i figur retorycznych w różnych obszarach dyskursu publicznego

III. Efekty uczenia się dla przedmiotu wraz z odniesieniem do efektów kierunkowych

Symbol	Opis efektu przedmiotowego	Odniesienie do efektu kierunkowego
WIEDZA		
W_01	student rozumie znaczenie kategorii <i>ornatus</i> , wie, w jaki sposób zmieniało się jej pojmowanie w tradycji retorycznej	KW_09
W_02	student ma wiedzę na temat retorycznych zastosowań figur i tropów we współczesnych formach dyskursu publicznego (w dziennikarstwie, języku reklamy, języku propagandy politycznej i in.)	KW_11
W_03	student zna metody analizy elokucyjnej tekstów użytkowych	KW_14
UMIEJĘTNOŚCI		
U_01	student potrafi sformułować wypowiedź wykorzystującą perswazyjne właściwości tropów i figur retorycznych	K_U07
KOMPETENCJE SPOŁECZNE		
K_01	student jest wrażliwy na stylistyczne właściwości języka propagandy i manipulacji w dyskursie publicznym	K_K03

IV. Opis przedmiotu/ treści programowe

1. „Ornatus” i jej odmiany w klasycznej retoryce.
2. Azjanizm wobec attycyzmu.
3. Retoryczne środki wyrazu (figury i tropy).
4. Charakterystyka różnych typów stylu retorycznego.
5. Perswazyjne elementy akcji retorycznej.

V. Metody realizacji i weryfikacji efektów uczenia się

Symbol efektu	Metody dydaktyczne (lista wyboru)	Metody weryfikacji (lista wyboru)	Sposoby dokumentacji (lista wyboru)
WIEDZA			
W_01	wykład konwersatoryjny	Wygłoszenie referatu	Przesłany referat
W_02	wykład konwersatoryjny	Wygłoszenie referatu	Przesłany referat
W_03	wykład konwersatoryjny	Wygłoszenie referatu	Przesłany referat
UMIĘTNOŚCI			
U_01	ćwiczenia praktyczne	sprawdzenie umiejętności praktycznych	oceniony tekst pracy pisemnej
KOMPETENCJE SPOŁECZNE			
K_01	praca w grupach w różnych rolach	obserwacja	karta oceny pracy w grupie

VI. Kryteria oceny, wagi...

1. Aktywne uczestnictwo w zajęciach. [30%]
2. Zaliczenie prac pisemnych (sprawdzianu, prac analitycznych i twórczych). [70%]

VII. Obciążenie pracą studenta

Forma aktywności studenta	Liczba godzin
Liczba godzin kontaktowych z nauczycielem	30
Liczba godzin indywidualnej pracy studenta	60

VIII. Literatura

Literatura podstawowa
Heinrich Lausberg, <i>Retoryka literacka. Podstawy wiedzy o literaturze</i> , przeł. A. Gorzkowski, Bydgoszcz 2002.
Jerzy Ziomek, <i>Retoryka opisowa</i> , Wrocław 2000.
Mirosław Korolko, <i>Sztuka retoryki. Przewodnik encyklopedyczny</i> , Warszawa 1990.
Adam Wolański, Dorota Zdunkiewicz-Jedynak, Elżbieta Wierzbicka, <i>Podstawy stylistyki i retoryki</i> , Warszawa 2008.
<i>Retoryka dziś - teoria i praktyka</i> , pod red. R. Przybylskiej i W. Przyczyny, Kraków 2001.
<i>Ćwiczenia z retoryki</i> , pod red. M. Bałowskiej, A. Budzyńskiej-Dacy. Warszawa 2000.
Literatura uzupełniająca
Mirosław Korolko, <i>Retoryka i erystyka dla prawników</i> , Warszawa 2001.
Jerzy Bralczyk i inni, <i>Wymowa prawnicza</i> , Warszawa 2014.
<i>Retoryka na ambonie. Z problemów współczesnego kaznodziejstwa</i> , red. Piotr Urbański, Kraków 2003.

KARTA PRZEDMIOTU

I. Dane podstawowe

Nazwa przedmiotu	Retoryka w komunikacji audiowizualnej
Nazwa przedmiotu w języku angielskim	Rhetoric in Audiovisual Communication
Kierunek studiów	Retoryka
Poziom studiów (I, II, jednolite magisterskie)	I stopień
Forma studiów (stacjonarne, niestacjonarne)	stacjonarne
Dyscyplina	Filozofia
Język wykładowy	polski

Koordinator przedmiotu/osoba odpowiedzialna	dr hab. Artur Mamcarz-Plisiecki
---	---------------------------------

Forma zajęć (<i>katalog zamknięty ze słownika</i>)	Liczba godzin	semestr	Punkty ECTS
wykład	30	IV	5
ćwiczenia	30	IV	

Wymagania wstępne	Ogólna wiedza z retoryki. Znajomość podziałów retorycznych
-------------------	--

II. Cele kształcenia dla przedmiotu

C1. Zapoznanie się z możliwościami retoryki jako narzędzia analizy i interpretacji.
C2. Nabycie umiejętności analizowania komunikacji audiowizualnej.
C2. Nabycie zdolności oceny komunikatów audiowizualnych.

III. Efekty uczenia się dla przedmiotu wraz z odniesieniem do efektów kierunkowych

Symbol	Opis efektu przedmiotowego	Odniesienie do efektu kierunkowego
WIEDZA		
W_01	Ma uporządkowaną wiedzę ogólną obejmującą terminologię, teorie i metodologię z zakresu retoryki przekazów audiowizualnych.	K_W03
W_02	Ma podstawową wiedzę o instytucjach stosujących audiowizualną komunikację retoryczną, orientację we współczesnych formach przekazów retorycznych.	K_W10
W_03	Zna metody i narzędzia badań stosowane w różnych formach audiowizualnej komunikacji retorycznej.	K_W14
UMIEJĘTNOŚCI		
U_01	Umie samodzielnie zdobywać wiedzę i rozwijać umiejętności badawcze w zakresie retoryki przekazów audiowizualnych.	K_U03
U_02	Potrafi rozpoznawać różne formy i metody perswazji retorycznej w przekazach audiowizualnych i dokonywać ich krytycznej analizy i interpretacji w świetle zdobytej wiedzy teoretycznej z zakresu retoryki.	K_U05
U_03	Potrafi porozumiewać się z wykorzystaniem różnych kanałów i audiowizualnych. Posiada umiejętności w zakresie komunikacji wizualnej i audiowizualnej.	K_U07
KOMPETENCJE SPOŁECZNE		

K_01	Uczestniczy w życiu kulturalnym poprzez korzystanie z różnych form audiowizualnych.	K_K04
------	---	-------

IV. Opis przedmiotu/ treści programowe

<p>WYKŁAD:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Semiotyczny wymiar retoryki. 2. Retoryka wobec dzieła audiowizualnego. 3. INVENTIO dzieła multimedialnego: <ul style="list-style-type: none"> - narracja multimedialna, - argumentacja w mediach.   4. DISPOSITIO dzieła multimedialnego (struktura wizualna): <ul style="list-style-type: none"> - ekspozycja (początek), - kulminacja (środek), - rozwiązanie (koniec).   5. ELOCUTIO dzieła multimedialnego: <ul style="list-style-type: none"> - stopniowanie, - powtórzenie, - antyteza, - metafora, - symbol.   6. Język filmu – zarys. <p>ĆWICZENIA:</p> <p>Analizy powyższych zagadnień na przykładach fragmentów wybranych filmów i form audiowizualnych.</p>
--

V. Metody realizacji i weryfikacji efektów uczenia się

Symbol efektu	Metody dydaktyczne (lista wyboru)	Metody weryfikacji (lista wyboru)	Sposoby dokumentacji (lista wyboru)
WIEDZA			
W_01 W_02	wykład kursoryczny	egzamin ustny	protokół
W_03	praca z tekstem	praca pisemna	oceniony tekst pracy
UMIEJĘTNOŚCI			
U_01 U_02 U_03	praca z tekstem	praca pisemna	oceniony tekst pracy
	analiza i dyskusja	obserwacja	karta pracy
KOMPETENCJE SPOŁECZNE			
K_01	analiza i dyskusja	obserwacja	karta pracy

VI. Kryteria oceny, wagi...

Wykład – egzamin ustny – 100%

Ćwiczenia – zaliczenie pisemne (retoryczna analiza filmu) – 75%

Aktywność na ćwiczeniach – 25%

VII. Obciążenie pracą studenta

Forma aktywności studenta	Liczba godzin
Liczba godzin kontaktowych z nauczycielem	45
Liczba godzin indywidualnej pracy studenta	75

VIII. Literatura

Literatura podstawowa
<ol style="list-style-type: none"> 1. R. Barthes, Retoryka obrazu, przeł. Z. Kruszyński, „Pamiętnik Literacki”, 1985 nr 3. 2. B. Bergstrom, Komunikacja wizualna, przeł. J. Tarnawska, Warszawa 2009. 3. B. Block, Opowiadanie obrazem. Tworzenie wizualnej struktury w filmie, telewizji i mediach cyfrowych, przeł. M. Kuczbajska, Warszawa 2010. 4. P. Lewiński, Retoryka reklamy, Wrocław 2008. 5. J. Plisiecki, Film i sztuki tradycyjne, Lublin 2010.
Literatura uzupełniająca
<ol style="list-style-type: none"> 1. B. Fijołek-Lubczyńska, Retoryczność w filmowych światach Andrzeja Fidyka, Łódź 2016. 2. W. Godzic, Komunikowanie filmowe a retoryka [w:] Film: tekst i kontekst, red. A. Helman, Katowice 1982. 3. M. Hendrykowski, Semiotyka ruchomych obrazów, Poznań 2014. 4. L. Manovich, Język nowych mediów, przeł. P. Cypryański, Warszawa 2006. 5. J. Płużewski, Język filmu, Warszawa 2008.

KARTA PRZEDMIOTU**I. Dane podstawowe**

Nazwa przedmiotu	Sztuka etykiety
Nazwa przedmiotu w języku angielskim	Art of Etiquette
Kierunek studiów	Retoryka stosowana
Poziom studiów (I, II, jednolite magisterskie)	I
Forma studiów (stacjonarne, niestacjonarne)	Stacjonarne
Dyscyplina	Filozofia
Język wykładowy	polski

Koordinator przedmiotu/osoba odpowiedzialna	Dr hab. Imelda Chłodna-Błach
---	------------------------------

Forma zajęć (<i>katalog zamknięty ze słownika</i>)	Liczba godzin	semestr	Punkty ECTS
ćwiczenia	30	I	3

Wymagania wstępne	Minimalna znajomość zagadnień z zakresu savoir vivre
-------------------	--

II. Cele kształcenia dla przedmiotu

C1. Zapoznanie się z podstawowymi pojęciami i zasadami etykiety
C2. Nabycie umiejętności stosowania zasad etykiety w różnych dziedzinach życia

III. Efekty uczenia się dla przedmiotu wraz z odniesieniem do efektów kierunkowych

Symbol	Opis efektu przedmiotowego	Odniesienie do efektu kierunkowego
WIEDZA		
W_01	zna i rozumie podstawowe pojęcia, zasady związane z etykietą i ich zastosowaniem w instytucjach, gdzie wykorzystuje się komunikację publiczną	W15
W_02	zna zastosowania zasad etykiety we współczesnych formach przekazów retorycznych	W16
UMIEJĘTNOŚCI		
U_01	posiada umiejętność porozumiewania się z zastosowaniem zasad etykiety	U07
U_02	Umiejętnie stosuje zasady etykiety w obliczu dylematów etycznych	U10
KOMPETENCJE SPOŁECZNE		
K_01	potrafi rozwiązywać napotkane problemy – samodzielnie lub z pomocą ekspertów	K02

IV. Opis przedmiotu/ treści programowe

W ramach zajęć omawiane i wyjaśniane są podstawowe pojęcia i zasady etykiety, jak również ćwiczone ich zastosowanie w różnych sytuacjach komunikacyjnych.

V. Metody realizacji i weryfikacji efektów uczenia się

Symbol efektu	Metody dydaktyczne (lista wyboru)	Metody weryfikacji (lista wyboru)	Sposoby dokumentacji (lista wyboru)
WIEDZA			
W_01	Wykład	Praca pisemna	Oceniony tekst pracy pisemnej
W_02	Praca pod kierunkiem	Obserwacja	Karta oceny pracy w grupie
UMIEJĘTNOŚCI			
U_01	Ćwiczenia	Obserwacja	Karta oceny pracy w grupie
U_02	Ćwiczenia	Obserwacja	Karta oceny pracy w grupie
KOMPETENCJE SPOŁECZNE			
K_01	Praca w grupach w różnych rolach	Obserwacja	Karta oceny pracy w grupie

VI. Kryteria oceny, wagi... Znajomość praktycznego zastosowania zasad i metod poznanych podczas zajęć. Rozumiejąca umiejętność wypowiedzania się w mowie i piśmie, z zachowaniem kultury logicznej i metodologicznej.

VII. Obciążenie pracą studenta

Forma aktywności studenta	Liczba godzin
Liczba godzin kontaktowych z nauczycielem	30
Liczba godzin indywidualnej pracy studenta	60

VIII. Literatura

Literatura podstawowa:

E. Bonneau, *Wielka księga dobrych manier*;

E. Bonneau, *Sztuka konwersacji, czyli jak przerwać niezręczną ciszę*;

B. Blein, *Sztuka prezentacji i wystąpień publicznych*;

P. J. Baumgartner, *Jak zjednać sobie ludzi, czyli perfekcyjna komunikacja*;

A. Popławska, *Jak się zachować: grzeczność ułatwia życie, czyli praktyczny savoir-vivre*;

H. R. Żuchowski, *Encyklopedia dobrych manier*;

H. R. Żuchowski, *Całą dobę w dobrym tonie*;

Literatura uzupełniająca:

J. Modrzyńska, *Protokół dyplomatyczny, etykieta i zasady savoir-vivre'u*;

L. Gutowska, *Nowy savoir-vivre*;

P. Davies, *Twój image*;

H. R. Żuchowski, *Słownik savoir-vivre'u dla pani*;

H. R. Żuchowski, *Słownik savoir-vivre'u dla pana*;

KARTA PRZEDMIOTU

I. Dane podstawowe

Nazwa przedmiotu	Sztuka kreatywnego myślenia
Nazwa przedmiotu w języku angielskim	Creative thinking
Kierunek studiów	Retoryka Stosowana
Poziom studiów (I, II, jednolite magisterskie)	I
Forma studiów (stacjonarne, niestacjonarne)	Stacjonarne
Dyscyplina	Filozofia
Język wykładowy	polski

Koordinator przedmiotu/osoba odpowiedzialna	Dr Joanna Kiereś-Łach
---	-----------------------

Forma zajęć (<i>katalog zamknięty ze słownika</i>)	Liczba godzin	semestr	Punkty ECTS
ćwiczenia	30	IV	3

Wymagania wstępne	
-------------------	--

II. Cele kształcenia dla przedmiotu

C1. Doskonalenie umiejętności twórczego myślenia i działania.
C2. Nabycie umiejętności korzystania z wielu różnych sposobów rozwiązywania tego samego problemu.
C3. Nabycie zdolności dyskusowania złożonych problemów dotyczących związku między retoryką a filozofią

III. Efekty uczenia się dla przedmiotu wraz z odniesieniem do efektów kierunkowych

Symbol	Opis efektu przedmiotowego	Odniesienie do efektu kierunkowego
WIEDZA		
W_01	Ma szczegółową wiedzę na temat współczesnych dokonań oraz praktycznych zastosowań narzędzi retorycznych	W014
UMIEJĘTNOŚCI		
U_01	Potrafi zastosować narzędzia retoryczne w sposób twórczy oraz dokonać wieloaspektowej analizy komunikatu werbalnego i pozawerbalnego	U05
U_02	Zna i potrafi zastosować terminologię z języka obcego odnoszącą się do przedmiotu	U11
U_03	Potrafi dostrzec, jasno sformułować oraz właściwie uporządkować zadania, które służą realizacji zamierzonego celu	U14
KOMPETENCJE SPOŁECZNE		
K_01	Jest kreatywny, samodzielny i niezależny w działaniach profesjonalnych, potrafi myśleć i działać w sposób efektywny, a w szczególności jest w stanie zaplanować i właściwie przeprowadzić zadanie.	K01

IV. Opis przedmiotu/ treści programowe

1. Wyjaśnienie pojęć i istoty twórczego myślenia.
2. Kompetencje miękkie i ich rola w życiu społecznym.
3. Rodzaje twórczości (t. ekspresyjna, t. zawodowa, t. wynalazcza, t. innowacyjna, t. wyjątkowa).
4. Analiza osobowości pod kątem kreatywności własnej.
5. Praca nad własnym wizerunkiem – budowanie tożsamości.
6. Proces zmiany.
7. Motywacja wewnętrzna i zewnętrzna.
8. Sposoby rozwijania kreatywności – techniki twórczego myślenia (strategia Disney’a, myślenie lateralne, myślenie wizualne – sketch-noting, kapelusze De Bono, synektyka, burza mózgów, inscenizacje, analiza pola sił, mapy myśli, etc.).
9. Generowanie pomysłów – źródła innowacyjnych pomysłów.
10. Tworzenie wizji a urzeczywistnianie wizji.
11. Warunki sprzyjające kreatywności i innowacyjności oraz ich kształtowanie.
12. Pobudzanie i zwiększanie kreatywności – jednostki i grupy.
13. Bariery blokujące kreatywność

V. Metody realizacji i weryfikacji efektów uczenia się

Symbol efektu	Metody dydaktyczne (lista wyboru)	Metody weryfikacji (lista wyboru)	Sposoby dokumentacji (lista wyboru)
WIEDZA			
W_01	Metoda metaplanu, dyskusja, case study, metoda SWOT	Obserwacja	Karta oceny
UMIĘTNOŚCI			
U_01	Ćwiczenia praktyczne	Sprawdzenie umiejętności praktycznych	Karta oceny pracy
U_02	Analiza i dyskusja w grupie	Obserwacja	Karta oceny pracy
U_03	Ćwiczenia praktyczne	Sprawdzenie umiejętności praktycznych	Karta oceny pracy
KOMPETENCJE SPOŁECZNE			
K_01	Praca zespołowa	Obserwacja	Karta oceny pracy w grupie

VI. Kryteria oceny, wagi...

Praca pisemna na zaliczenie – 25 % Wystąpienie – referat na zajęciach – 25 % Aktywność na zajęciach – udział w dyskusji – 50%

VII. Obciążenie pracą studenta

Forma aktywności studenta	Liczba godzin
Liczba godzin kontaktowych z nauczycielem	30
Liczba godzin indywidualnej pracy studenta	60

VIII. Literatura

Literatura podstawowa
<ol style="list-style-type: none"> 1. Łojewska-Krawczyk M., Sztuka myślenia, wyd. Bel Studio, 2015. 2. Stasiak M. K., Kształcenie podmiotu, Wydaw. Wyższej Szkoły Humanistyczno-Ekonomicznej, Łódź, 2002. 3. Stasiak M.K., Twórczy i harmonijny rozwój człowieka, Wydaw. Wyższej Szkoły Humanistyczno-Ekonomicznej, Łódź, 2000. 4. Proctor T., Twórcze rozwiązywanie problemów, Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne, Gdańsk, 2002.

5. Szmidt K. J., *Trening kreatywności*, Wydawnictwo Helion, Gliwice, 2008.
6. Buzan T., Buzan B., *Mapy twoich myśli: mindmapping, czyli notowanie interaktywne*, "Ravi", Łódź, 2002.
7. Nęcka E. [i in.], *Trening twórczości*, Gdańskie Wydaw. Psychologiczne, Gdańsk, 2008.

Literatura uzupełniająca

1. Antoszkiewicz J., *Metody heurystyczne. Twórcze rozwiązywanie problemów*, PWE, Warszawa, 1990.
2. Clegg B., Birch P., *Przyspieszony kurs kreatywności*, Helion, Gliwice, 2007.
3. Czerniawska E., Ledzińska M., *Ja i moja pamięć*, WSiP, Warszawa, 1994.
4. De Bono E., *Naucz się myśleć kreatywnie*, "Prima", Warszawa, 1998.
5. Góralski A., *Być nowatorem. Poradnik twórczego myślenia*, PWN, Warszawa, 1990.
6. Maslow A. H., *O ludziach twórczych, Twórczość, czyli droga w nieznanne*, Warszawa, 1989.

KARTA PRZEDMIOTU

I. Dane podstawowe

Nazwa przedmiotu	Sztuka pisania tekstów użytkowych
Nazwa przedmiotu w języku angielskim	The Art of Writing of Useful Texts
Kierunek studiów	Retoryka
Poziom studiów (I, II, jednolite magisterskie)	I stopień
Forma studiów (stacjonarne, niestacjonarne)	stacjonarne
Dyscyplina	Filozofia
Język wykładowy	polski

Koordinator przedmiotu/osoba odpowiedzialna	dr hab. Paweł Nowak
---	---------------------

Forma zajęć (<i>katalog zamknięty ze słownika</i>)	Liczba godzin	Semestr	Punkty ECTS
Ćwiczenia	30	III	2

Wymagania wstępne	-
-------------------	---

II. Cele kształcenia dla przedmiotu

C1. Zapoznanie się z zasadami tworzenia dobrego tekstu w przestrzeni publicznej.
C2. Nabycie umiejętności pisania poprawnych, rzeczowych i zrozumiałych tekstów.
C3. Nabycie zdolności analizy i oceny jakości tekstów.

III. Efekty uczenia się dla przedmiotu wraz z odniesieniem do efektów kierunkowych

Symbol	Opis efektu przedmiotowego	Odniesienie do efektu kierunkowego
WIEDZA		
W_01	Zna metody i narzędzia badań (analizy interpretacji i oceny) tekstów.	K_W14
W_02	Ma wiedzę na temat dynamiki oddziaływania i możliwych interpretacji tekstów	K_W16
UMIEJĘTNOŚCI		
U_01	Posiada umiejętność przygotowania wystąpień ustnych dotyczących zagadnień retorycznych w odniesieniu do analizowanych i omawianych tekstów użytkowych.	K_U09
KOMPETENCJE SPOŁECZNE		
K_01	Potrafi podejmować odpowiedzialność za własną pracę w tworzeniu retorycznego i użytkowego tekstu.	K_K03

IV. Opis przedmiotu/ treści programowe

Ćwiczenia zostały pomyślane jako zajęcia praktyczne. Studenci piszą różne teksty. Na zajęciach je analizujemy, omawiamy i oceniamy.
 Zagadnienie teoretyczne:
 Zmiany w komunikacji językowej w przestrzeni publicznej w XXI w.
 Ewolucja normy językowej – norma pragmatyczna
 Pisanie tekstów administracyjnych i urzędowych
 Wykorzystanie programów komputerowych, oceniających zrozumiałość tekstów
 Styl ciężki i lekki w tekstach użytkowych
 Cechy dobrego tekstu – dyskusja
 Ocena przygotowywanych tekstów.

V. Metody realizacji i weryfikacji efektów uczenia się

Symbol efektu	Metody dydaktyczne (lista wyboru)	Metody weryfikacji (lista wyboru)	Sposoby dokumentacji (lista wyboru)
WIEDZA			
W_01 W_02 W_03	praca z tekstem	praca pisemna	oceniony tekst pracy
UMIEJĘTNOŚCI			
U_01	analiza tekstu	praca pisemna	karta pracy
KOMPETENCJE SPOŁECZNE			
K_01	Dyskusja	obserwacja	karta pracy

VI. Kryteria oceny, wagi...

Praca pisemna na zaliczenie – 50%

Praca pisemna na ćwiczenia do analizy – 25%

Aktywność na zajęciach – 25 %

VII. Obciążenie pracą studenta

Forma aktywności studenta	Liczba godzin
Liczba godzin kontaktowych z nauczycielem	30
Liczba godzin indywidualnej pracy studenta	30

VIII. Literatura

Literatura podstawowa
1. R. Pawelec, D. Zdunkiewicz-Jedynak, Poradnik. Jak pisać?, Warszawa 2007
2. www.logios.pl
3. www.jasnopis.pl
4. www.nkp.pl
5. www.wsjp.pl
Literatura uzupełniająca

1. Praktyczna stylistyka nie tylko dla polonistów, red. E. Bańkowska, A. Mikołajczuk, Warszawa 2003.
2. Sztuka pisania, przeł. J. Mach, Łódź 1996.

KARTA PRZEDMIOTU**I. Dane podstawowe**

Nazwa przedmiotu	Sztuka żywego słowa
Nazwa przedmiotu w języku angielskim	Art of speech
Kierunek studiów	Retoryka stosowana
Poziom studiów (I, II, jednolite magisterskie)	I
Forma studiów (stacjonarne, niestacjonarne)	Stacjonarne
Dyscyplina	Nauki o komunikacji społecznej i mediach
Język wykładowy	polski

Koordinator przedmiotu/osoba odpowiedzialna	Aneta Wójciszyn-Wasil
---	-----------------------

Forma zajęć (<i>katalog zamknięty ze słownika</i>)	Liczba godzin	semestr	Punkty ECTS
warsztaty	60	III, IV	4

Wymagania wstępne	brak
-------------------	------

II. Cele kształcenia dla przedmiotu

Celem przedmiotu jest ukształtowanie podstawowych kompetencji w zakresie kształtowania przekazu głosowego
---

III. Efekty uczenia się dla przedmiotu wraz z odniesieniem do efektów kierunkowych

Symbol	Opis efektu przedmiotowego	Odniesienie do efektu kierunkowego
WIEDZA		
W_01	Zna zasady prawidłowej prezentacji głosowej	K_W13
UMIEJĘTNOŚCI		
U_01	Potrafi opracować wypowiedź publiczną z dbałością o warunki prezentacji głosowej	K_U11
KOMPETENCJE SPOŁECZNE		
K_01	Jest gotów do samodzielnego oceny sytuacji komunikacyjnej oraz doboru środków z zakresu pracy głosem do osiągnięcia wskazanego celu retorycznego	K_K02
K_02	Jest gotów do podjęcia odpowiedzialności za realizację projektu, współpracy w grupie	K_K03

IV. Opis przedmiotu/ treści programowe

<ol style="list-style-type: none"> Słowo, brzmienie, intonacja. Kreowanie znaczeń głosem Aranżowanie sytuacji komunikacyjnej: znaczenie akustyki i planów dźwiękowych Zasady pracy z mikrofonem Wypowiedź konferansjerska Warunki utrzymania kontaktu z publicznością Budowanie wizerunku przy pomocy słowa (specyfika przekazu awizualnego) Analiza materiałów audialnych i krytyczna analiza sytuacji komunikacyjnych
--

8. Interpretacja głosowa tekstu literackiego
9. Laboratorium tekstu audialnego
10. Projekt finałowy: konsultacje
11. Prezentacja projektów: konfrontacja z publicznością, omówienie i ocena pracy

V. Metody realizacji i weryfikacji efektów uczenia się

Symbol efektu	Metody dydaktyczne (lista wyboru)	Metody weryfikacji (lista wyboru)	Sposoby dokumentacji (lista wyboru)
WIEDZA			
W_01	Elementy wykładu konwersatoryjnego, analiza materiałów audialnych i audiowizualnych, ćwiczenia praktyczne	Autorski projekt zaliczeniowy	Plik z zapisem projektu
UMIĘTNOŚCI			
U_01	Metoda projektu dydaktycznego	Autorski projekt zaliczeniowy	Plik z zapisem projektu
KOMPETENCJE SPOŁECZNE			
K_01	Metoda projektu dydaktycznego	Autorski projekt zaliczeniowy	Plik z zapisem projektu
K_02	Praca w grupie w różnych rolach	Obserwacja	Karta pracy grupy

VI. Kryteria oceny, wagi...

Autorski projekt zaliczeniowy 70%
Realizacja zadań podczas zajęć 30%

VII. Obciążenie pracą studenta

Forma aktywności studenta	Liczba godzin
Liczba godzin kontaktowych z nauczycielem	30
Liczba godzin indywidualnej pracy studenta	30

VIII. Literatura

Literatura podstawowa
M. Kotlarczyk, Sztuka żywego słowa. Dykcja. Ekspresja. Magia, Lublin 2010. B. Troczyńska, Elementarne ćwiczenia dykcji, Gdańsk 2010. K. Pietroń, Autoprezentacja w zakresie pracy głosem, Warszawa 2011. M. Oczkoś, Sztuka mówienia bez bełkotania i faflunienia, Warszawa 2015.
Literatura uzupełniająca
A. Łastik, Poznaj swój głos: twoje najważniejsze narzędzie pracy, Warszawa 2002. K. Gawęda, J. Łazewski, Uczymy się poprawnej wymowy. Ćwiczenia usprawniające mówienie, Warszawa 1995, J. Kram, Zarys kultury żywego słowa, Warszawa 1988. K. Nowak-Wolna, W kręgu edukacji, teatru i sztuki żywego słowa. Studia i szkice, Opole 2005. Problematyka tekstu głosowo interpretowanego, red. K. Lange, W. Sawrycki, P. Tański, t. 1-3, Toruń 2004-2010. G. Godlewski, Sztuka żywego słowa w teatrze. Źródła i transgresje; I. Guszpit, Szpony widza – obecność

świadka w: Siedem wykładów. Teksty wykładów gościnnych w roku akademickim 2007/2008, red. H. Waszkiel, Białystok 2008.

KARTA PRZEDMIOTU: Topika**I. Dane podstawowe**

Nazwa przedmiotu	Topika
Nazwa przedmiotu w języku angielskim	Topic
Kierunek studiów	Retoryka stosowana
Poziom studiów (I, II, jednolite magisterskie)	I stopień
Forma studiów (stacjonarne, niestacjonarne)	stacjonarne
Dyscyplina	Filozofia
Język wykładowy	Język polski

Koordinator przedmiotu/osoba odpowiedzialna	Dr hab. Paweł Gondek
---	----------------------

Forma zajęć <i>(katalog zamknięty ze słownika)</i>	Liczba godzin	semestr	Punkty ECTS
ćwiczenia	30	III	3

Wymagania wstępne	Brak
-------------------	------

II. Cele kształcenia dla przedmiotu

1. Zapoznanie się z głównymi koncepcjami topiki retorycznej
2. Ukazanie podstaw funkcjonowania topiki w retoryce
3. Nabycie umiejętności stosowania toposów w różnych typach mowy

III. Efekty uczenia się dla przedmiotu wraz z odniesieniem do efektów kierunkowych

Symbol	Opis efektu przedmiotowego	Odniesienie do efektu kierunkowego
WIEDZA		
W_01	Ma podstawową wiedzę w zakresie topiki w teorii komunikacji retorycznej. Zna metody i narzędzia badań stosowane w ramach	K_W13, K_W14

	topiki klasycznej i współczesnej	
UMIEJĘTNOŚCI		
U_01	Potrafi posługiwać się podstawową aparaturą pojęciową i teoretyczną w zakresie sztuki inwencji oraz paradygmatami badawczymi retoryki stosowanej w stosowaniu toposów w typowych sytuacjach profesjonalnych	K_U04
U_02	Potrafi rozpoznawać różne formy toposów oraz metody funkcjonowania ich w perswazji retorycznej, a także dokonywać ich krytycznej analizy i interpretacji w świetle zdobytej wiedzy teoretycznej z zakresu inwencji retorycznej	K_U05
KOMPETENCJE SPOŁECZNE		
K_01	Jest gotów w ramach sztuki inwencji i topiki do podejmowania odpowiedzialności za prace oraz pielęgnowania etosu wykonywanego zawodu	K_K03

IV. Opis przedmiotu/ treści programowe

<ol style="list-style-type: none"> 1. Próba definicji topiki w kontekście zadań mówcy. 2. Topika a argumentacja w retoryce. 3. Topika jako podstawowa forma odniesienia się w mowie do audytorium 4. Topika a mnemotechnika. 5. Podziały toposów. 6. Formy stosowania toposów w komunikacji retorycznej. 7. Rola topiki w debatach.
--

V. Metody realizacji i weryfikacji efektów uczenia się

Symbol efektu	Metody dydaktyczne <i>(lista wyboru)</i>	Metody weryfikacji <i>(lista wyboru)</i>	Sposoby dokumentacji <i>(lista wyboru)</i>
WIEDZA			
W_01	Wykład konwersatoryjny	Sprawdzian ustny	Protokół
UMIEJĘTNOŚCI			
U_01	Praca z tekstem	Sprawozdanie	Protokół
U_02	Ćwiczenia praktyczne	Sprawdzanie umiejętności praktycznych	Oceniony tekst pracy pisemnej
KOMPETENCJE SPOŁECZNE			

K_01	Dyskusja	Obserwacja	Karta oceny pracy w grupie

VI. Kryteria oceny, wagi...

Ocena dostateczna – student posiada dostateczną wiedzę i umiejętności analizy treści z zakresu topiki

Ocena dobra – student posiada dobrą wiedzę i umiejętności analizy treści z zakresu topiki

Ocena bardzo dobra - student posiada bardzo dobrą wiedzę i umiejętności analizy treści z zakresu topiki

VII. Obciążenie pracą studenta

Forma aktywności studenta	Liczba godzin
Liczba godzin kontaktowych z nauczycielem	30
Liczba godzin indywidualnej pracy studenta	60

VIII. Literatura

Literatura podstawowa
<ol style="list-style-type: none"> 1. J. Z. Lichański Retoryka. Historia – teoria – praktyka, t. I-II, Warszawa 2007. 2. Ćwiczenia z retoryki, red. M. Barłowska, A. Budzyńska-Daca, M. Załęska, Warszawa 2010. 3. M. Bogdanowska, Topika, w: Retoryka, red. M. Barłowska, A. Budzyńska-Daca, P. Wilczek, Warszawa 2008, s. 35-56.
Literatura uzupełniająca
<ol style="list-style-type: none"> 1. Arystoteles, Topika w: Arystoteles, Dzieła wszystkie, tłum. K. Leśniak, Warszawa 1990. 2. H. Lausberg, retoryka literacka, tłum. A. Gorzkowski, Bydgoszcz 2002. 3. P. Lewiński, Retoryka reklamy, Wrocław 2008.

KARTA PRZEDMIOTU**I. Dane podstawowe**

Nazwa przedmiotu	Trening medialny
Nazwa przedmiotu w języku angielskim	Media training
Kierunek studiów	Retoryka stosowana
Poziom studiów (I, II, jednolite magisterskie)	I
Forma studiów (stacjonarne, niestacjonarne)	stacjonarne
Dyscyplina	nauki o komunikacji społecznej i mediach
Język wykładowy	polski

Koordinator przedmiotu/osoba odpowiedzialna	Aneta Wójciszyn-Wasil
---	-----------------------

Forma zajęć (<i>katalog zamknięty ze słownika</i>)	Liczba godzin	semestr	Punkty ECTS
warsztaty	30	IV	2

Wymagania wstępne	Brak
-------------------	------

II. Cele kształcenia dla przedmiotu

Zapoznanie ze specyfiką wypowiedzi medialnej
Uzyskanie podstawowych kompetencji w zakresie media relations

III. Efekty uczenia się dla przedmiotu wraz z odniesieniem do efektów kierunkowych

Symbol	Opis efektu przedmiotowego	Odniesienie do efektu kierunkowego
WIEDZA		
W_01	Zna zasady skutecznej komunikacji medialnej, wybrane gatunki oraz specyfikę języka mediów	KW_16
UMIEJĘTNOŚCI		
U_01	Potrafi skonstruować i przedstawić wybrane typy wypowiedzi medialnych	KU_11
KOMPETENCJE SPOŁECZNE		
K_01	Jest gotów do samodzielnej oceny i zaprojektowania wybranych działań z zakresu media relations	KK_02

IV. Opis przedmiotu/ treści programowe

<ol style="list-style-type: none"> 1. Rodzaje mediów, podstawowe gatunki dziennikarskie. 2. Dziennikarstwo informacyjne. Struktura newsa. 3. Redagowanie i hierarchizowanie informacji dziennikarskich. 4. Wypowiedź w programie informacyjnym. 5. Montaż jako technika kształtowania przekazu w mediach. 6. Wywiad i jego odmiany.
---

7. Zasady udziału w audycji „na żywo”. 8. Komentarz ekspercki. 9. Komunikat dla mediów, konferencja prasowa, briefing. 10. Podtrzymywanie efektywnych relacji z mediami.

V. Metody realizacji i weryfikacji efektów uczenia się

Symbol efektu	Metody dydaktyczne (lista wyboru)	Metody weryfikacji (lista wyboru)	Sposoby dokumentacji (lista wyboru)
WIEDZA			
W_01	Wykład konwersatoryjny, Analiza materiałów medialnych, Ćwiczenia praktyczne	Projekt zaliczeniowy	Wydruk lub plik
UMIEJĘTNOŚCI			
U_01	Praca praktyczna (learning by doing)	Projekt zaliczeniowy	Wydruk lub plik
KOMPETENCJE SPOŁECZNE			
K_01	Praca w grupach w różnych rolach	Obserwacja	Karta oceny pracy

VI. Kryteria oceny, wagi

Projekt zaliczeniowy: 80%

Zadania realizowane podczas zajęć 20%

VII. Obciążenie pracą studenta

Forma aktywności studenta	Liczba godzin
Liczba godzin kontaktowych z nauczycielem	30
Liczba godzin indywidualnej pracy studenta	30

VIII. Literatura

Literatura podstawowa
1. A. Łaszyn, Media i Ty. Jak zarządzać kontaktem osobistym z dziennikarzami, Warszawa 2015. 2. W. Pisarek, Nowa retoryka dziennikarska, Kraków 2011. 3. K. Wolny Zmorzyński, A. Kaliszewski, W. Furman, Gatunki dziennikarskie. Teoria – praktyka – język, Warszawa 2006. 4. A. Boyd, P. Stewart, R. Alexander, Dziennikarstwo-radiowo telewizyjne. Techniki tworzenia programów informacyjnych, tłum. A. Sadza, Kraków 2011. 5. R. McLeish, Produkcja radiowa, tłum. A. Sadza, Kraków 2007. 6. Biblia dziennikarstwa, red. A. Skworc, A. Niziolek, Kraków 2010.
Literatura uzupełniająca
Retoryka wizerunku medialnego, red. A. Bdzyńska-Daca, A. Kampka, K. Molek-Kozakowska, Warszawa 2016. 2. L. Grobel, Sztuka wywiadu. Lekcje mistrza, tłum. E. Spirydowicz, Warszawa 2007.

3. D. Tworzydło, Public relations. Praktycznie, Rzeszów 2017.
4. I. Martela, D. Rott, Rzecznik prasowy. Kompetencje interpersonalne – wybrane problemy i zagrożenia. Sosnowiec – Trnawa 2011.
5. D. Narożna, Uwarunkowania funkcji rzecznika prasowego w Polsce. Teoria i praktyka, Poznań 2018.
6. J. Wrycza-Bekier, Jak zapowiadać wydarzenia kulturalne w internecie, by przyciągnąć i zaangażować odbiorców. Webriting w kulturze, Warszawa 2016.
7. A. Ślifirska, Medialne lwy dla rekinów biznesu. Sztuka świadomego wykorzystania mediów, Warszawa 2014.

KARTA PRZEDMIOTU**I. Dane podstawowe**

Nazwa przedmiotu	Zagadnienia z filozofii człowieka
Nazwa przedmiotu w języku angielskim	Issues on philosophy of human being
Kierunek studiów	Retoryka
Poziom studiów (I, II, jednolite magisterskie)	I
Forma studiów (stacjonarne, niestacjonarne)	Stacjonarne
Dyscyplina	Filozofia
Język wykładowy	Polski

Koordynator przedmiotu/osoba odpowiedzialna	Dr hab. Wojciech Daszkiewicz
---	------------------------------

Forma zajęć (<i>katalog zamknięty ze słownika</i>)	Liczba godzin	semestr	Punkty ECTS
Konwersatorium	30	III	2

Wymagania wstępne	Podstawowa wiedza z zakresu antropologii filozoficznej
-------------------	--

II. Cele kształcenia dla przedmiotu

C1. Zapoznanie się z nośnymi koncepcjami antropologicznymi
C2. Nabycie zdolności dyskusowania złożonych problemów dotyczących związku między rozumieniem człowieka a kulturą.

III. Efekty uczenia się dla przedmiotu wraz z odniesieniem do efektów kierunkowych

Symbol	Opis efektu przedmiotowego	Odniesienie do efektu kierunkowego
WIEDZA		
W_01	zna i rozumie rolę filozofii w dyskursie na temat bytu ludzkiego; posiada podstawową wiedzę o roli człowieka w procesie funkcjonowania struktur społecznych	K_W12
UMIEJĘTNOŚCI		
U_01	potrafi krytycznie analizować, porządkować informacje na temat filozoficznej interpretacji bytu ludzkiego oraz jego kulturowych implikacji	K_U01
U_02	posiada umiejętność merytorycznego argumentowania dotyczącego kulturotwórczego aspektu bytowania człowieka jako osoby	K_U06, K_U13

KOMPETENCJE SPOŁECZNE		
K_01	Uczestniczy w życiu kulturalnym, wykorzystując znajomość problematyki antropologicznej	K_K04

IV. Opis przedmiotu/ treści programowe

Zajęcia skupiają się na przedstawieniu oraz dyskusowaniu koncepcji antropologicznych w odniesieniu do współczesnej kultury. Zwróci się uwagę na związek pomiędzy rozumieniem człowieka a rozumieniem kultury oraz społeczeństwa. Ukazane zostaną także problemy funkcjonowania człowieka w epoce „płynnej nowoczesności”. Na zajęciach studenci będą omawiali zagadnienia związane z występowaniem błędów antropologicznych oraz jego skutkami na płaszczyźnie kultury oraz społeczeństwa. Zwróci się też uwagę na tzw. „megatrendy” współczesności oraz ich wpływ na kondycję bytu ludzkiego.

V. Metody realizacji i weryfikacji efektów uczenia się

Symbol efektu	Metody dydaktyczne (lista wyboru)	Metody weryfikacji (lista wyboru)	Sposoby dokumentacji (lista wyboru)
WIEDZA			
W_01	Wykład konwersatoryjny	Kolokwium	Karta oceny pracy w grupie
UMIEJĘTNOŚCI			
U_01	Analiza tekstu	Obserwacja	Karta oceny pracy w grupie
KOMPETENCJE SPOŁECZNE			
K_01	Dyskusja	Obserwacja	Karta oceny pracy w grupie

VI. Kryteria oceny: obecność na zajęciach: 50%; referat: 30%; aktywność: 20%

Na ocenę 2

Student nie posiada podstawowej wiedzy z antropologii filozoficznej oraz filozofii kultury i społeczeństwa, jej historii i problemów. Nie zna literatury przedmiotu.

Student nie potrafi analizować i nie rozumie podstawowych zagadnień (treści) zajęć.

Student nie angażuje się we własny proces zdobywania wiedzy, nie dyskutuje, nie stawia pytań i problemów.

Na ocenę 3

Student posiada ogólną wiedzę na temat zagadnień z filozofii człowieka, ma jednak ograniczoną znajomość treści przedmiotu.

Student w stopniu ograniczonym analizuje i rozumie treści zajęć.

Student biernie uczestniczy w zajęciach, w ograniczonym stopniu angażuje się w dyskusja i korzysta z literatury przedmiotu.

Na ocenę 4

Student posiada uporządkowaną wiedzę z dziedziny zagadnień filozofii człowieka, ma

rozeznanie w aktualnie dyskutowanych problemach z tego zakresu.

Student potrafi przedstawić posiadaną wiedzę i poprawnie z niej korzystać. Czyta ze zrozumieniem teksty naukowe.

Student aktywnie uczestniczy w zajęciach, jest otwarty na pogłębianie wiedzy i rozwój umiejętności. Chętnie angażuje się w dyskusje.

Na ocenę 5

Student ma usystematyzowaną i ugruntowaną wiedzę na temat zagadnień filozofii człowieka. Potrafi tę wiedzę wykorzystać w czasie zajęć oraz samodzielnie rozwiązuje zadane problemy. Zna literaturę przedmiotu.

Student opanował narzędzia analizy i syntezy posiadanej wiedzy i potrafi z nich samodzielnie korzystać.

Student aktywnie uczestniczy w zajęciach. Z własnej inicjatywy pogłębia swoją wiedzę i doskonali umiejętności. Wnikliwie i krytycznie korzysta z dostępnej literatury przedmiotu.

VII. Obciążenie pracą studenta

Forma aktywności studenta	Liczba godzin
Liczba godzin kontaktowych z nauczycielem	30
Liczba godzin indywidualnej pracy studenta	30

VIII. Literatura

Literatura podstawowa
M. A. Krapiec, <i>Ja człowiek</i> , Lublin 2005; M. A. Krapiec, <i>Człowiek w kulturze</i> , Warszawa 1996, W. Daszkiewicz, <i>Byt-Człowiek-Kultura. Studium z filozofii kultury</i> , Lublin 2019; H. Kiereś, <i>Człowiek i sztuka</i> , Lublin 2006; Z. J. Zdybicka, <i>Człowiek i religia</i> , Lublin 2006; P. Jaroszyński, <i>Człowiek i nauka. Studium z filozofii kultury</i> , Lublin 2008, M. Golka, <i>Cywilizacja współczesna i globalne problemy</i> , Warszawa 2012; M. Golka, <i>Aparycje współczesności</i> , Warszawa 2015
Literatura uzupełniająca
P. Jaroszyński, <i>Etyka. Dramat życia moralnego</i> , Szczecinek 2013; H. Kiereś, <i>Sztuka w kulturze</i> , Lublin 2013; H. Kiereś, <i>Człowiek i cywilizacja</i> , Lublin 2007; Z. J. Zdybicka, <i>Religia w kulturze</i> , Lublin 2010;

KARTA PRZEDMIOTU

I. Dane podstawowe

Nazwa przedmiotu	Argumentacja retoryczna
Nazwa przedmiotu w języku angielskim	Rhetorical argumentation
Kierunek studiów	Retoryka stosowana
Poziom studiów (I, II, jednolite magisterskie)	I
Forma studiów (stacjonarne, niestacjonarne)	Stacjonarne
Dyscyplina	Filozofia
Język wykładowy	polski

Koordinator przedmiotu/osoba odpowiedzialna	Dr Tomasz Łach
---	----------------

Forma zajęć (<i>katalog zamknięty ze słownika</i>)	Liczba godzin	semestr	Punkty ECTS
wykład	15	IV	4
ćwiczenia	30	IV	

Wymagania wstępne	Brak wymagań wstępnych
-------------------	------------------------

II. Cele kształcenia dla przedmiotu

C. 1. Zajęcia dają studentom wiedzę na temat logicznej struktury komunikatów językowych, ich funkcji argumentacyjnej oraz perswazyjnej funkcji pytań i definicji.
C. 2. Wyposażają studentów w umiejętności interpretowania treści komunikatu, analizowania i rekonstruowania argumentacji, oceniania jej poprawności i siły, dostrzegania zabiegów manipulacyjnych i reagowania na nie oraz budowania strategii argumentacyjnych.
C. 3. Kształtują postawę krytycznego myślenia, otwartości i rzetelności w dyskursie oraz umiejętność wyrażania własnych poglądów.

III. Efekty uczenia się dla przedmiotu wraz z odniesieniem do efektów kierunkowych

Symbol	Opis efektu przedmiotowego	Odniesienie do efektu kierunkowego
WIEDZA		
W_01	Posiada uporządkowaną wiedzę ogólną oraz operuje fachową terminologią w zakresie argumentacji retorycznej, teorii argumentacji, erystyki.	W_03
W_01	Posiada uporządkowaną wiedzę w zakresie zagadnień związanych z przekonywaniem, perswazją, argumentowaniem, manipulacją, logiczną strukturą argumentacji, typach argumentacji.	W_04
UMIEJĘTNOŚCI		
U_01	Posiada umiejętność rekonstrukcji i krytycznej analizy technik perswazyjnych. Potrafi odróżniać argumentację rzeczową od manipulacji, a także opisywać ją za pomocą terminologii	U_05

	podanej na zajęciach.	
U_02	Posiad umiejętność rzeczowego argumentowania. Posługuje się przy tym wiedzą zdobytą na zajęciach, jak również umiejętnie odwołuje się do poglądów różnych autorów.	U_06
KOMPETENCJE SPOŁECZNE		
K_01	Potrafi w sposób rzetelny i uczciwy brać udział w dyskusji, w tym pełnić funkcję jej moderatora. Ma świadomość odpowiedzialności jaka spoczywa na osobach pracujących słowem.	K_03

IV. Opis przedmiotu/ treści programowe

<ol style="list-style-type: none"> 1. Uwagi wstępne o celach i strukturze zajęć. 2. Pojęcie argumentacji i argumentu – różne definicje; aspekty logos-ethos-pathos; rola argumentacji w dyskursie publicznym. 3. Identyfikacja wypowiedzi argumentacyjnych: słowa wskaźniki; elementy argumentacji i związki pomiędzy nimi; argumentacja a rozumowanie. 4. Komunikat językowy: lokucja, illokucja i perlokucja wypowiedzi; bezpośrednie i pośrednie akty językowe; argumentacja jako komunikat językowy. 5. Słowa jako stymulatory akceptacji argumentu: elementy języka nacechowane i nienacechowane; konotacja; zwiększanie wiarygodności przekazu argumentu środkami językowymi. 6. Definicje „zwykłe” i perswazyjne: typy definicji ze względu na rolę w języku; techniki tworzenia definicji perswazyjnych; definicje metaforyczne i retoryczne. 7. Typy argumentacji ze względu na strukturę: liniowa, zbieżna, rozbieżna zespolona; sposoby obalania argumentacji każdego z typów; argumentacja jednostronna i dwustronna. 8. Rekonstrukcja argumentacji naturalnojęzycznych – struktury mieszane; analizy przypadków. 9. Zawartość treściowa komunikatu argumentacyjnego: presupozycje; implikatura konwersacyjna; konsekwencja łamania maksym konwersacji; wprowadzanie w błąd. 10. Rekonstrukcja pełnej treści komunikatu argumentacyjnego; entymematy; wypowiedzi niedosłowne (aluzja, ironia, metafora). 11. Ocena siły argumentu: (a) ze względu na związki logiczne między przesłankami a (wnioskowania dedukcyjne versus redukcyjne; wnioskowanie przez analogię) i pozalogiczne; (b) ze względu na jakość i źródło racji argumentacyjnych; test krytycznego pytania. 12. Pytania w argumentacji: sytuacja erotetyczna; kognitywna, inkognitywna i wolitywna; komponenta pytania; zawartość informacyjna pytań; pytania podchwytliwe, sugestywne, naprowadzające, pytania-pułapki; erotema. 13. Błędy argumentacji: błędy formalne i materialne; argumentacja cyrkularna; regres w nieskończoność; problem źródeł racji argumentacyjnych. 14. Sofizmaty jako argumenty pozorne: (a) mające swe źródło w języku; (b) mające swe źródło poza językiem; 15. Argumentacja w strategiach erystycznych; zasada potrójnego oddziaływania. 16. Techniki argumentacyjne „nowej retoryki”.

V. Metody realizacji i weryfikacji efektów uczenia się

Symbol efektu	Metody dydaktyczne (lista wyboru)	Metody weryfikacji (lista wyboru)	Sposoby dokumentacji (lista wyboru)
WIEDZA			
W_01	Wykład konwencjonalny	Egzamin / Zaliczenie ustne	Karta egzaminacyjna / Karta zaliczeniowa

W_02	Wykład konwencjonalny	Egzamin / Zaliczenie ustne	Karta egzaminacyjna / Karta zaliczeniowa
UMIEJĘTNOŚCI			
U_01	Analiza tekstu	Sprawdzenie umiejętności praktycznych	Oceniony tekst pracy pisemnej / Sprawdzian pisemny
U_02	Dyskusja	Obserwacja	Karta oceny pracy w grupie
KOMPETENCJE SPOŁECZNE			
K_02	Praca w grupach w różnych rolach	Obserwacja	Karta oceny pracy w grupie

VI. Kryteria oceny, wagi...

Wykład. Zaliczenie na podstawie egzaminu ustnego – 100 %.

na ocenę niedostateczną: student nie zna podstawowych definicji z zakresu argumentacji retorycznej, nie opanował w minimalnym stopniu terminologii;

na ocenę dostateczną: student zna podstawowe definicje z zakresu argumentacji retorycznej; w minimalnym stopniu opanował terminologię wprowadzoną na zajęciach; potrafi wymienić rozmaite teorie i wprowadzone podziały;

na ocenę dobrą: student zna podstawowe definicje z zakresu argumentacji retorycznej i terminologię; potrafi omówić rozmaite teorie i wprowadzone podziały; z pomocą egzaminatora potrafi przedyskutować problemy związane z omówionymi rozwiązaniami z tych dziedzin;

na ocenę bardzo dobrą: student odpowiada poprawnie na wszystkie pytania z zakresu definicji, terminologii oraz wprowadzonych podziałów i teorii; potrafi samodzielnie pokazać problemy związane z niektórymi rozwiązaniami w tych dziedzinach; samodzielnie ilustruje omawiane zagadnienia właściwymi przykładami.

Ćwiczenia. 40 % - wynik sprawdzianu pisemnego; 40 % ocena z pracy pisemnej; 20 % - aktywność na zajęciach – na podstawie udziału w dyskusjach i pracy w grupach.

VII. Obciążenie pracą studenta

Forma aktywności studenta	Liczba godzin
Liczba godzin kontaktowych z nauczycielem	45
Liczba godzin indywidualnej pracy studenta	75

VIII. Literatura

Literatura podstawowa
Hołówka T., Błędy, spory, argumenty, Warszawa 1999;
Szymanek, K. Sztuka argumentacji, Warszawa 2001
Tokarz M., Argumentacja, perswazja, manipulacja, Gdańsk 2006;
Trzęsicki K. Logika z elementami semiotyki i retoryki, Białystok 2009

Literatura uzupełniająca

Korolko M., Sztuka retoryki. Przewodnik encyklopedyczny, Warszawa 1990.

Lausberg H., Retoryka literacka. Podstawy wiedzy o literaturze, Bydgoszcz 2002

Ziomek J., Retoryka opisowa, Wrocław 1990.

Kiereś-Łach J., Filozofia i retoryka. Kontekst myślowy „Nowej retoryki” Chaima Perelmana, Lublin 2015.

KARTA PRZEDMIOTU

I. Dane podstawowe

Nazwa przedmiotu	Elementy sztuki aktorskiej
Nazwa przedmiotu w języku angielskim	Elements of acting art
Kierunek studiów	Retoryka stosowana
Poziom studiów (I, II, jednolite magisterskie)	I stopnia
Forma studiów (stacjonarne, niestacjonarne)	stacjonarne
Dyscyplina	
Język wykładowy	polski

Koordinator przedmiotu/osoba odpowiedzialna	Dr hab. Witold Kopeć
---	----------------------

Forma zajęć (<i>katalog zamknięty ze słownika</i>)	Liczba godzin	semestr	Punkty ECTS
warsztaty	30	III	2

Wymagania wstępne	
-------------------	--

II. Cele kształcenia dla przedmiotu

C1 - uznanie przez studentów potrzeby systematycznej pracy nad rzetelnym i celowym operowaniem słowem
C2 - kształtowanie świadomości ciała jako integralnego elementu przekazu słownego

III. Efekty uczenia się dla przedmiotu wraz z odniesieniem do efektów kierunkowych

Symbol	Opis efektu przedmiotowego	Odniesienie do efektu kierunkowego
WIEDZA		
W_1	Ma podstawową wiedzę z zakresu teorii komunikacji.	W13
UMIEJĘTNOŚCI		
U_1	Potrafi porozumiewać się z wykorzystaniem różnych kanałów i technik komunikacyjnych ze specjalistami z zakresu retoryki stosowanej. Posiada umiejętności w zakresie komunikacji interpersonalnej.	U07
U_2	Posiada umiejętność przygotowania wystąpień ustnych w języku polskim oraz w języku obcym, dotyczących zagadnień retorycznych, z wykorzystaniem podstawowych ujęć teoretycznych oraz różnych źródeł.	U09
KOMPETENCJE SPOŁECZNE		
K_3	Uczestniczy w życiu kulturalnym, korzystając z różnych	K04

mediów i form przekazu

IV. Opis przedmiotu/ treści programowe

Program składa się z sekwencji wypełnionych ćwiczeniami. Dotyczą one: rozluźnienia ciała, prawidłowego oddechu, właściwej emisji głosu, dynamiki oddechu, napięcia głosu, pracy artykulatorów, motoryki ciała i wyprowadzania gestu, koncentracji uwagi, wyobraźni i pamięci. Ukierunkowuje ów program na wyposażenie słuchaczy w umiejętność wykorzystywania elementów sztuki aktorskiej w treningu mowy, w rozwijaniu kompetencji komunikacyjnych.

V. Metody realizacji i weryfikacji efektów uczenia się

Symbol efektu	Metody dydaktyczne (lista wyboru)	Metody weryfikacji (lista wyboru)	Sposoby dokumentacji (lista wyboru)
WIEDZA			
W_01	Dyskusja	Obserwacja	Karta oceny pracy w grupie
W_02	Praca pod kierunkiem	Obserwacja	Karta oceny pracy w grupie
UMIEJĘTNOŚCI			
U_01	Praca zespołowa	Obserwacja	Karta oceny pracy w grupie
U_02	Odgrywanie ról (drama)	Obserwacja	Karta oceny pracy w grupie
KOMPETENCJE SPOŁECZNE			
K_01	Praca w grupach	Obserwacja	Karta oceny pracy w grupie

VI. Kryteria oceny, wagi...

Zaliczenie na podstawie obecności oraz świadomie zinterpretowanego i wygłoszonego tekstu monologu oraz zagranej sceny dialogowej.

Kryteria oceny:

30% - obecność studenta na zajęciach

20% - prezentacja analizy i interpretacji wybranego tekstu klasycznego (indywidualnie)

20% - prezentacja monologu (indywidualnie)

40% - końcowa prezentacja zespołowa

100% - Ocena BDB

85 % - ocena DB

70 % - ocena DST

50 % - ocena NDST

VII. Obciążenie pracą studenta

Forma aktywności studenta	Liczba godzin
Liczba godzin kontaktowych z nauczycielem	30
Liczba godzin indywidualnej pracy studenta	30

VIII. Literatura

Literatura podstawowa
Boal A., <i>Gry dla aktorów i nieaktorów</i> , Warszawa 2014 Clifford S., Herrmann A., <i>Teatr Przebudzenia</i> , Łódź-Warszawa 2003 Czechow M. A., <i>O technice aktora</i> , Kraków 2008 Fręś J. A., <i>Teatr młodzieżowy</i> , Rzeszów 2005 Lach M., <i>133 ćwiczenia teatralne</i> , Warszawa 2017 Lwowa W., Szichmatow L., <i>Pierwsze etudy</i> , Kraków 1989 Siedlecki A., <i>Być aktorem. Podstawy techniki aktorskiej</i> , Rzeszów 2010 Siedlecki A., <i>Sekrety techniki aktorskiej</i> , Rzeszów 2007
Literatura uzupełniająca
Book S., <i>Podręcznik dla aktorów</i> , Warszawa 2007 Pankowska K., <i>Edukacja przez dramę</i> , Warszawa 1997 Stanisławski K., <i>Praca aktora nad sobą</i> , Kraków 2010 Weston J., <i>Reżyserowanie aktorów</i> , Warszawa 2010 Way B., <i>Drama w wychowaniu dzieci i młodzieży</i> , Warszawa 1997

KARTA PRZEDMIOTU

I. Dane podstawowe

Nazwa przedmiotu	Logika praktyczna
Nazwa przedmiotu w języku angielskim	Critical thinking/ Informal logic
Kierunek studiów	Retoryka stosowana
Poziom studiów (I, II, jednolite magisterskie)	I
Forma studiów (stacjonarne, niestacjonarne)	stacjonarne
Dyscyplina	Filozofia
Język wykładowy	polski

Koordinator przedmiotu/osoba odpowiedzialna	Dr hab. Monika Walczak, prof. KUL
---	-----------------------------------

Forma zajęć (<i>katalog zamknięty ze słownika</i>)	Liczba godzin	semestr	Punkty ECTS
wykład	30	III	5
ćwiczenia	30	III	

Wymagania wstępne	Elementarna wiedza z zakresu logiki
-------------------	-------------------------------------

II. Cele kształcenia dla przedmiotu

C1 kształcenie studentów w zakresie kultury logiczno-metodologicznej
C2 przedstawienie podstawowych zagadnień z zakresu semiotyki i ogólnej metodologii nauk i teorii nauki.
C3 dostarczenie narzędzi krytycznego myślenia i wyrażania myśli

III. Efekty uczenia się dla przedmiotu wraz z odniesieniem do efektów kierunkowych

Symbol	Opis efektu przedmiotowego	Odniesienie do efektu kierunkowego
WIEDZA		
W_01	student zna podstawowe typy wyrażen i rozumie ich specyfikę	K_W03, K_W04, K_W09, K_W11,
W_02	student zna elementarne typy czynności wiedzytwórczych i rozumie ich specyfikę	K_W03, K_W04,
W_03	student zna główne sposoby uzasadniania twierdzeń i rozumie ich specyfikę	K_W03, K_W04,
W_04	student potrafi wymienić podstawowe typy nauk i rozumie ich metodologiczną specyfikę	K_W01, K_W05,
UMIEJĘTNOŚCI		
U_01	student potrafi analizować wyrażenia w aspekcie syntaktycznym, semantycznym i pragmatycznym	K_U01, K_U02, K_U05, K_U06
U_02	student potrafi wykonywać poprawnie podstawowe	K_U01, K_U02,

	czynności wiedzotwórcze	K_U04, K_U05, K_U06
U_03	student potrafi analizować proste rozumowania, ustalając ich strukturę i oceniając poprawność	K_U01, K_U02, K_U05, K_U06
U_04	student umie rozpoznawać, nazywać i charakteryzować podstawowe błędy logiczne	K_U01, K_U02, K_U05, K_U06
KOMPETENCJE SPOŁECZNE		
K_01	student rozumie i realizuje potrzebę doskonalenia własnych kompetencji	K_K01
K_02	student potrafi stawiać problemy i je rozwiązywać	K_K02

IV. Opis przedmiotu/ treści programowe

Wykład poświęcony jest podstawowym zagadnieniom z zakresu semiotyki logicznej (język) i ogólnej metodologii nauk (podstawowe czynności poznawcze i ich wytwory).

1. Miejsce logiki i retoryki wśród innych nauk (typologia nauk), działy logiki: logika formalna, semiotyka logiczna, metodologia nauk; 2. Semiotyka logiczna jako nauka o języku; 3. Semiotyczna charakterystyka języka; 4. Wyrażenia językowe i ich funkcje; 5. Zdanie; 6. Nazwa; 7. Funktor; 8. Błędy językowe; 9. Porządkowanie rzeczowe i logiczne pewnej dziedziny; 10. Elementy teorii definicji; 11. Elementy teorii pytań (logika erotetyczna); 12. Elementy teorii rozumowań; 13. Elementy teorii dyskusji (erystyka).

V. Metody realizacji i weryfikacji efektów uczenia się

Symbol efektu	Metody dydaktyczne <i>(lista wyboru)</i>	Metody weryfikacji <i>(lista wyboru)</i>	Sposoby dokumentacji <i>(lista wyboru)</i>
WIEDZA			
W_01, W_02, W_03, W_04	Wykład konwencjonalny, Praca z tekstem	Egzamin pisemny Kolokwium	Karta egzaminacyjna Uzupełnione i ocenione kolokwium
UMIEJĘTNOŚCI			
U_01, U_02, U_03, U_04	Analiza tekstu	Egzamin pisemny Kolokwium Obserwacja	Karta egzaminacyjna Uzupełnione i ocenione kolokwium Karta oceny pracy w grupie
KOMPETENCJE SPOŁECZNE			
K_01, K_02	Dyskusja	Obserwacja	Protokół

VI. Kryteria oceny, wagi...

Na ocenę 2

Wiedza

Student nie posiada podstawowej wiedzy nt. elementarnych typów wyrażen i czynności wiedzotwórczych, sposobów uzasadniania twierdzeń oraz podstawowych typów nauk. Nie zna aktualnej literatury przedmiotu.

Umiejętności

Student nie potrafi analizować i nie rozumie podstawowych treści zajęć; nie potrafi tworzyć własnych narzędzi pracy ani posługiwać się nimi.

Kompetencje społeczne

Student nie angażuje się we własny proces zdobywania wiedzy, nie wywiązuje się ze stawianych mu celów i zadań, nie angażuje się w dyskusje stawianych problemów.

Na ocenę 3

Wiedza

Student posiada ogólną wiedzę nt. elementarnych typów wyrażen i czynności wiedzotwórczych, sposobów uzasadniania twierdzeń oraz podstawowych typów nauk. Ma ograniczoną znajomość aktualnie dyskutowanych kwestii z zakresu treści przedmiotu.

Umiejętności

Student w stopniu minimalnym analizuje i rozumie treści zajęć. Z pomocą prowadzącego rekonstruuje treść tekstu źródłowego oraz dokonuje jego analizy.

Kompetencje społeczne

Student uczestniczy w zajęciach, ale jego postawa jest bierna, pozbawiona Kreatywności i zaangażowania. W małym stopniu angażuje się w dyskusje i korzysta z dostępnej literatury przedmiotu.

Na ocenę 4

Wiedza

Student posiada uporządkowaną wiedzę nt. elementarnych typów wyrażen i czynności wiedzotwórczych, sposobów uzasadniania twierdzeń oraz podstawowych typów nauk. Ma rozeznanie w aktualnie dyskutowanych problemach z zakresu semiotyki logicznej i metodologii nauk.

Umiejętności

Student potrafi zaprezentować posiadaną wiedzę, a także w sposób poprawny z niej korzysta w sytuacji problemowej. Czyta ze zrozumieniem teksty naukowe, z pomocą prowadzącego rozwiązuje stawiane mu problemy.

Kompetencje społeczne

Student aktywnie uczestniczy w zajęciach, wykazuje otwartość na potrzebę pogłębiania posiadanej wiedzy i umiejętności. Chętnie angażuje się w dyskusje.

Na ocenę 5

Wiedza

Student ma usystematyzowaną i ugruntowaną wiedzę nt. elementarnych typów wyrażen i czynności wiedzotwórczych, sposobów uzasadniania twierdzeń oraz podstawowych typów nauk. Potrafi wykorzystać posiadaną wiedzę w trakcie zajęć oraz samodzielnie rozwiązuje zadane problemy z jednoczesnym uzasadnieniem wyboru ich rozwiązań oraz odniesieniem do dostępnej literatury przedmiotu.

Umiejętności

Student ma opanowane narzędzia analizy i syntezy posiadanej wiedzy (z odniesieniem do aktualnej literatury przedmiotu) oraz poprawnie, samodzielnie z nich korzysta w sytuacjach problemowych.

Kompetencje społeczne

Student w sposób aktywny uczestniczy w zajęciach, z własnej inicjatywy pogłębia i doskonali posiadaną wiedzę i umiejętności. W sposób wnikliwy korzysta z dostępnej literatury przedmiotu.

Skala ocen stosowana do egzaminu: egzamin pisemny, 5 pytań i zadań, każde oceniane w skali 0-2 pkt.

Przedziały punktowe na poszczególne oceny:

ocena 2: 0 – 3 punktów

ocena 3: 3,25 – 5,75 punktów

ocena 3+: 6 – 6,75 punktów

ocena 4: 7 – 7,75 punktów

ocena 4+: 8 – 8,75 punktów

ocena 5: 9 – 10 punktów

VII. Obciążenie pracą studenta

Forma aktywności studenta	Liczba godzin
Liczba godzin kontaktowych z nauczycielem	60
Liczba godzin indywidualnej pracy studenta	90

VIII. Literatura

Literatura podstawowa
Ajdukiewicz K., Logika pragmatyczna, Warszawa 1965, 1975. Hajduk Z., Ogólna metodologia nauk, Lublin 2007, 2012. Ziembiński Z., Logika praktyczna, Warszawa (wiele wydań).
Literatura uzupełniająca
Hołówka T., Błędy, spory, argumenty. Szkice z logiki stosowanej, Warszawa 1998. Hołówka T., Kultura logiczna w przykładach, Warszawa 2007. Jadacki Jacek J., Elementy semiotyki logicznej i metodologii w zadaniach, Warszawa 2004. Jadacki J. J., Spór o granice języka. Elementy semiotyki logicznej i metodologii, Warszawa (2001) 2010. Kamiński S., Nauka i metoda. Pojęcie nauki i klasyfikacja nauk, wyd. 4, Lublin 1992. Kisielewicz A., Logika i argumentacja. Praktyczny kurs krytycznego myślenia, Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN 2017. Kublikowski R., Logika. Panorama tematyki, „Teologiczne Studia Siedleckie” (15) 2018, s. 314-341. Malinowski G., Logika ogólna, Warszawa 2010. Marciszewski W., Mała encyklopedia logiki, Wrocław 1970, 1988. Marciszewski W., Sztuka rozumowania w świetle logiki, Warszawa 1994. Schopenhauer A., Erystyka czyli sztuka prowadzenia sporów, Warszawa 2000 (lub inne wydania). Szymanek K., Sztuka argumentacji. Słownik terminologiczny, Warszawa 2001. Szymanek K., K.A. Wieczorek, A.S. Wójcik, Sztuka argumentacji. Ćwiczenia w badaniu argumentów, Warszawa 2003. Trzęsicki K., Logika z elementami semiotyki i retoryki, Białystok 2009.

Walton Douglas, *Informal Logic. A Pragmatic Approach*, Cambridge 2008.

KARTA PRZEDMIOTU**I. Dane podstawowe**

Nazwa przedmiotu	Metodyka prowadzenia warsztatów retorycznych
Nazwa przedmiotu w języku angielskim	Methodology of running rhetorical workshops
Kierunek studiów	Retoryka stosowana
Poziom studiów (I, II, jednolite magisterskie)	I stopnia
Forma studiów (stacjonarne, niestacjonarne)	Stacjonarne
Dyscyplina	Filozofia
Język wykładowy	Polski

Koordinator przedmiotu/osoba odpowiedzialna	Dr Joanna Kiereś-Łach
---	-----------------------

Forma zajęć (<i>katalog zamknięty ze słownika</i>)	Liczba godzin	semestr	Punkty ECTS
ćwiczenia	30	IV	2

Wymagania wstępne	
-------------------	--

II. Cele kształcenia dla przedmiotu

C1. Poznanie zasad budowania konspektów
C2. Nauka sposobu przeprowadzania badań potrzeb szkoleniowych
C3. Przeprowadzenie ankiet ewaluacyjnych

III. Efekty uczenia się dla przedmiotu wraz z odniesieniem do efektów kierunkowych

Symbol	Opis efektu przedmiotowego	Odniesienie do efektu kierunkowego
WIEDZA		
W_01	Posiada wiedzę o rodzajach warsztatów.	K-W_02
W_02	Zna różne zasady dotyczące uczenia osób dorosłych.	K-W_02
UMIEJĘTNOŚCI		
U_01	Potrafi budować konspekty warsztatów.	K-U_07, K-U_11
U_02	Potrafi przeprowadzić badanie potrzeb szkoleniowych.	K-U_07, K-U_11
KOMPETENCJE SPOŁECZNE		
K_01	Potrafi aktywizować i integrować różne grupy społeczne.	K-K_02
K_02	Potrafi przeprowadzić rzeczową dyskusję i rzeczowo uargumentować swoje zdanie.	K-K_02

IV. Opis przedmiotu/ treści programowe

<p>Celem zajęć jest zapoznanie studentów z metodyką prowadzenia warsztatów retorycznych, w tym: nauka różnych modeli warsztatów, umiejętność dobrania odpowiedniej metody przeprowadzania warsztatów do grupy (z uwzględnieniem wieku, wykształcenia itp.), poznanie metod radzenia sobie w tzw. sytuacjach trudnych, nauka samodzielnego przeprowadzenia warsztatów.</p>
--

V. Metody realizacji i weryfikacji efektów uczenia się

Symbol efektu	Metody dydaktyczne <i>(lista wyboru)</i>	Metody weryfikacji <i>(lista wyboru)</i>	Sposoby dokumentacji <i>(lista wyboru)</i>
WIEDZA			
W_01	Wykład konwersatoryjny	Praca pisemna	Oceniony tekst pracy pisemnej

W_02	Praca z tekstem	Praca pisemna	Oceniony tekst pracy pisemnej
W_03	Dyskusja	Obserwacja	Oceniony tekst pracy pisemnej
UMIEJĘTNOŚCI			
U_01	Analiza tekstu	Praca pisemna	Karta oceny pracy w grupie
KOMPETENCJE SPOŁECZNE			
K_01	Dyskusja	Obserwacja	Karta oceny pracy w grupie
K_02	Praca w grupach w różnych rolach	Obserwacja	Karta oceny pracy w grupie

VI. Kryteria oceny, wagi...

...

VII. Obciążenie pracą studenta

Forma aktywności studenta	Liczba godzin
Liczba godzin kontaktowych z nauczycielem	30
Liczba godzin indywidualnej pracy studenta	30

VIII. Literatura

Literatura podstawowa
1. M. Jąder, Efektywne i atrakcyjne metody pracy z dziećmi, Oficyna Wydawnicza Impuls, 2018

2. A. Pobjewska, Edukacja do samodzielności: warsztaty z dociekań filozoficznych. Teoria i metodyka, Wydawnictwo Uniwersytetu Łódzkiego, Łódź 2019
3. W. Krysiak, Metodyka pracy umysłowej, Szczecin 1996

Literatura uzupełniająca

1. P. Stutz, B. Michels, Metody, wyd. Filo, Warszawa 2012
2. M. K. Stasiak, Metodyka pracy z podmiotem, Wydawnictwo Wyższej Szkoły Humanistyczno-Ekonomicznej, Łódź 2007
3. D. Kubinowski, Jakościowe badania pedagogiczne : filozofia, metodyka, ewaluacja, Wydawnictwo Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej, Lublin 2012

KARTA PRZEDMIOTU**I. Dane podstawowe**

Nazwa przedmiotu	Oratorstwo okolicznościowe
Nazwa przedmiotu w języku angielskim	Occasional oratory
Kierunek studiów	Retoryka stosowana
Poziom studiów (I, II, jednolite magisterskie)	I
Forma studiów (stacjonarne, niestacjonarne)	stacjonarne
Dyscyplina	Filozofia
Język wykładowy	Polski

Koordinator przedmiotu/osoba odpowiedzialna	Dr hab. Magdalena Smoleń-Wawrzusiszyn
---	---------------------------------------

Forma zajęć (<i>katalog zamknięty ze słownika</i>)	Liczba godzin	semestr	Punkty ECTS
ćwiczenia	30	IV	3

Wymagania wstępne	Zaliczone zajęcia z wystąpień publiczno-oratorskich
-------------------	---

II. Cele kształcenia dla przedmiotu

C1 – zapoznanie studentów z różnymi formami oratorstwa okolicznościowego w kontekście kategorii stosowności
C2 - uświadomienie studentom czynników warunkujących zróżnicowanie form oratorstwa okolicznościowego

III. Efekty uczenia się dla przedmiotu wraz z odniesieniem do efektów kierunkowych

Symbol	Opis efektu przedmiotowego	Odniesienie do efektu kierunkowego
WIEDZA		
W_01	zna i rozumie metody interpretacji różnych form komunikacji retorycznej, zwłaszcza w zakresie oratorstwa okolicznościowego	K_W07
UMIEJĘTNOŚCI		
U_01	potrafi rozpoznawać różne formy i metody perswazji retorycznej i dokonywać ich krytycznej analizy i interpretacji w świetle zdobytej wiedzy retorycznej	K_U05
U_02	posiada umiejętności z zakresu komunikacji interpersonalnej oraz publicznej	K_U07
KOMPETENCJE SPOŁECZNE		
K_01	jest gotów dokonać pogłębionej analizy sytuacji i problemów oraz samodzielnie formułować propozycję ich rozwiązania a w uzasadnionych przypadkach zasięga opinii eksperta	K_K02

IV. Opis przedmiotu/ treści programowe

Planowanie i komponowanie wystąpień okolicznościowych; stylistyka i estetyka wystąpień okolicznościowych; stosowność retoryczna a oratorstwo okolicznościowe; metody analizy, interpretacji i oceny wystąpień okolicznościowych.

V. Metody realizacji i weryfikacji efektów uczenia się

Symbol efektu	Metody dydaktyczne (lista wyboru)	Metody weryfikacji (lista wyboru)	Sposoby dokumentacji (lista wyboru)
WIEDZA			
W_01	praca z tekstem/ nagraniami	praca pisemna	oceniony tekst pracy pisemnej
UMIEJĘTNOŚCI			
U_01	wystąpienie/prezentacja	obserwacja	oceniona karta obserwacji
U_02	praca w grupach w różnych rolach	obserwacja	karta oceny pracy w grupie
KOMPETENCJE SPOŁECZNE			
K_01	praca w grupie	obserwacja	karta oceny pracy w grupie

VI. Kryteria oceny, wagi

- 1) obecność na zajęciach: 20 %
- 2) praca w grupie: 40 %
- 3) analizy i prezentacje: 40%

VII. Obciążenie pracą studenta

Forma aktywności studenta	Liczba godzin
Liczba godzin kontaktowych z nauczycielem	30
Liczba godzin indywidualnej pracy studenta	60

VIII. Literatura

Literatura podstawowa
Dunckel J., Parnham E., Jak skutecznie mówić i przemawiać w biznesie, Lublin 1995. Turk, Ch. Sztuka przemawiania, Wrocław 2003; Hamlin S., Jak mówić, żeby nas słuchali, Warszawa 1994; Leary M., Wywieranie wrażenia na innych, Gdańsk 2007; Łasiński G., Sztuka prezentacji, Poznań 2000; Worsowicz M., O duchu stosowności: teoria retoryczna a współczesna praktyka medialna, Łódź 2013
Literatura uzupełniająca
Menard J., Jak występować publicznie. Klucze do sukcesu i pułapki, których należy unikać, Warszawa 2009; Wielkie mowy historii, t. 1 – 4, red. W. Władyka, P. Zmelonek, T. Zawadzki, Warszawa 2006; Aforyzmy i cytaty dla mówców, dyskutantów i biesiadników. Oprac. A. Wiszniewski, Wrocław-Warszawa 1998; Murdoch A., Prezentacje i wystąpienia w public relations, Warszawa 2000.

KARTA PRZEDMIOTU**I. Dane podstawowe**

Nazwa przedmiotu	Organizacja wystąpień publicznych
Nazwa przedmiotu w języku angielskim	Organization of public events
Kierunek studiów	Retoryka stosowana
Poziom studiów (I, II, jednolite magisterskie)	I stopnia
Forma studiów (stacjonarne, niestacjonarne)	Stacjonarne
Dyscyplina	Filozofia
Język wykładowy	Polski
Koordinator przedmiotu/osoba odpowiedzialna	Mgr Martyna Bieniek

Forma zajęć (<i>katalog zamknięty ze słowni-ka</i>)	Liczba godzin	semestr	Punkty ECTS
ćwiczenia	30	IV	3

Wymagania wstępne	
-------------------	--

II. Cele kształcenia dla przedmiotu

C1. Zapoznanie się z podstawami organizacji wydarzenia
C2. Praktyczne wykorzystanie nabytych podstaw
C3. Nauka pracy w grupie przy organizacji wydarzenia

III. Efekty uczenia się dla przedmiotu wraz z odniesieniem do efektów kierunkowych

Symbol	Opis efektu przedmiotowego	Odniesienie do efektu kierunkowego
WIEDZA		
W_01	Ma podstawową wiedzę o różnych rodzajach wystąpień publicznych.	K-W_17
W_02	Zna metody i narzędzia wykorzystywane przy organizacji wystąpień publicznych.	K-W_17
UMIEJĘTNOŚCI		
U_01	Umie samodzielnie zdobywać wiedzę i rozwijać umiejętności badawcze w zakresie organizacji wystąpień publicznych.	K-U_07, U_09
U_02	Potrafi rozpoznawać różne formy i metody organizacji wystąpień publicznych oraz samodzielnie zorganizować tego typu wydarzenie.	K-U_07, U_09
KOMPETENCJE SPOŁECZNE		
K_01	Potrafi współpracować w grupie.	K-K_01
K_02	Potrafi analizować i oceniać organizację wydarzeń przez inne podmioty.	K-K_01

IV. Opis przedmiotu/ treści programowe

Celem zajęć jest zapoznanie studentów z podstawami organizacji wystąpień publicznych: nauka wymogów formalnych przy zdobywaniu sponsorów, zdobycie wiedzy dotyczącej tworzenia wydarzenia oraz jego programu, dokładny podział obowiązków, omówienie sytuacji kryzysowych podczas wydarzenia, wymogów jakie musi spełniać konkretne wydarzenie, nauka pisania oraz składania wniosków do Uczelnianego Samorządu Studentów KUL o przyznanie grantu dofinansującego wydarzenie studenckie, próba samodzielnej organizacji wydarzenia przy zaangażowaniu całej grupy.

V. Metody realizacji i weryfikacji efektów uczenia się

Symbol efektu	Metody dydaktyczne (lista wyboru)	Metody weryfikacji (lista wyboru)	Sposoby dokumentacji (lista wyboru)

WIEDZA			
W_01	Wykład konwersatoryjny	Praca pisemna	Oceniony tekst pracy pisemnej
W_02	Wykład konwersatoryjny	Praca pisemna	Oceniony tekst pracy pisemnej
W_03	Wykład konwersatoryjny	Praca pisemna	Oceniony tekst pracy pisemnej
UMIEJĘTNOŚCI			
U_01	Analiza tekstu	Praca pisemna	Karta oceny pracy w grupie
KOMPETENCJE SPOŁECZNE			
K_01	Praca w grupach w różnych rolach	Obserwacja	Karta oceny pracy w grupie
K_02	Dyskusja	Obserwacja	Karta oceny pracy w grupie

VI. Kryteria oceny, wagi...

...

VII. Obciążenie pracą studenta

Forma aktywności studenta	Liczba godzin
Liczba godzin kontaktowych z nauczycielem	30
Liczba godzin indywidualnej pracy studenta	60

VIII. Literatura

Literatura podstawowa
----

1. S. Parszowski, A. Kruczyński, imprezy masowe. Organizacja, bezpieczeństwo, dobre praktyki, wyd. Difin, Warszawa 2015   2. I. Michniewicz, M. Peć, wyd. Rea, 2014   3. K. Cieślikowski, EVENT MARKETING PODSTAWY TEORETYCZNE I ROZWIĄZANIA, wyd. AWF Katowice, Katowice, 2016   4. J. Bączek Stageman, Psychologia eventów, wyd. E-bookowo, 2012
Literatura uzupełniająca
1. P. F. Nowak, Organizacja imprez. Kreowanie zdrowego stylu życia, wyd. Difin, Warszawa 2018   2. P. Jaworowicz, M. Jaworowicz, Event marketing w zintegrowanej komunikacji market, wyd. Difin, 2016

I. Dane podstawowe

Nazwa przedmiotu	Podstawy retoryki stosowanej
Nazwa przedmiotu w języku angielskim	Basics of Applied Rhetoric
Kierunek studiów	Retoryka stosowana
Poziom studiów (I, II, jednolite magisterskie)	I
Forma studiów (stacjonarne, niestacjonarne)	stacjonarne
Dyscyplina	filozofia
Język wykładowy	Polski

Koordinator przedmiotu/osoba odpowiedzialna	Dr hab. Maria Joanna Gondek
---	-----------------------------

Forma zajęć (<i>katalog zamknięty ze słownika</i>)	Liczba godzin	Semestr	Punkty ECTS
Wykład	15	III	4
Ćwiczenia	30	III	

Wymagania wstępne	Brak
-------------------	------

II. Cele kształcenia dla przedmiotu

C. 1 Nabycie wiedzy dotyczącej podstaw retoryki stosowanej
C. 2 Zapoznanie się z różnymi dziedzinami retoryki stosowanej
C. 3 Uświadomienie potrzeby doskonalenia w zakresie retoryki stosowanej

III. Efekty uczenia się dla przedmiotu wraz z odniesieniem do efektów kierunkowych

Symbol	Opis efektu przedmiotowego	Odniesienie do efektu kierunkowego
WIEDZA		
W_01	Ma uporządkowaną wiedzę ogólną obejmującą terminologię, teorie i metodologię z zakresu podstaw retoryki stosowanej, w tym: retoryki dyskursu publicznego, retoryki w kulturze, retoryki sądowniczej	K_W 03
W_02	Ma podstawową wiedzę o głównych kierunkach rozwoju retoryki stosowanej oraz o współczesnych przestrzeniach zastosowań komunikacji retorycznej.	K_W 06
W_03	Zna i rozumie podstawy interpretacji różnych form komunikacyjnych znajdujących zastosowanie we współczesnych typach dyskursu społecznego.	K_W 07
UMIEJĘTNOŚCI		
U_01	Potrafi posługiwać się podstawową terminologią retoryczną oraz	K_U04

	metodami badawczymi z zakresu retoryki stosowanej w typowych sytuacjach profesjonalnych	
KOMPETENCJE SPOŁECZNE		
K_01	Jest gotów do samooceny własnych kompetencji w zakresie podstaw retoryki stosowanej, posiada przygotowanie do pogłębiania kompetencji komunikacyjnych w aspekcie funkcjonalności retoryki	K_K01

IV. Opis przedmiotu/ treści programowe

<ol style="list-style-type: none"> 1. Specyfika funkcjonowania retoryki jako dziedziny praktycznej w kontekście historycznym i systemowym 2. Czynniki służące wyodrębnieniu różnych rodzajów retorycznych. Słuchacz jako ostateczny cel rodzajów retorycznych 3. Retoryka doradcza <ol style="list-style-type: none"> A. Wewnętrzny cel retoryki doradczej: dobro (pożytek/szkoda), szczęście B. Główny akt mowy konstytuujący retorykę doradczą: doradzanie/odradzanie C. Charakterystyka przedmiotowa retoryki doradczej na tle wyodrębnienia dziedzin zastosowań: oratorstwo polityczne (orędzia, expose, interpelacje i zapytania poselskie, mowy parlamentarne, mowy radnych, itd.), reklama, amplifying internetowy, public relations, doradztwo, coaching, mentoring, poradnictwo, consulting, elementy negocjacji i rokowań dyplomatycznych D. Ćwiczenia przygotowawcze (wstępne ćwiczenia retoryczne - progymnasmata) do rodzaju doradczego: bajka (<i>mythos, fabula</i>), opowiadanie (<i>diegema, narratio</i>), chreja (<i>chreia, usus</i>), sentencja (<i>gnome, sententia</i>), teza (<i>thesis, thesis</i>)   4. Retoryka sądownicza <ol style="list-style-type: none"> A. Wewnętrzny cel retoryki sądowniczej: sprawiedliwość/niesprawiedliwość B. Główny akt mowy konstytuujący retorykę sądowniczą: oskarżanie/obrona C. Charakterystyka przedmiotowa retoryki sądowniczej na tle wyodrębnienia dziedzin zastosowań: oratorstwo sądownicze (mowy prokuratorskie i adwokackie, orzeczenia i uzasadnienia sądowe), mediacje (sprawiedliwość naprawcza), elementy negocjacji i rokowań dyplomatycznych   5. Ćwiczenia przygotowawcze do rodzaju sądowego: podważanie (<i>anaskeue, refutatio</i>), potwierdzanie (<i>kataskeue, confirmatio</i>), miejsce wspólnego odniesienia (<i>koinos topos, locus communis</i>), ocena wprowadzonej ustawy (<i>eisphora tou nomou, legislatio</i>) 6. Retoryka popisowa (pochwalna, panegiryczna, celebracyjna) <ol style="list-style-type: none"> A. Wewnętrzny cel retoryki popisowej: szlachetność/ niegodziwość, piękno (użyteczność) B. Główny akt mowy konstytuujący retorykę sądowniczą: pochwała/nagana C. Charakterystyka przedmiotowa retoryki popisowej na tle wyodrębnienia dziedzin zastosowań (kultura, wychowanie, religia): oratorstwo okazjonalne (związane z sytuacjami egzystencjalnymi - narodziny, śluby, śmierć): mowy ślubne, pogrzebowe, toasty, powitania i pożegnania, mowy jubileuszowe (związane z rocznicami uroczystości egzystencjalnych), mowy na otwarcie (np. sali, pomnika, festiwalu, gali, itd), promocje produktów. Mowy wychowawcze. Kazania i homilie. D. Ćwiczenia przygotowawcze do rodzaju pochwalnego: pochwała (<i>enkomion, laus</i>), nagana (<i>psogos, vituperatio</i>), porównanie (<i>synkrisis, comparatio</i>), opis
--

<p>(<i>ekphrasis, descriptio</i>), epopeja-charakteryzowanie (<i>ethopoiia, ethopoeia</i>)</p> <p>7. Problem funkcjonowania retoryki stosowanej</p>

V. Metody realizacji i weryfikacji efektów uczenia się

Symbol efektu	Metody dydaktyczne <i>(lista wyboru)</i>	Metody weryfikacji <i>(lista wyboru)</i>	Sposoby dokumentacji <i>(lista wyboru)</i>
WIEDZA			
W_01	Wykład konwersatoryjny	Egzamin ustny	Protokół
UMIEJĘTNOŚCI			
U_01	Dyskusja	Obserwacja	Karta oceny pracy w grupie
KOMPETENCJE SPOŁECZNE			
K_01	Dyskusja	Obserwacja	Karta oceny pracy w grupie

VI. Kryteria oceny, wagi...

...

ocena dostateczna:

student posiada w stopniu dostatecznym wiedzę, dotyczącą podstawowych zagadnień związanych z zastosowaniami retoryki w komunikacji, w stopniu minimalnym rozpoznaje różne rodzaje przekazów retorycznych, w stopniu dostatecznym posiada świadomość roli i zasad wykorzystania rodzajów retorycznych dla kształtowania dyskursu społecznego

ocena dobra:

student posiada w stopniu dobrym wiedzę, dotyczącą podstawowych zagadnień związanych z zastosowaniami retoryki w komunikacji, dobrym rozpoznaje różne rodzaje przekazów retorycznych, w stopniu dobrym posiada świadomość roli i zasad wykorzystania rodzajów retorycznych dla kształtowania dyskursu społecznego

ocena bardzo dobra:

student posiada w stopniu bardzo dobrym wiedzę, dotyczącą podstawowych zagadnień związanych z zastosowaniami retoryki w komunikacji, w stopniu bardzo dobrym rozpoznaje różne rodzaje przekazów retorycznych, w stopniu bardzo dobrym posiada świadomość roli i zasad wykorzystania rodzajów retorycznych dla kształtowania dyskursu społecznego

VII. Obciążenie pracą studenta

Forma aktywności studenta	Liczba godzin
Liczba godzin kontaktowych z nauczycielem	45
Liczba godzin indywidualnej pracy studenta	75

VIII. Literatura

Literatura podstawowa
<ol style="list-style-type: none"> 1. Cz. Jaroszyński, P. Jaroszyński, <i>Kultura słowa. Podstawy retoryki klasycznej. Teoria i ćwiczenia</i>, Szczecinek 2008 (część teoretyczna) 2. M. Korolko, <i>Sztuka retoryki. Przewodnik encyklopedyczny</i>, Warszawa 1998 3. M. Korolko, <i>Retoryka i erystyka dla prawników</i>, Warszawa 2001 4. M. J. Gondek, <i>Praxis. Phronesis. Rhetorica. Filozoficzne podstawy aktów doradczych w tradycji perypatetyckiej</i>, Lublin 2018. 5. J. Z. Lichański, <i>Retoryka. Historia – Teoria – Praktyka</i>, t. I i II. <i>Historia i teoria retoryki</i>, Warszawa 2007 6. Arystoteles, <i>Retoryka</i>, tłum. H. Podbielski, w: Arystoteles, <i>Dzieła wszystkie</i>, t. 6, Warszawa 1998 7. H. Lausberg, <i>Retoryka literacka. Podstawy wiedzy o literaturze</i>, przeł. A. Gorzkowski, Bydgoszcz 2000 8. K. Szymanek, <i>Sztuka argumentacji. Słownik terminologiczny</i>, Warszawa 2004 9. <i>Progymnasmata. Greckie ćwiczenia retoryczne i ich modelowe opracowanie</i>, przeł. H. Podbielski, Lublin 2013
Literatura uzupełniająca
<ol style="list-style-type: none"> 1. Ch. Perelman, <i>Imperium retoryki. Retoryka i argumentacja</i>, przeł. M. Chomicz, Warszawa 2002 2. <i>Retoryka</i>, red. M. Barłowska, A. Budzyńska-Daca, P. Wilczek, Warszawa 2008 3. E. P. J. Corbet, <i>Classical Rhetoric for the Modern Student</i>, New York 1971 4. Arystoteles, <i>Topiki</i>, tłum. K. Leśniak, w: Arystoteles, <i>Dzieła wszystkie</i>, t. 1, Warszawa 1990 5. Arystoteles, <i>O dowodach sofistycznych</i>, tłum. K. Leśniak, w: Arystoteles, <i>Dzieła wszystkie</i>, t. 1, Warszawa 1990 6. R. Volkman, <i>Wprowadzenie do retoryki Greków i Rzymian</i>, tłum. L. Bobiatyński, w: H. Cichocka, J. Z. Lichański, <i>Zarys historii retoryki: od początku do upadku cesarstwa bizantyjskiego</i>, Warszawa 1993 7. Ch. Perelman, <i>Logika prawnicza. Nowa retoryka</i>, tłum. T. Pajor, Warszawa 1984 8. E. Wierzbicka, A. Wolański, D. Zdunkiewicz-Jedynak, <i>Podstawy stylistyki i retoryki</i>, Warszawa 2008 9. <i>Retoryka</i>, red. M. Skwara, Gdańsk 2008 10. J. Ziomek, <i>Retoryka opisowa</i>, Wrocław 2000 11. M. A. Krapiec, <i>Język i świat realny</i>, <i>Dzieła</i> t. XIII, Lublin 1995

KARTA PRZEDMIOTU**I. Dane podstawowe**

Nazwa przedmiotu	Manipulacyjne formy perswazji w dyskursie publicznym
Nazwa przedmiotu w języku angielskim	Manipulative Forms Of Persuasion in the Public Discourse
Kierunek studiów	Retoryka stosowana
Poziom studiów (I, II, jednolite magisterskie)	I stopnia
Forma studiów (stacjonarne, niestacjonarne)	stacjonarne
Dyscyplina	filozofia
Język wykładowy	polski

Koordinator przedmiotu/osoba odpowiedzialna	dr hab. Artur Mamcarz-Plisiecki
---	---------------------------------

Forma zajęć (<i>katalog zamknięty ze słownika</i>)	Liczba godzin	semestr	Punkty ECTS
ćwiczenia	30	VI	3

Wymagania wstępne	Ogólna wiedza dotycząca retoryki. Znajomość podziałów retorycznych.
-------------------	---

II. Cele kształcenia dla przedmiotu

C1. Zapoznanie się z retorycznymi kryteriami interpretacji dyskursu
C2. Nabycie umiejętności analizy tekstów perswazyjnych i manipulacyjnych
C3. Nabycie zdolności obrony przed manipulacją

III. Efekty uczenia się dla przedmiotu wraz z odniesieniem do efektów kierunkowych

Symbol	Opis efektu przedmiotowego	Odniesienie do efektu kierunkowego
WIEDZA		
W_01	Zna i rozumie kompleksowy charakter komunikacji perswazyjnej oraz złożoność oddziaływania manipulacyjnego	K_W09
W_02	Ma podstawową wiedzę o specyfice manipulacji i jej społecznych konsekwencjach	K_W11
UMIEJĘTNOŚCI		
U_01	Potrafi rozpoznawać różne formy i metody manipulacji oraz dokonywać ich krytycznej analizy i interpretacji w świetle zdobytej wiedzy teoretycznej z zakresu retoryki.	K_U05
U_02	Potrafi porozumiewać się ze specjalistami z zakresu retoryki stosowanej oraz ze znawcami problematyki manipulacji. Posiada umiejętności w zakresie komunikacji interpersonalnej	K_U07
KOMPETENCJE SPOŁECZNE		
K_01	Jest gotów do podejmowania odpowiedzialności za własną pracę w zakresie godziwej komunikacji, a także pielęgnowania etosu wykonywanego zawodu	K_K03

IV. Opis przedmiotu/ treści programowe

1. Perswazja, przekonywanie, manipulacja, propaganda, agitacja – podstawowe ustalenia terminologiczne.
--

2. Manipulacja: 1) wiedzą, 2) autorytetem, 3) manipulacja emocjonalna
3. Analizy różnych form manipulacji („case studies”):
  - manipulacje w reklamie,
  - w polityce,
  - w portalach społecznościowych,
  - w dyskursie ideologicznym,
  - w dyskursie motywacyjnym
 itp.

V. Metody realizacji i weryfikacji efektów uczenia się

Symbol efektu	Metody dydaktyczne (lista wyboru)	Metody weryfikacji (lista wyboru)	Sposoby dokumentacji (lista wyboru)
WIEDZA			
W_01	wykład wprowadzający	praca pisemna	kolokwium
W_02	praca z tekstem	praca pisemna	oceniony tekst pracy pisemnej
UMIEJĘTNOŚCI			
U_01 U_02	analiza i dyskusja w grupie	obserwacja	karta pracy
KOMPETENCJE SPOŁECZNE			
K_01	analiza i dyskusja w grupie	obserwacja	karta pracy

VI. Kryteria oceny, wagi...

Pisemna praca zaliczeniowa – 50 %, Kolokwium – 25 %, Aktywność na zajęciach – 25 %

VII. Obciążenie pracą studenta

Forma aktywności studenta	Liczba godzin
Liczba godzin kontaktowych z nauczycielem	30
Liczba godzin indywidualnej pracy studenta	60

VIII. Literatura

Literatura podstawowa
1. A. Grzywa, Manipulacja. Wszystko, co powinieneś o niej wiedzieć, Lublin 2013.
2. M. Iłowiecki, Krzywe zwierciadło. O manipulacji w mediach, Lublin 2003.
Literatura uzupełniająca
1. P. Legutko, D. Rodziewicz, Mity czwartej władzy, Poznań 2010
2. P. Nowak, P. Krzyżanowski (red.), Manipulacja w języku, Lublin 2004.

KARTA PRZEDMIOTU - MUZYKOTERAPIA

I. Dane podstawowe

Nazwa przedmiotu	Muzykoterapia
Nazwa przedmiotu w języku angielskim	Music Therapy
Kierunek studiów	Retoryka stosowana
Poziom studiów (I, II, jednolite magisterskie)	I stopień
Forma studiów (stacjonarne, niestacjonarne)	stacjonarne
Dyscyplina	Filozofia
Język wykładowy	Język polski

Koordinator przedmiotu/osoba odpowiedzialna	Dr hab. IWONA SAWULSKA
---	------------------------

Forma zajęć (<i>katalog zamknięty ze słownika</i>)	Liczba godzin	semestr	Punkty ECTS
ćwiczenia	30	VI	3

Wymagania wstępne	Podstawowa wrażliwość dźwiękowa; otwartość na różnorodność stylistyczną materiału muzycznego; zainteresowania dotyczące instrumentarium klasycznym, współczesnym i tradycyjnym różnych kultur świata; prawidłowa kondycja głosowa
-------------------	---

II. Cele kształcenia dla przedmiotu

Rozwinięcie szerokiej wrażliwości muzycznej i akustycznej
Nauka analizy różnorodnych zjawisk dźwiękowych
Kategoryzacja materiału dźwiękowego pod względem jego potencjału
Ukształtowanie spójności głosowo - oddechowej

III. Efekty uczenia się dla przedmiotu wraz z odniesieniem do efektów kierunkowych

Symbol	Opis efektu przedmiotowego	Odniesienie do efektu kierunkowego
WIEDZA		
W_01	Student potrafi definiować podstawowe cechy akustyczne dźwięku, oraz posługuje się terminologią z tego zakresu	K_W14
W_02	Usystematyzowanie materiału muzycznego pod kątem jego zastosowania; muzyka tła	K_W14
W_03	Poznanie funkcji, fizjologii i ekonomiki prawidłowego oddechu	K_W14
UMIEJĘTNOŚCI		
U_01	Prawidłowa koordynacja wszystkich elementów techniki wykonawczej w	K_U11

Opisy przedmiotu *Retoryka Stosowana* _ I _ stopnia _ Rok _ III

	celu osiągnięcia zamierzonej ekspresji; Wypracowanie swobody interpretacyjnej; Kształtowanie frazowania wypowiedzi jako wynik zrozumienia tekstu	
U_02	Umiejętność kategoryzacji, analizy i doboru materiału muzycznego w aspekcie zastosowania praktycznego	K_U11
KOMPETENCJE SPOŁECZNE		
K_01	Ukształtowanie wrażliwości na odmienną ekspresję artystyczną tekstu muzycznego i literackiego, w tym wynikającą z różnic kulturowych	K_K02
K_02	Uświadomienie roli przekazywanych treści i emocji za pomocą dźwięku i słowa ;sprawna interpretacja przyjmowanych treści oraz wyrazistość dialogowania	K_K02

IV. Opis przedmiotu/ treści programowe

<p>Poznanie i kategoryzacja literatury muzycznej; podstawowa terminologia muzyczna; dobranie literatury muzycznej i stylistyki pod względem stanu psychicznego i somatycznego rozmówcy; ustawienie prawidłowego podparcia oddechowego(ekonomika oddechu); rozluźniające techniki oddechowe(ćwiczenia); prawidłowe umiejscowienie głosek (ćwiczenia)podstawowa terminologia techniki głosowej(rozpiętość skali, średnie położenie głosu, vibrato, volumen, appoggiatura,rezonans, tesytura,rejstry);parametry głosu biorące udział w budowaniu wyrazu artystycznego i ekspresji wypowiedzi; parametry akustyczne dźwięku; instrumenty muzyczne a barwa i ekspresja w muzyce; elementy techniczno-interpretacyjne (tempo i rytmika, stosowanie pauz, agogika, akcentacja, rytmika; frazowanie- ćwiczenia; specyfikacja głosek z zastosowaniem ilustracji dźwiękowej; manieryzmy i błędy wymowy (ćwiczenia korekcyjne celowane); wytrzymałość aparatu głosowego; zastosowanie muzyki ła; samodzielne opracowanie muzyki ła - indywidualny projekt</p>
--

V. Metody realizacji i weryfikacji efektów uczenia się

Symbol efektu	Metody dydaktyczne <i>(lista wyboru)</i>	Metody weryfikacji <i>(lista wyboru)</i>	Sposoby dokumentacji <i>(lista wyboru)</i>
WIEDZA			
W_01	Metoda warsztatowa	Obserwacja	Protokół
W_02	Metoda analityczna	Obserwacja	Protokół
W_03	Metoda warsztatowa	Obserwacja	Protokół
UMIĘJĘTNOŚCI			
U_01	Metoda analityczna	Obserwacja	Protokół
U_02	Metoda warsztatowa - analiza materiału muzycznego	Prezentacja	Protokół
KOMPETENCJE SPOŁECZNE			
K_01	Metoda obserwacji uczestniczącej	Prezentacja	Protokół
K_02	Metoda obserwacji uczestniczącej	Obserwacja	Protokół

VI. Kryteria oceny, wagi

Opisy przedmiotu *Retoryka Stosowana* _ I _ stopnia _ Rok _ III

Ocena Bardzo dobra: student zrealizował wszystkie zakładane efekty uczenia się w stopniu maksymalnym: minimum 90% frekwencji, maksymalne zaangażowanie w zakresie realizowanych ćwiczeń, prawidłowa analiza materiału dźwiękowego prezentowanego na zajęciach, maksymalna szybkość percepcji materiału muzycznego, bezbłędna orientacja w strukturach melodyczno-rytmicznych, analiza współbrzmień harmonicznnych oraz oryginalne dopasowanie ich znaczeń praktycznych; szybka autokorekta

Ocena Dobra: student zrealizował wszystkie zakładane efekty uczenia się w stopniu zadowalającym: minimum 70% frekwencji, duże zaangażowanie w zakresie realizowanych ćwiczeń, prawidłowa analiza materiału dźwiękowego prezentowanego na zajęciach, dobra szybkość percepcji materiału muzycznego, niemal bezbłędna orientacja w strukturach melodyczno-rytmicznych, analiza współbrzmień harmonicznnych oraz trafne dopasowanie ich znaczeń praktycznych; dość szybka autokorekta

Ocena Dostateczna: student zrealizował zakładane efekty uczenia się w stopniu wystarczającym: minimum 40% frekwencji, dostateczne zaangażowanie w zakresie realizowanych ćwiczeń, podstawowa analiza materiału dźwiękowego prezentowanego na zajęciach, wystarczająca percepcja materiału muzycznego, podstawowa orientacja w strukturach melodyczno-rytmicznych, analiza współbrzmień harmonicznnych oraz dopasowanie ich znaczeń praktycznych w stopniu wystarczającym; umiejętność autokorekty

Ocena Niedostateczna: student nie zrealizował większości zakładanych efektów uczenia się: frekwencja poniżej 40%, brak zaangażowania w realizację ćwiczeń, niewystarczająca analiza materiału dźwiękowego, nieprawidłowa percepcja materiału dźwiękowego, niezadowalająca orientacja w strukturach melodyczno-rytmicznych, nierozpoznanie współbrzmień harmonicznnych oraz ich znaczeń praktycznych, brak autokorekty.

VII. Obciążenie pracą studenta

Forma aktywności studenta	Liczba godzin
Liczba godzin kontaktowych z nauczycielem	30
Liczba godzin indywidualnej pracy studenta	60

VIII. Literatura

Literatura podstawowa
A. Metera – Muzykoterapia. Muzyka w medycynie i edukacji, Wyd. Centrum Technik Nauki, Leszno 2006
O. Dewhurst-Maddock - Terapia Dźwiękiem, wyd. Perfekt, Kraków 1993
Autorskie tabele tematyczne utworów muzycznych w opracowaniu prowadzącego zajęcia
Edith Lecourt - Muzykoterapia czyli jak wykorzystać siłę dźwięków, W-wa 2008
B. Romanowska – Kamertony i muzykoterapia w leczeniu dźwiękiem, W-wa 2005
M. Zalewski – Muzyczna zabawa, W-wa 2008

Opisy przedmiotu _Retoryka Stosowana_ I_ stopnia_ Rok_ III

Literatura uzupełniająca
A.Walencik-Topińko – <i>Głos jako narzędzie</i> , Wyd. Harmonia, Gdańsk 2009
Manturzevska M., Chmurzyska M., <i>Psychologiczne podstawy kształcenia muzycznego</i> , UMFC, Warszawa 2001
Wierszyłowski J., <i>Psychologia muzyki</i> , PWN, Warszawa 1979

KARTA PRZEDMIOTU**I. Dane podstawowe**

Nazwa przedmiotu	Pedagogiczno-dydaktyczne funkcje retoryki
Nazwa przedmiotu w języku angielskim	Pedagogical and didactic functions of rhetoric
Kierunek studiów	Retoryka stosowana
Poziom studiów (I, II, jednolite magisterskie)	I
Forma studiów (stacjonarne, niestacjonarne)	Stacjonarne
Dyscyplina	Filozofia
Język wykładowy	polski

Koordinator przedmiotu/osoba odpowiedzialna	Dr hab. Imelda Chłodna-Błach
---	------------------------------

Forma zajęć (<i>katalog zamknięty ze słownika</i>)	Liczba godzin	semestr	Punkty ECTS
ćwiczenia	30	VI	3

Wymagania wstępne	Minimalna znajomość zagadnień z zakresu teorii retoryki i dyskursu publicznego
-------------------	--

II. Cele kształcenia dla przedmiotu

C1. Zapoznanie się z podstawowymi teoriami retoryki i ich wpływem pedagogiczno-wychowawczym na człowieka
C2. Nabycie umiejętności stosowania zasad retoryki w nauczaniu i uczeniu się
C3. Nabycie zdolności stosowania zasad retoryki w wykonywanych w przyszłości przez studenta zajęciach zawodowych

III. Efekty uczenia się dla przedmiotu wraz z odniesieniem do efektów kierunkowych

Symbol	Opis efektu przedmiotowego	Odniesienie do efektu kierunkowego
WIEDZA		
W_01	zna i rozumie zasady retoryki, ich rolę w uczeniu się, nauczaniu i komunikowaniu; wie jak powiązać te zasady z innymi dziedzinami nauki (filozoficznymi, humanistycznymi, społecznymi)	W05
W_02	zna terminologię z zakresu retoryki i jej zastosowania we współczesnych formach przekazów retorycznych	W10
UMIEJĘTNOŚCI		
U_01	posiada umiejętność analizy porządkowania i wykorzystywania różnych form perswazji retorycznej oraz ich krytycznej analizy w procesie nauczania i uczenia się retoryki	U05
U_02	umiejętnie posługuje się poznanymi zasadami retorycznymi podczas rozwiązywania problemów w pracy dydaktycznej	U11

KOMPETENCJE SPOŁECZNE		
K_01	odpowiedzialnie i kompetentnie uczestniczy w życiu społecznym, kulturowym, zawodowym, wykorzystując wiedzę zdobytą podczas ćwiczeń	K03

IV. Opis przedmiotu/ treści programowe

W ramach zajęć prezentowane są różne pedagogiczne i dydaktyczne funkcje retoryki, a także metody nauczania i uczenia się retoryki. Student wykorzystuje zdobytą podczas ćwiczeń wiedzę przygotowując i przeprowadzając lekcje i warsztaty z retoryki.

V. Metody realizacji i weryfikacji efektów uczenia się

Symbol efektu	Metody dydaktyczne (lista wyboru)	Metody weryfikacji (lista wyboru)	Sposoby dokumentacji (lista wyboru)
WIEDZA			
W_01	Wykład	Praca pisemna	Oceniony tekst pracy pisemnej
W_02	Praca pod kierunkiem	Obserwacja	Karta oceny pracy w grupie
UMIEJĘTNOŚCI			
U_01	Analiza tekstu	Praca pisemna	Oceniony tekst pracy pisemnej
U_02	Ćwiczenia praktyczne	Obserwacja	Karta oceny pracy w grupie
KOMPETENCJE SPOŁECZNE			
K_01	Praca w grupach w różnych rolach	Obserwacja	Karta oceny pracy w grupie

VI. Kryteria oceny, wagi... Znajomość praktycznego zastosowania zasad i metod poznanych podczas ćwiczeń. Rozumiejąca umiejętność wypowiedzania się w mowie i piśmie, z zachowaniem kultury logicznej i metodologicznej.

VII. Obciążenie pracą studenta

Forma aktywności studenta	Liczba godzin
Liczba godzin kontaktowych z nauczycielem	30
Liczba godzin indywidualnej pracy studenta	60

VIII. Literatura

Literatura podstawowa:

P. Jaroszyński, Cz. Jaroszyński, *Kultura słowa. Podstawy retoryki klasycznej*;
Dydaktyka retoryki, pod red. B. Sobczak i H. Zgótkowej;
Nauczanie retoryki w teorii i praktyce, pod red. J. Z. Lichański, E. Lewandowska-Tarasiuk;
 J. Z. Lichański, *Nauczanie retoryki. Problemy metodyczne*, w: tenże, *Retoryka dziś*;
 Kwintylijan, *Kształcenie mówcy*;

Retoryka i etyka, pod red. B. Sobczak, H. Zgótkowa;

Literatura uzupełniająca:

A.Rypel, *Retoryka w tradycji i współczesności edukacyjnej*, w: *Tradycja a nowoczesność*, pod red. E. Woźniak;

Perspektywy polskiej retoryki, pod red. B. Sobczak, H. Zgótkowa;

KARTA PRZEDMIOTU

I. Dane podstawowe

Nazwa przedmiotu	Praktyka zawodowa
Nazwa przedmiotu w języku angielskim	Traineeships
Kierunek studiów	Retoryka stosowana
Poziom studiów (I, II, jednolite magisterskie)	I
Forma studiów (stacjonarne, niestacjonarne)	Stacjonarne
Dyscyplina	Filozofia
Język wykładowy	polski

Koordinator przedmiotu/osoba odpowiedzialna	Dr hab. Imelda Chłodna-Błach
---	------------------------------

Forma zajęć (<i>katalog zamknięty ze słownika</i>)	Liczba godzin	semestr	Punkty ECTS
praktyki	3 tygodnie (15 dni roboczych, 90 godzin)	VI	1

Wymagania wstępne	Znajomość zagadnień z zakresu retoryki i dyskursu publicznego poznanych podczas studiów oraz umiejętność zastosowania ich w praktyce.
-------------------	---

II. Cele kształcenia dla przedmiotu

C1. Doskonalenie umiejętności zawodowych, w tym umożliwienie zastosowania zdobytej w czasie studiów wiedzy teoretycznej w działaniu praktycznym;
C2. Kształcenie dobrej organizacji pracy;
C3. Poznanie charakteru pracy w instytucjach związanych z komunikacją społeczną oraz zaznajomienie się z różnymi stanowiskami pracy;
C4. Zdobywanie doświadczeń w samodzielnym i zespołowym wykonywaniu obowiązków zawodowych.

III. Efekty uczenia się dla przedmiotu wraz z odniesieniem do efektów kierunkowych

Symbol	Opis efektu przedmiotowego	Odniesienie do efektu kierunkowego
WIEDZA		
W_01	Student ma wiedzę dotyczącą regulacji wewnętrznych prawno-organizacyjnych związanych z miejscem odbywania praktyk, struktur organizacyjnych, przepisów BHP obowiązujących w tym miejscu, na temat celów realizowanych przez instytucję	K_W17

	oraz na temat dokumentacji prowadzonej przez instytucję.	
UMIEJĘTNOŚCI		
U_01	Student potrafi znaleźć efektywne rozwiązania realizując zlecone zadania w sytuacjach zawodowych, w tym również sytuacjach trudnych i konfliktowych, z wykorzystaniem technik perswazyjnych.	K_U11
U_02	Student umie określić priorytety służące realizacji wybranego zadania.	K_U15
KOMPETENCJE SPOŁECZNE		
K_01	Student jest w stanie ocenić posiadane przez siebie kompetencje, zakres posiadanej wiedzy i umiejętności.	K_K01

IV. Opis przedmiotu/ treści programowe

Praktyki powinny odbywać się w wybranej przez studenta instytucji w Polsce lub za granicą, której profil działania zapewnia zrealizowanie **efektów uczenia się**.

Przez instytucje, o których mowa rozumie się w szczególności: instytucje związane z komunikacją społeczną, placówki społeczne, kulturalne, oświatowe, naukowe, m.in.: organy administracji państwowej, sądy, organy samorządu terytorialnego, agencje reklamy, informacji społecznej, biura promocji dóbr i usług, biura negocjacji i mediacji, agencje badania opinii społecznej, agencje związane z systemami i strategiami perswazji, media ogólnopolskie i regionalne, firmy, uczelnie, szkoły, wydawnictwa, placówki kulturalne.

Podstawą do zaliczenia praktyk lub ich części może być udział studenta w praktykach odbywanych w ramach innego kierunku studiów, jeżeli zasady odbywania tych praktyk odpowiadają wymogom określonym w regulaminie praktyk zawodowych i są zgodne z założonymi **efektami uczenia się** dotyczącymi praktyk zawodowych studentów Retoryki stosowanej. Za praktykę można uznać także inną aktywność zawodową (pracę zawodową, staż, wolontariat, a także działalność gospodarczą) pod warunkiem, iż student wykaże, że zrealizował wymagane **efekty uczenia się** w ramach innych działalności.

V. Metody realizacji i weryfikacji efektów uczenia się

Symbol efektu	Metody dydaktyczne (lista wyboru)	Metody weryfikacji (lista wyboru)	Sposoby dokumentacji (lista wyboru)
WIEDZA			
W_01	Student zdobywa potrzebną wiedzę wykonując czynności, które wynikają z programu praktyk pod okiem Mentora wyznaczonego	Opiekun praktyk zalicza praktyki weryfikując czy czynności wykonane w ramach praktyk pokrywają	Odbycie praktyk potwierdza się na zaświadczeniu o odbyciu praktyk zawodowych. Do

	przez pracodawcę konkretnej instytucji.	się ze wszystkimi założonymi efektami uczenia się w zakresie wiedzy , dotyczącymi praktyk zawodowych na kierunku Retoryka stosowana.	zaświadczenia student dołącza sprawozdanie z przebiegu praktyk zawarte w dzienniku praktyk . Opiekun składa sprawozdanie z praktyk Wydziałowemu Koordynatorowi Praktyk.
UMIEJĘTNOŚCI			
U_01	Student zdobywa określone umiejętności wykonując czynności, które wynikają z programu praktyk pod okiem Mentora wyznaczonego przez pracodawcę konkretnej instytucji.	Opiekun praktyk zalicza praktyki weryfikując czy czynności wykonane w ramach praktyk pokrywają się ze wszystkimi założonymi efektami uczenia się w zakresie umiejętności , dotyczącymi praktyk zawodowych na kierunku Retoryka stosowana.	Odbycie praktyk potwierdza się na zaświadczeniu o odbyciu praktyk zawodowych. Do zaświadczenia student dołącza sprawozdanie z przebiegu praktyk zawarte w dzienniku praktyk . Opiekun składa sprawozdanie z praktyk Wydziałowemu Koordynatorowi Praktyk.
U_02	Student zdobywa określone umiejętności wykonując czynności, które wynikają z programu praktyk pod okiem Mentora wyznaczonego przez pracodawcę konkretnej instytucji.	Opiekun praktyk zalicza praktyki weryfikując czy czynności wykonane w ramach praktyk pokrywają się ze wszystkimi założonymi efektami uczenia się w zakresie umiejętności , dotyczącymi praktyk zawodowych na kierunku Retoryka stosowana.	Odbycie praktyk potwierdza się na zaświadczeniu o odbyciu praktyk zawodowych. Do zaświadczenia student dołącza sprawozdanie z przebiegu praktyk zawarte w dzienniku praktyk . Opiekun składa sprawozdanie z praktyk Wydziałowemu Koordynatorowi Praktyk.
KOMPETENCJE SPOŁECZNE			

K_01	Student zdobywa określone kompetencje społeczne wykonując czynności, które wynikają z programu praktyk pod okiem Mentora wyznaczonego przez pracodawcę konkretnej instytucji.	Opiekun praktyk zalicza praktyki weryfikując czy czynności wykonane w ramach praktyk pokrywają się ze wszystkimi założonymi efektami uczenia się w zakresie kompetencji społecznych , dotyczącymi praktyk zawodowych na kierunku Retoryka stosowana.	Odbycie praktyk potwierdza się na zaświadczeniu o odbyciu praktyk zawodowych. Do zaświadczenia student dołącza sprawozdanie z przebiegu praktyk zawarte w dzienniku praktyk . Opiekun składa sprawozdanie z praktyk Wydziałowemu Koordynatorowi Praktyk.
------	---	---	---

VI. Kryteria oceny, wagi

Zgodność czynności wykonanych w ramach praktyk ze wszystkimi założonymi **efektami uczenia się** określonymi dla praktyk zawodowych na kierunku Retoryka stosowana.

VII. Obciążenie pracą studenta

Forma aktywności studenta	Liczba godzin
Liczba godzin kontaktowych z nauczycielem	
Liczba godzin indywidualnej pracy studenta	90 (3 tygodnie)

VIII. Literatura

--

KARTA PRZEDMIOTU

I. Dane podstawowe

Nazwa przedmiotu	Retoryka w dyskursie publicznym
Nazwa przedmiotu w języku angielskim	Rhetoric in public discourse
Kierunek studiów	Retoryka stosowana
Poziom studiów (I, II, jednolite magisterskie)	I stopień
Forma studiów (stacjonarne, niestacjonarne)	stacjonarne
Dyscyplina	Filozofia
Język wykładowy	Język polski

Koordinator przedmiotu/osoba odpowiedzialna	Dr Paweł Fortuna
---	------------------

Forma zajęć (<i>katalog zamknięty ze słownika</i>)	Liczba godzin	semestr	Punkty ECTS
ćwiczenia	30	V	3

Wymagania wstępne	Brak
-------------------	------

II. Cele kształcenia dla przedmiotu

Nabywanie wiedzy dotyczącej podstawowych form i kanałów przekazywania informacji w dyskursie publicznym.
Nabywanie wiedzy dotyczącej psychologicznych mechanizmów kształtowania przekonań i postaw.
Nabywanie wprawy w przekonywaniu do własnych poglądów.

III. Efekty uczenia się dla przedmiotu wraz z odniesieniem do efektów kierunkowych

Symbol	Opis efektu przedmiotowego	Odniesienie do efektu kierunkowego
WIEDZA		
W_01	Ma podstawową wiedzę o specyfice komunikacji językowej i jej społecznych funkcjach.	K_W11
W_02	Ma elementarną wiedzę o instytucjach związanych z komunikacją społeczną.	K_W17
UMIEJĘTNOŚCI		
U_01	Potrafi porozumiewać się z wykorzystaniem różnych kanałów i technik komunikacyjnych ze specjalistami z zakresu retoryki stosowanej. Posiada umiejętności w zakresie komunikacji interpersonalnej.	K_U07
KOMPETENCJE SPOŁECZNE		
K_01	Rozumie potrzebę uczenia się przez całe życie.	K_K01

IV. Opis przedmiotu/ treści programowe

Zajęcia są ukierunkowane na doskonalenie umiejętności stosowania technik komunikacji oraz wywierania wpływu w odniesieniu do aktualnie dyskutowanych problemów w sferze publicznej. Oznacza to, że zajęcia mają charakter "żywy", a szczegółowe problemy i konteksty debaty są echem ostatnich wydarzeń. Niezależnie od tego tematyka oscyluje wokół problemów związanych z rozwojem technologii, sztucznej inteligencji i tego,
--

co określa się w literaturze jako "najważniejsza rozmowa naszych czasów". Na fundamencie tematów poddawanych dyskusji wyjaśniane są prawidłowości psychologiczne leżące u podłoża perswazji, czy szerzej wywierania wpływu.

Zagadnienia:

- (1) Najważniejsza rozmowa naszych czasów;
- (2) Kierunki rozwoju sztucznej inteligencji i jej znaczenie dla kondycji człowieka;
- (3) Niezamierzone efekty uboczne rozwoju technologii;
- (4) Transhumanizm i wzmacnianie człowieka;
- (5) Posthumanizm i krytyka antropocentryzmu;
- (6) Problem doskonalenia kompetencji w zakresie łączenia podejścia humanistycznego i technicznego - Humanika;
- (7) Warunki brzegowe dołączenia do dialogu;
- (8) Konieczność włączania społeczeństw do ogólnoludzkiego "Think-Tank".

V. Metody realizacji i weryfikacji efektów uczenia się

Symbol efektu	Metody dydaktyczne (lista wyboru)	Metody weryfikacji (lista wyboru)	Sposoby dokumentacji (lista wyboru)
WIEDZA			
W_01	Wykład konwersatoryjny	Sprawdzian ustny	Protokół
W_02	Wykład konwersatoryjny	Sprawdzian ustny	Protokół
UMIĘTNOŚCI			
U_01	Ćwiczenia praktyczne	Sprawdzanie umiejętności praktycznych	Oceniony tekst pracy pisemnej
KOMPETENCJE SPOŁECZNE			
K_01	Debata	Obserwacja	Karta oceny pracy w grupie

VI. Kryteria oceny, wagi...

Efekty kształcenia	Na ocenę 2	Na ocenę 3	Na ocenę 4	Na ocenę 5
Wiedza	Student nie posiada wiedzy dotyczącej form i technik wywierania wpływu w dyskursie publicznym	Student ma ogólną wiedzę na temat psychologicznych mechanizmów oddziaływania.	Student ma uporządkowaną wiedzę na temat wywierania wpływu. Opanował modele teoretyczne i potrafi formułować wypowiedzi językiem zmiennych psychologicznych.	Student ma ugruntowaną wiedzę na temat wywierania wpływu w dyskursie publicznym. Zna modele teoretyczne i potrafi wskazywać na związki między nimi.
Umiejętności	Student nie potrafi analizować komunikatów perswazyjnych.	Student w stopniu minimalnym analizuje komunikaty perswazyjne. Zna prototypowe przykłady wywierania wpływu w mediach.	Student potrafi zaprezentować posiadaną wiedzę w odniesieniu do praktycznych sytuacji będących przykładem dyskursu publicznego.	Student ma opanowane psychologiczne modele wywierania wpływu i kształtowania zachowań. Potrafi nie tylko wyjaśniać, ale też przewidywać efekty wpływu w konkretnych przypadkach.
Kompetencje społeczne	Student w ogóle nie angażuje się w proces samodoskonalenia, nie angażuje się w dyskusje stawianych problemów.	Student uczestniczy w zajęciach, ale jego postawa jest bierna.	Student aktywnie uczestniczy w zajęciach, chętnie angażuje się w dyskusje.	Student w sposób aktywny uczestniczy w zajęciach, z własnej inicjatywy pogłębia i doskonali posiadaną wiedzę i umiejętności. Korzysta z dostępnej literatury przedmiotu.

VII. Obciążenie pracą studenta

Opisy przedmiotu Retoryka Stosowana_I stopnia_Rok_III

Forma aktywności studenta	Liczba godzin
Liczba godzin kontaktowych z nauczycielem	30
Liczba godzin indywidualnej pracy studenta	60

VIII. Literatura

Literatura podstawowa
1. Fortuna, P. (2011). <i>Perswazja w pracy trenera</i> . Gdańsk: GWP
2. Tegmark, M. (2017). <i>Life 3.0. Being human in the age of artificial intelligence</i> . Vintage Books.
3. Diamandis, P.H., Kotler, S. (2020). <i>The Future is faster than you think. How converging technologies are transforming business, industries and our lives</i> . New York: Simon & Schuster.
Literatura uzupełniająca
1. Aoun, J. E. (2017). <i>Robot-Proof. Higher education in the age of artificial intelligence</i> . Cambridge, MA: The MIT Press.
2. Harari, Y.N. (2018). <i>Homo Deus</i> . Warszawa: Wydawnictwo Literackie.
3. Kaplan, J. (2019). <i>Sztuczna inteligencja. Co każdy powinien wiedzieć</i> . Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN.

KARTA PRZEDMIOTU**I. Dane podstawowe**

Nazwa przedmiotu	Sztuka dyskusji
Nazwa przedmiotu w języku angielskim	the art of discussion
Kierunek studiów	Retoryka stosowana
Poziom studiów (I, II, jednolite magisterskie)	I stopień
Forma studiów (stacjonarne, niestacjonarne)	stacjonarne
Dyscyplina	Filozofia
Język wykładowy	Język polski

Koordinator przedmiotu/osoba odpowiedzialna	Dr hab. Paweł Gondek
---	----------------------

Forma zajęć (<i>katalog zamknięty ze słownika</i>)	Liczba godzin	semestr	Punkty ECTS
wykład	15	V	5
ćwiczenia	30	V	

Wymagania wstępne	brak
-------------------	------

II. Cele kształcenia dla przedmiotu

1. Zapoznanie się z różnymi sposobami rozumienia dyskusji.
2. Ukazanie reguł poprawnie prowadzonej dyskusji.
3. Nabycie umiejętności debatowania w różnych formatach.
4. Doskonalenie krytycznego i kreatywnego myślenia

III. Efekty uczenia się dla przedmiotu wraz z odniesieniem do efektów kierunkowych

Symbol	Opis efektu przedmiotowego	Odniesienie do efektu kierunkowego
--------	----------------------------	------------------------------------

WIEDZA		
W_01	Ma uporządkowaną wiedzę ogólną oraz wiedzę szczegółową obejmującą terminologię, teorie i metodologię z zakresu podstawowych zagadnień sztuki dyskusji.	K_W03, K_W04
UMIEJĘTNOŚCI		
U_01	Potrafi rozpoznawać różne formy i metody prowadzenia dyskusji oraz dokonywać ich krytycznej analizy i interpretacji w świetle zdobytej wiedzy teoretycznej z zakresu retoryki.	K_U05
U_02	Posiada umiejętność merytorycznego argumentowania w różnych formach dyskusji z wykorzystaniem poglądów innych autorów oraz formułowania wniosków.	K_U06
KOMPETENCJE SPOŁECZNE		
K_01	Jest gotów dokonać pogłębionej analizy sytuacji i problemów, występujących w dyskusji oraz samodzielnie sformułować propozycje ich rozwiązania, a w uzasadnionych przypadkach zasięga opinii ekspertów	K_K02
K_02	Jest gotów do podejmowania odpowiedzialności za udział w różnych formach dyskursu a także pielęgnowania etosu wykonywanego zawodu	K_K03

IV. Opis przedmiotu/ treści programowe

<p>1. Definicje i typy dyskusji. Dialektyka.</p> <p>2. Historyczne formowanie się dyskusji (Sokrates, Arystoteles, dysputa scholastyczna).</p> <p>3. Reguły prowadzenia dyskusji.</p> <p>4. Elementy teorii pytań (erotetyka).</p> <p>5. Argumentacja i kontrargumentacja w dyskusji.</p> <p>6. Chwyty erystyczne w dyskusji.</p> <p>7. Współczesne formaty debat ćwiczebnych:</p> <ul style="list-style-type: none"> - debata oksfordzka - debata parlamentarna (BPS) - debata Lincoln-Dauglas
--

V. Metody realizacji i weryfikacji efektów uczenia się

Symbol efektu	Metody dydaktyczne <i>(lista wyboru)</i>	Metody weryfikacji <i>(lista wyboru)</i>	Sposoby dokumentacji <i>(lista wyboru)</i>
WIEDZA			

W_01	Wykład konwencjonalny	Egzamin ustny	Karta egzaminacyjna
UMIEJĘTNOŚCI			
U_01	Ćwiczenia praktyczne	Sprawdzanie umiejętności praktycznych	Protokół
U_02	Dyskusja	Obserwacja	Karta oceny pracy
KOMPETENCJE SPOŁECZNE			
K_01	Dyskusja	Obserwacja	Karta oceny pracy
K_02	Dyskusja	Obserwacja	Karta oceny pracy w grupie

VI. Kryteria oceny, wagi...

Ocena dostateczna – student posiada dostateczną wiedzę i umiejętności analizy treści z zakresu sztuki dyskusji

Ocena dobra – student posiada dobrą wiedzę i umiejętności analizy treści z zakresu sztuki dyskusji

Ocena bardzo dobra - student posiada bardzo dobrą wiedzę i umiejętności analizy treści z zakresu sztuki dyskusji

VII. Obciążenie pracą studenta

Forma aktywności studenta	Liczba godzin
Liczba godzin kontaktowych z nauczycielem	45
Liczba godzin indywidualnej pracy studenta	105

VIII. Literatura

Literatura podstawowa
W. Marciszewski, Sztuka dyskutowania, Warszawa 1994.
Sztuka debaty, red. M. Kochan, Gdańsk 2014.
S. L. Johnson, Wygrywanie debat. Przewodnik po debatach parlamentarnych, tłum. M. Łukomska, B. Brach, M. Kolago, K. Krakowski, Polska Debatuje 2013.
M. Kruszyński, B. Tarnowski, Podręcznik do debat oksfordzkich, Fundacja Nowy Głos 2019.
Literatura uzupełniająca
T. Hołówka, Kultura logiczna w przykładach, Warszawa 2007.

P. Gondek, Dysputa scholastyczna jako przykład sporu naukowego, „Forum Artis Rhetoricae” 3 (2014), s. 7-22.

T. Pszczołowski, Umiejętność przekonywania i dyskusji, Warszawa 1963.

W. Witwicki, Co to jest dyskusja i jak ją trzeba prowadzić, Lwów 1938.

KARTA PRZEDMIOTU**I. Dane podstawowe**

Nazwa przedmiotu	Sztuka negocjacji
Nazwa przedmiotu w języku angielskim	The Art of Negotiations
Kierunek studiów	Retoryka stosowana
Poziom studiów (I, II, jednolite magisterskie)	I
Forma studiów (stacjonarne, niestacjonarne)	stacjonarne
Dyscyplina	filozofia
Język wykładowy	polski

Koordinator przedmiotu/osoba odpowiedzialna	Jacek Sobek, dr
---	-----------------

Forma zajęć (<i>katalog zamknięty ze słownika</i>)	Liczba godzin	semestr	Punkty ECTS
wykład	15	V	4
ćwiczenia	30	V	

Wymagania wstępne	brak
-------------------	------

II. Cele kształcenia dla przedmiotu

Poznanie podstawowych zagadnień i problemów związanych ze sztuką prowadzenia negocjacji w różnych sferach aktywności zawodowej i osobistej.
Poznanie etapów procesu negocjacji i kluczowych dla każdego etapu działań podejmowanych przez profesjonalnego negocjatora.
Nabywanie praktycznych umiejętności prowadzenia rozmów negocjacyjnych w różnych sytuacjach życia codziennego.

III. Efekty uczenia się dla przedmiotu wraz z odniesieniem do efektów kierunkowych

Symbol	Opis efektu przedmiotowego	Odniesienie do efektu kierunkowego
WIEDZA		
W_01	Ma uporządkowaną wiedzę na temat podstawowych pojęć związanych z prowadzeniem negocjacji o różnym charakterze.	K_W03
W_02	Posiada wiedzę szczegółową na temat procesu negocjacji, struktury przygotowania się do rozmów negocjacyjnych, stosowanych chwytów i taktyk negocjacyjnych.	K_W04
UMIEJĘTNOŚCI		
U_01	Potrafi w sposób analityczny przygotować się do negocjacji i poprowadzić ich przebieg zgodnie z przyjętą strukturą procesu.	K_U04
U_02	Potrafi rozpoznawać i wszechstronnie stosować różnorodne taktyki negocjacyjne. Identyfikuje również manipulacje stosowane w negocjacjach i potrafi neutralizować ich negatywny efekt.	K_U04
U_03	Potrafi współpracować w zespole negocjacyjnym podejmując się określonych ról wymaganych do realizacji celów negocjacyjnych.	K_U14
KOMPETENCJE SPOŁECZNE		
K_01	Dokonyuje pogłębionej analizy złożonych sytuacji negocjacyjnych oraz	K_K02

	samodzielnie proponuje rozwiązania napotkanych problemów negocjacyjnych.	
--	--	--

IV. Opis przedmiotu/ treści programowe

<p>Proponowane zajęcia zorientowane są na zapoznanie (teoretycznie i praktycznie) studentów z podstawowymi zagadnieniami związanymi z prowadzeniem negocjacji w różnych sytuacjach zawodowych i osobistych.</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Istota negocjacji. Podstawowe pojęcia i problemy. 2. Rodzaje negocjacji, style negocjowania oraz koncepcja „BATNA” i jej rola w negocjacjach. 3. Struktura procesu negocjacji – od przygotowania do finalizacji porozumienia. 4. Definiowanie i hierarchizacja własnych celów w obszarach negocjacji. 5. Katalog taktyk kontr-taktyk negocjacyjnych. 6. Postępowanie w trudnych sytuacjach negocjacyjnych: impas, manipulacja, etc. 7. Kompetencje i cechy osobowe profesjonalnego negocjatora.
--

V. Metody realizacji i weryfikacji efektów uczenia się

Symbol efektu	Metody dydaktyczne (lista wyboru)	Metody weryfikacji (lista wyboru)	Sposoby dokumentacji (lista wyboru)
WIEDZA			
W_01	Wykład konwersatoryjny	Praca pisemna.	Sprawdzony tekst pracy pisemnej.
W_02	Wykład konwersatoryjny	Praca pisemna.	Sprawdzony tekst pracy pisemnej.
UMIEJĘTNOŚCI			
U_01	Studium przypadku (typ problemowy).	Obserwacja.	Karta oceny pracy w grupie.
U_02	Symulacja (gra negocjacyjna).	Obserwacja.	Karta oceny pracy w grupie.
U_03	Symulacja (gra negocjacyjna).	Obserwacja.	Karta oceny pracy w grupie.
KOMPETENCJE SPOŁECZNE			
K_01	Praca w grupie z uwzględnieniem różnych ról.	Obserwacja.	Karta oceny pracy w grupie.

VI. Kryteria oceny, wagi...

Kryteria zaliczenia wykładu:

1. Obecność na wykładach na poziomie > 70%
2. Praca pisemna w formie eseju.

Kryteria oceny końcowej z ćwiczeń:

Do składowych oceny końcowej z ćwiczeń należą:

1. udział w symulacji dwóch gier negocjacyjnych – 60 % oceny końcowej
2. wynik karty oceny pracy w grupie – 40 % oceny końcowej

Uzyskane punkty będą podstawą przyznania oceny zgodnie z poniższym rozkładem:

- 51-66 punktów - ocena dostateczna
- 67-70 punktów - ocena dostateczna plus
- 71-81 punktów - ocena dobra
- 82-85 punktów - ocena dobra plus
- 86-100 punktów - ocena bardzo dobra

VII. Obciążenie pracą studenta

Forma aktywności studenta	Liczba godzin
Liczba godzin kontaktowych z nauczycielem	45
Liczba godzin indywidualnej pracy studenta	75

VIII. Literatura

Literatura podstawowa
<p>Fisher R., Ury W., Patron B. (2004). <i>Dochodząc do TAK</i>. Warszawa: PWE.</p> <p>Joule .V., Beauvois J.L. (2006). <i>Gra w manipulację. Wywieranie wpływu dla uczciwych</i>. Gdańsk: GWP.</p> <p>Myśliwiec G. (2001). <i>Techniki i triki negocjacyjne</i>. Warszawa: Efekt.</p> <p>Nęcki Z. (2000). <i>Negocjacje w biznesie</i>. Kraków: Antykwa.</p> <p>Rządca R., Wujec P. (2001). <i>Negocjacje</i>. Warszawa: PWE.</p>
Literatura uzupełniająca
<p>Bures I., Lopuchovska V. A. (2004). <i>Złote zasady negocjacji</i>. Gliwice: Helion.</p> <p>Hutson D., George L. (2011). <i>Jednominutowy negocjator. Proste sposoby na korzystniejsze kontrakty</i>. Warszaw: OnePress Helion.</p> <p>Gołembiewski P. (2016). <i>Próg zwycięstwa: praktyczny przewodnik przygotowania do negocjacji</i>. Warszawa: Gołembiewscy.</p> <p>Tokarz M. (2006). <i>Argumentacja. Perswazja. Manipulacja</i>. Gdańsk: GWP.</p> <p>Ury W. (2004). <i>Odchodząc od NIE</i>. Warszawa: PWE.</p>

KARTA PRZEDMIOTU**I. Dane podstawowe**

Nazwa przedmiotu	Teoria perswazji
Nazwa przedmiotu w języku angielskim	Theory of Persuasion
Kierunek studiów	Retoryka stosowana
Poziom studiów (I, II, jednolite magisterskie)	I stopnia
Forma studiów (stacjonarne, niestacjonarne)	stacjonarne
Dyscyplina	filozofia
Język wykładowy	polski

Koordinator przedmiotu/osoba odpowiedzialna	dr hab. Artur Mamcarz-Plisiecki
---	---------------------------------

Forma zajęć (<i>katalog zamknięty ze słownika</i>)	Liczba godzin	semestr	Punkty ECTS
konwersatorium	30	V	3

Wymagania wstępne	Ogólna wiedza dotycząca retoryki. Znajomość podziałów retorycznych.
-------------------	---

II. Cele kształcenia dla przedmiotu

C1. Zapoznanie się z retoryczną teorią perswazji
C2. Nabycie umiejętności analizy tekstów perswazyjnych
C3. Nabycie zdolności oceny jakości oddziaływania perswazyjnego

III. Efekty uczenia się dla przedmiotu wraz z odniesieniem do efektów kierunkowych

Symbol	Opis efektu przedmiotowego	Odniesienie do efektu kierunkowego
WIEDZA		
W_01	Zna i rozumie podstawowe, wybrane metody interpretacji różnych form komunikacji perswazyjnej.	K_W07
UMIĘJĘTNOŚCI		
U_01	Potrafi rozpoznawać różne formy i metody perswazji retorycznej i dokonywać ich krytycznej analizy i interpretacji w świetle zdobytej wiedzy teoretycznej z zakresu retoryki.	K_U05
KOMPETENCJE SPOŁECZNE		
K_01	Prawidłowo identyfikuje i rozstrzyga dylematy związane z perswazją, przekonywaniem i nakłanianiem.	K_K04

IV. Opis przedmiotu/ treści programowe

<ol style="list-style-type: none"> 1. Perswazja, przekonywanie, manipulacja, propaganda, agitacja – podstawowe ustalenia terminologiczne. 2. Dyscypliny wiedzy zajmujące się perswazją i przekonywaniem – językoznawstwo, psychologia, retoryka. 3. Trzy „ścieżki” perswazji – logos – ethos – pathos. 4. Teksty perswazyjne – analiza. 5. Wybrane formy reklamy – analiza. 6. Wybrane wystąpienia perswazyjne polityków – analiza.
---

7. Ukryte formy perswazji – analiza.

V. Metody realizacji i weryfikacji efektów uczenia się

Symbol efektu	Metody dydaktyczne (lista wyboru)	Metody weryfikacji (lista wyboru)	Sposoby dokumentacji (lista wyboru)
WIEDZA			
W_01 W_02	wykład konwersatoryjny	praca pisemna	kolokwium
W_03	praca z tekstem	praca pisemna	oceniony tekst pracy pisemnej
UMIEJĘTNOŚCI			
U_01 U_02 U_03	analiza i dyskusja w grupie	obserwacja	karta pracy
KOMPETENCJE SPOŁECZNE			
K_01	analiza i dyskusja w grupie	obserwacja	karta pracy

VI. Kryteria oceny, wagi...

Pisemna praca zaliczeniowa – 50 %

Kolokwium – 25 %

Aktywność na zajęciach – 25 %

VII. Obciążenie pracą studenta

Forma aktywności studenta	Liczba godzin
Liczba godzin kontaktowych z nauczycielem	30
Liczba godzin indywidualnej pracy studenta	60

VIII. Literatura

Literatura podstawowa
<ol style="list-style-type: none">
1. R. Cialdini, Wywieranie wpływu na ludzi teoria i praktyka, przeł. B. Wojciszke, Gdańsk 2016.
2. M. Korolko, Sztuka retoryki. Przewodnik encyklopedyczny, Warszawa 1990.
3. A. Stefańczyk, <i>Pisteis</i> w argumentacji retorycznej u Arystotelesa, „Roczniki Humanistyczne” tom XLVIII, 2000, z. 3, s. 21-31.
Literatura uzupełniająca
<ol style="list-style-type: none">
1. A. Kampka, Perswazja w języku polityki, Warszawa 2009.
2. P. Lewiński, Retoryka reklamy, Wrocław 2008.
3. Perswazja. Perspektywa psychologiczna, red. T. Brock, M. Green, przeł. T. Sieczkowski, M. Kowaleczko-Szumowska, Kraków 2007.

KARTA PRZEDMIOTU**I. Dane podstawowe**

Nazwa przedmiotu	Wystąpienia publiczno-oratorskie
Nazwa przedmiotu w języku angielskim	Public-oratory speeches
Kierunek studiów	Retoryka stosowana
Poziom studiów (I, II, jednolite magisterskie)	I
Forma studiów (stacjonarne, niestacjonarne)	stacjonarne
Dyscyplina	Filozofia
Język wykładowy	Polski

Koordinator przedmiotu/osoba odpowiedzialna	Dr hab. Magdalena Smoleń-Wawrzusiszyn
---	---------------------------------------

Forma zajęć (<i>katalog zamknięty ze słownika</i>)	Liczba godzin	semestr	Punkty ECTS
warsztaty	30	V	2

Wymagania wstępne	Zaliczone zajęcia z poprzednich semestrów dotyczące różnych komponentów wystąpień publicznych
-------------------	---

II. Cele kształcenia dla przedmiotu

C1 – uporządkowanie i ugruntowanie wiedzy na temat wystąpień publicznych
C2 – doskonalenie wszelkich umiejętności (werbalnych i pozawerbalnych) związanych z wystąpieniami publicznymi (ze szczególnym uwzględnieniem kompetencji kulturowej)
C 3 - usprawnienie warsztatu krytycznego odbioru wystąpień publicznych

III. Efekty uczenia się dla przedmiotu wraz z odniesieniem do efektów kierunkowych

Symbol	Opis efektu przedmiotowego	Odniesienie do efektu kierunkowego
WIEDZA		
W_01	zna i rozumie metody interpretacji różnych form komunikacji retorycznej, zwłaszcza w zakresie wystąpień publiczno-oratorskich	K_W10
UMIEJĘTNOŚCI		
U_01	potrafi rozpoznawać różne formy i metody perswazji retorycznej i dokonywać ich krytycznej analizy i interpretacji w świetle zdobytej wiedzy retorycznej	K_U07
U_02	posiada umiejętności z zakresu komunikacji interpersonalnej oraz publicznej	K_U11
KOMPETENCJE SPOŁECZNE		
K_01	jest gotów do samooceny własnych kompetencji i samodoskonalenia, zna zakres posiadanej przez siebie wiedzy i umiejętności	K_K02

IV. Opis przedmiotu/ treści programowe

Planowanie i komponowanie wystąpienia; stylistyka retoryczna; etyka i estetyka wystąpień; komunikacja niewerbalna; sztuka autoprezentacji; kompetencja kulturowa – jej zakres i przydatność w wystąpieniach publiczno-oratorskich; metody oceny wystąpień.

V. Metody realizacji i weryfikacji efektów uczenia się

Symbol efektu	Metody dydaktyczne (lista wyboru)	Metody weryfikacji (lista wyboru)	Sposoby dokumentacji (lista wyboru)
WIEDZA			
W_01	praca z tekstem/ nagraniem	praca pisemna	oceniony tekst pracy pisemnej
W_02	dyskusja	obserwacja	karta oceny pracy w grupie
UMIEJĘTNOŚCI			
U_01	praca z tekstem/ nagraniem	praca pisemna	oceniony tekst pracy pisemnej
U_02	praca w grupach w różnych rolach	obserwacja	karta oceny pracy w grupie
KOMPETENCJE SPOŁECZNE			
K_01	praca w grupach w różnych rolach	obserwacja	karta oceny pracy w grupie

VI. Kryteria oceny, wagi

- 1) obecność na zajęciach: 10 %
- 2) praca w grupach w różnych rolach: 50 %
- 3) analizy i prezentacje: 40%

VII. Obciążenie pracą studenta

Forma aktywności studenta	Liczba godzin
Liczba godzin kontaktowych z nauczycielem	30
Liczba godzin indywidualnej pracy studenta	30

VIII. Literatura

Literatura podstawowa
Detz J., Sztuka przemawiania, Gdańsk 2008; Lemmermann H., Komunikacja werbalna. Szkoła retoryki, Wrocław 1997; Nowak P. (red.), O sztuce publicznego występowania i komunikacji społecznej, Warszawa 2007; Pease A., Mowa ciała, Kielce 2001; Kuziak M., Jak mówić, jak przemawiać, Bielsko- Biała 2000.
Literatura uzupełniająca
Dunckel J., Parnham E., Jak skutecznie mówić i przemawiać w biznesie, Lublin 1995. Turk, Ch. Sztuka przemawiania, Wrocław 2003; Leary M., Wywieranie wrażenia na innych, Gdańsk 2007; Łasiński G., Sztuka prezentacji, Poznań 2000; Menard J., Jak występować publicznie. Klucze do sukcesu i pułapki, których należy unikać, Warszawa 2009; Wielkie mowy historii, t. 1 – 4, red. W. Władyka, P. Zmelonek, T. Zawadzki, Warszawa 2006; Aforyzmy i cytaty dla mówców, dyskutantów i biesiadników. Oprac. A. Wiszniewski, Wrocław-Warszawa 1998.

KARTA PRZEDMIOTU: Debaty publiczne**I. Dane podstawowe**

Nazwa przedmiotu	Debaty publiczne
Nazwa przedmiotu w języku angielskim	Public debates
Kierunek studiów	Retoryka stosowana
Poziom studiów (I, II, jednolite magisterskie)	I stopień
Forma studiów (stacjonarne, niestacjonarne)	stacjonarne
Dyscyplina	Filozofia
Język wykładowy	Język polski

Koordinator przedmiotu/osoba odpowiedzialna	Dr hab. Paweł Gondek
---	----------------------

Forma zajęć (<i>katalog zamknięty ze słowni-ka</i>)	Liczba godzin	semestr	Punkty ECTS
konwersatorium	30	VI	3

Wymagania wstępne	Brak
-------------------	------

II. Cele kształcenia dla przedmiotu

1. Zapoznanie się z głównymi problemami debat publicznych
2. Ukazanie podstaw dyskursu publicznego
3. Nabycie umiejętności interpretacji debat publicznych

III. Efekty uczenia się dla przedmiotu wraz z odniesieniem do efektów kierunkowych

Symbol	Opis efektu przedmiotowego	Odniesienie do efektu kierunkowego
WIEDZA		

W_01	Ma uporządkowaną wiedzę ogólną obejmującą terminologię, teorie i metodologię z zakresu retoryki dyskursu publicznego oraz podstawową wiedzę o specyfice stosowanej w dyskursie publicznym komunikacji językowej i jej społecznych funkcjach.	K_W03, K_W11
UMIEJĘTNOŚCI		
U_01	Posiada umiejętność merytorycznego argumentowania z wykorzystaniem poglądów innych autorów oraz formułowania wniosków.	K_U06
KOMPETENCJE SPOŁECZNE		
K_01	Jest gotów do podejmowania odpowiedzialności za udział w debatach publicznych i dobro wspólne a także pielęgnowania etosu wykonywanego zawodu	K_K03

IV. Opis przedmiotu/ treści programowe

<ol style="list-style-type: none"> 1. Określenie dyskursu publicznego. 2. Formy debat w dyskursie publicznym. 3. Środki retoryczne w debatach publicznych. 4. Metody formatowania dyskursu publicznego. 5. Stosowanie technik erystycznych w debatach publicznych. 6. Analiza retoryczna wybranych przykładów debat publicznych.
--

V. Metody realizacji i weryfikacji efektów uczenia się

Symbol efektu	Metody dydaktyczne <i>(lista wyboru)</i>	Metody weryfikacji <i>(lista wyboru)</i>	Sposoby dokumentacji <i>(lista wyboru)</i>
WIEDZA			
W_01	Wykład konwersatoryjny	Sprawdzian ustny	Protokół
UMIEJĘTNOŚCI			
U_01	Dyskusja	Obserwacja	Karta oceny pracy w grupie
KOMPETENCJE SPOŁECZNE			
K_01	Ćwiczenia praktyczne	Sprawdzanie umiejętności praktycznych	Karta oceny

VI. Kryteria oceny, wagi...

Ocena dostateczna – student posiada dostateczną wiedzę i umiejętności analizy treści z zakresu debat publicznych

Ocena dobra – student posiada dobrą wiedzę i umiejętności analizy treści z zakresu debat publicznych

Ocena bardzo dobra - student posiada bardzo dobrą wiedzę i umiejętności analizy treści z zakresu debat publicznych

VII. Obciążenie pracą studenta

Forma aktywności studenta	Liczba godzin
Liczba godzin kontaktowych z nauczycielem	30
Liczba godzin indywidualnej pracy studenta	60

VIII. Literatura

Literatura podstawowa
1. A. Budzyńska-Daca, Retoryka debaty, Warszawa 2015. 2. A. Kampka, Debata publiczna, Warszawa 2014. 3. M. Kochan, Pojedynek na słowa, Kraków 2007.
Literatura uzupełniająca
1. A. Pratkanis, E. Aronson, Wiek propagandy, przeł. J. Radzicki, M. Szuster, Warszawa 2008. 2. G. Lakoff, Nie myśl o słoniu, przeł. A. E. Nita, J. Wasilewski, Warszawa 2011.

KARTA PRZEDMIOTU**I. Dane podstawowe**

Nazwa przedmiotu	Doradztwo personalne
Nazwa przedmiotu w języku angielskim	Personal advice
Kierunek studiów	Retoryka stosowana
Poziom studiów (I, II, jednolite magisterskie)	I
Forma studiów (stacjonarne, niestacjonarne)	stacjonarne
Dyscyplina	Filozofia
Język wykładowy	Język polski

Koordinator przedmiotu/osoba odpowiedzialna	Dr Agnieszka Zaręba
---	---------------------

Forma zajęć (<i>katalog zamknięty ze słownika</i>)	Liczba godzin	semestr	Punkty ECTS
ćwiczenia	30	VI	3

Wymagania wstępne	W1- zainteresowanie przedmiotem
-------------------	---------------------------------

II. Cele kształcenia dla przedmiotu

C1- Głównym celem zajęć jest zapoznanie słuchaczy z istotą HR, doradztwa personalnego oraz ich procedurami.
C2 - Kolejnym jest zapoznanie studenta z procesem rekrutacji
C3 – Wskazanie znaczenia samorozwoju i samokształcenia

III. Efekty uczenia się dla przedmiotu wraz z odniesieniem do efektów kierunkowych

Symbol	Opis efektu przedmiotowego	Odniesienie do efektu kierunkowego
WIEDZA		
W_01	charakteryzuje podstawowe zagadnienia z zakresu doradztwa personalnego	K_W07, K_W10
W_02	zna procedury personalne, identyfikuje predyspozycje zawodowe	K_W07, K_W10
UMIĘTNOŚCI		
U_01	podjmuje próby projekcji zachowań ludzi w trakcie procesu rekrutacji	K_U04
KOMPETENCJE SPOŁECZNE		
K_01	jest otwarty na współpracę w grupie	K_K01
K_02	ma świadomość samokształcenia	K_K01

IV. Opis przedmiotu/ treści programowe

Human Resource – podstawowe zagadnienia Metody pracy doradcy personalnego Projektowania i wdrażania rozwiązań wybranych procedur personalnych Metod badania potencjału jednostki (pracowników lub aplikantów), ich kompetencji i predyspozycji zawodowych – praca w oparciu o case study Warsztaty dotyczące wzmocnienia umiejętności interpersonalnych doradcy personalnego
---

V. Metody realizacji i weryfikacji efektów uczenia się

Symbol efektu	Metody dydaktyczne (lista wyboru)	Metody weryfikacji (lista wyboru)	Sposoby dokumentacji (lista wyboru)
WIEDZA			
W_01	Dyskusja, gra dydaktyczna, praca w grupach	Zaliczenie ustne	Protokół
W_02	Praca z tekstem, Dyskusja, gra dydaktyczna, praca w grupach	Zaliczenie ustne	Protokół
UMIEJĘTNOŚCI			
U_01	Dyskusja, gra dydaktyczna, praca w grupach	Zaliczenie ustne	Protokół
KOMPETENCJE SPOŁECZNE			
K_01	Praca w grupach w różnych rolach	Zaliczenie ustne	Protokół
K_02	Praca w grupach w różnych rolach	Zaliczenie ustne	Protokół

VI. Kryteria oceny, wagi...

Systematyczna obecność na zajęciach, aktywność

VII. Obciążenie pracą studenta

Forma aktywności studenta	Liczba godzin
Liczba godzin kontaktowych z nauczycielem	30
Liczba godzin indywidualnej pracy studenta	60

VIII. Literatura

Literatura podstawowa
Agencje zatrudnienia 2010, Informacja z działalności agencji zatrudnienia, Ministerstwo Pracy i Polityki Społecznej, Departament Rynku Pracy, Warszawa 2011
Doradca personalny, Krajowy standard kwalifikacji zawodowych, Ministerstwo Pracy i Polityki Społecznej, Warszawa 2007
Fox G., Taylor D., Narzędzia do przeprowadzania rekrutacji i selekcji, Kraków 2004
Literatura uzupełniająca
Konecki K., łowcy głów. Headhunting, Warszawa 1998
Suchar M., Rekrutacja i selekcja personelu, Warszawa 2008

KARTA PRZEDMIOTU**I. Dane podstawowe**

Nazwa przedmiotu	Erystyka i sofistyka
Nazwa przedmiotu w języku angielskim	Eristics and sophistry
Kierunek studiów	Retoryka stosowana
Poziom studiów (I, II, jednolite magisterskie)	I
Forma studiów (stacjonarne, niestacjonarne)	Stacjonarne
Dyscyplina	Filozofia
Język wykładowy	Polski

Koordinator przedmiotu/osoba odpowiedzialna	Tomasz Łach
---	-------------

Forma zajęć (<i>katalog zamknięty ze słownika</i>)	Liczba godzin	Semestr	Punkty ECTS
Konwersatorium	30	V	3

Wymagania wstępne	Podstawowa wiedza dotycząca argumentacji retorycznej
-------------------	--

II. Cele kształcenia dla przedmiotu

C. 1 Nabycie wiedzy dotyczącej podstaw erystyki i sofistyki
C. 2 Identyfikacja podstawowych chwytów erystycznych i sofizmatów
C. 3 Uświadomienie potrzeby pogłębiania wiedzy w zakresie funkcjonowania współczesnego dyskursu erystyczno-sofistycznego

III. Efekty uczenia się dla przedmiotu wraz z odniesieniem do efektów kierunkowych

Symbol	Opis efektu przedmiotowego	Odniesienie do efektu kierunkowego
WIEDZA		
W_01	Ma uporządkowaną wiedzę ogólną dotyczącą terminologii, teorii erystyki i sofistyki	K_W 03
W_02	Ma podstawową wiedzę ogólną dotyczącą terminologii, teorii i metodologii z zakresu współczesnej sofistyki i erystyki	K_W 04
W_03	Student zna podstawowe pojęcia i zasady z zakresu prawa dotyczącego prowadzenia dyskursu społecznego	K_W 16
UMIEJĘTNOŚCI		

Opisy przedmiotu_Retoryka Stosowana_I_stopnia_Rok_III

U_01	Student potrafi przeprowadzić krytyczną i pogłębioną interpretację chwytów erystycznych i sofizmatów, stosując metody analizy językowo-logicznej, a także wskazywać strategie tworzenia różnych komunikatów o charakterze erystyczno-sofistycznym	K_U05
KOMPETENCJE SPOŁECZNE		
K_01	Student jest podejmowania działań na rzecz zachowania i rozwoju dziedzictwa kulturowego dotyczącego sfery komunikacji społecznej	K_K03

IV. Opis przedmiotu/ treści programowe

<ol style="list-style-type: none"> 1. Charakterystyka sofistyki i erystyki w kontekście historyczno-systemowym; 2. Różnice pomiędzy perswazją sofistyczną, erystyczną a retoryczną; 3. Identyfikacja metod sofistyczno-erystycznych w perswazji; 4. Błędy logiczne a sofizmaty; 5. Charakterystyka i próby klasyfikacji sofizmatów; 6. Opis i klasyfikacja chwytów erystycznych; 7. Identyfikowanie poszczególnych sofizmatów i chwytów erystycznych w wypowiedziach perswazyjnych; 8. Techniki obrony przed adwersarzem stosującym strategie sofistyczno-erystyczne; 9. Specyfika funkcjonowanie sofistyki i erystyki we współczesnym dyskursie politycznym i medialnym.
--

V. Metody realizacji i weryfikacji efektów uczenia się

Symbol efektu	Metody dydaktyczne <i>(lista wyboru)</i>	Metody weryfikacji <i>(lista wyboru)</i>	Sposoby dokumentacji <i>(lista wyboru)</i>
WIEDZA			
W_01, W_02, W_03	Praca z materiałem źródłowym	Prezentacja	Oceniona prezentacja
UMIEJĘTNOŚCI			
U_01 U_01 U_01	Dyskusja	Obserwacja	Karta oceny pracy w grupie
KOMPETENCJE SPOŁECZNE			
K_01	Dyskusja	Obserwacja	Karta oceny pracy w grupie

VI. Kryteria oceny, wagi...

ocena dostateczna:

Student posiada dostatecznie uporządkowaną wiedzę z zakresu erystyki i sofistyki. W stopniu dostatecznym rozpoznaje metody erystyczno-sofistyczne stosowane w dyskursie społecznym. Posiada dostateczną świadomość dotyczącą konsekwencji funkcjonowania erystyki i sofistyki dla kształtowania dyskursu społecznego

ocena dobra:

Student posiada dobrze uporządkowaną wiedzę z zakresu erystyki i sofistyki. W stopniu dobrym rozpoznaje metody erystyczno-sofistyczne stosowane w dyskursie społecznym. Posiada dobrą świadomość dotyczącą konsekwencji funkcjonowania erystyki i sofistyki dla kształtowania dyskursu społecznego

ocena bardzo dobra:

Student posiada bardzo dobrze uporządkowaną wiedzę z zakresu erystyki i sofistyki. W stopniu bardzo dobrym rozpoznaje metody erystyczno-sofistyczne stosowane w dyskursie społecznym. Posiada bardzo dobrą świadomość dotyczącą konsekwencji funkcjonowania erystyki i sofistyki dla kształtowania dyskursu społecznego

VII. Obciążenie pracą studenta

Forma aktywności studenta	Liczba godzin
Liczba godzin kontaktowych z nauczycielem	30
Liczba godzin indywidualnej pracy studenta	60

VII. Literatura

Literatura podstawowa:
1. Budzyńska Dąca, J. Kwosek, <i>Erystyka, czyli o sztuce prowadzenia sporów</i> , Warszawa 2009
2. A. Schopenhauer, <i>Erystyka czyli sztuka prowadzenia sporów</i> , tłum. L. Lachowiecki, Warszawa 2000.
3. Arystoteles, <i>Topiki, O dowodach sofistycznych w: Arystoteles, Dzieła wszystkie t. 1,</i>

Warszawa 1990.

4. M. Kochan, *Pojedynek na słowa. Techniki erystyczne w sporach publicznych*, Warszawa 2007.

Literatura uzupełniająca:

1. Szymanek, *Sztuka argumentacji. Słownik terminologiczny*, Warszawa 2001.
2. M. Korolko, *Retoryka i erystyka dla prawników*, Warszawa 2001.

KARTA PRZEDMIOTU**I. Dane podstawowe**

Nazwa przedmiotu	Etyka
Nazwa przedmiotu w języku angielskim	Ethics
Kierunek studiów	Retoryka stosowana
Poziom studiów (I, II, jednolite magisterskie)	I
Forma studiów (stacjonarne, niestacjonarne)	stacjonarne
Dyscyplina	Filozofia
Język wykładowy	polski

Koordinator przedmiotu/osoba odpowiedzialna	Dr Małgorzata Borkowska-Nowak
---	-------------------------------

Forma zajęć (<i>katalog zamknięty ze słownika</i>)	Liczba godzin	semestr	Punkty ECTS
wykład	30	V	2

Wymagania wstępne	
-------------------	--

II. Cele kształcenia dla przedmiotu

C1. Zapoznanie się z podstawowymi pojęciami i stanowiskami w etyce
C2. Zapoznanie się ze specyfiką argumentacji w etyce
C3. Przygotowanie się do kształtowania własnych poglądów etycznych oraz podjęcia dyskusji z przedstawicielami poglądów odmiennych

III. Efekty uczenia się dla przedmiotu wraz z odniesieniem do efektów kierunkowych

Symbol	Opis efektu przedmiotowego	Odniesienie do efektu kierunkowego
WIEDZA		
W_01	Ma podstawową wiedzę o człowieku jako podmiocie działania, zwłaszcza w obszarze struktur społecznych związanych z komunikacją retoryczną	K_W12
W_02	Ma wiedzę o regułach moralnych oraz prawno-organizacyjnych rządzących instytucjami związanymi z komunikacją retoryczną	K_W15
UMIEJĘTNOŚCI		
U_01	Prawidłowo posługuje się systemami normatywnymi, stosuje zasady moralne do oceny komunikacji retorycznej. Dostrzega i analizuje dylematy etyczne	K_U10
U_02	Współdziała i pracuje w grupie, przyjmując w niej różne role, zwłaszcza animatora i koordynatora komunikacji retorycznej	K_U14
KOMPETENCJE SPOŁECZNE		
K_01	Potrafi pozyskiwać, analizować i wykorzystywać informacje pochodzące z różnych źródeł	K_01

K_02	Potrafi posługiwać się podstawową aparaturą pojęciową oraz paradygmatami badawczymi z zakresu retoryki, uzasadnia znaczenie refleksji etycznej dla komunikacji retorycznej	K_04
------	--	------

IV. Opis przedmiotu/ treści programowe

Na wykładzie omawiane są następujące zagadnienia: 1. Pojęcie etyki; 2. Moralność a etyka; 3 Struktura ludzkiego działania; 4. spór o normę moralności; 5. godność osoby i jej podstawa; 6. Dobroć i słuszność czynu; 7. Cel i środki; 8. Złota reguła; 9. Prawo pozytywne vs prawo naturalne; 10. sumienie i prawość; 11. cnoty kardynalne.

V. Metody realizacji i weryfikacji efektów uczenia się

Symbol efektu	Metody dydaktyczne <i>(lista wyboru)</i>	Metody weryfikacji <i>(lista wyboru)</i>	Sposoby dokumentacji <i>(lista wyboru)</i>
WIEDZA			
W_01	Wykład konwersatoryjny	Egzamin/Zaliczenie ustne	Protokół/Wydruk
W_02	Dyskusja		
UMIEJĘTNOŚCI			
U_01	Burza mózgów/Giełda pomysłów	Obserwacja	Karta oceny pracy w grupie
KOMPETENCJE SPOŁECZNE			
K_01	Dyskusja	Obserwacja	Karta oceny pracy w grupie

VI. Kryteria oceny, wagi

Ocena niedostateczna

Student nie zna inie rozumie podstawowych pojęć etycznych

Student nie potrafi sformułować tezy ani jej uzasadnić

Ocena dostateczna

Student posiada elementarną znajomość podstawowych pojęć i kwestii etycznych

Student jest słabo przygotowany do konfrontacji własnych poglądów z poglądami innych

Ocena dobra

Student ma uporządkowaną i pogłębioną wiedzę z zakresu etyki

Student poprawnie formułuje odpowiedzi na zadawane pytania, potrafi je rozwinąć

Ocena bardzo dobra

Student doskonale zna i rozumie pojęcia i stanowiska w etyce

Student jest rzetelnie przygotowany do dialogu z reprezentantami odmiennych poglądów

VII. Obciążenie pracą studenta

Forma aktywności studenta	Liczba godzin
Liczba godzin kontaktowych z nauczycielem	30
Liczba godzin indywidualnej pracy studenta	30

VIII. Literatura

Literatura podstawowa
T. Styczeń, T. Merecki, ABC etyki, Lublin 1996; A. Szostek, Pogadanki z etyki, Częstochowa 1993.
Literatura uzupełniająca
T. Styczeń, Wprowadzenie do etyki, Lublin 1993.

KARTA PRZEDMIOTU

I. Dane podstawowe

Nazwa przedmiotu	Historia i teoria komunikacji retorycznej - seminarium
Nazwa przedmiotu w języku angielskim	History and Theory of Rhetoric Communication - Seminar
Kierunek studiów	Retoryka
Poziom studiów (I, II, jednolite magisterskie)	I stopień
Forma studiów (stacjonarne, niestacjonarne)	stacjonarne
Dyscyplina	Filozofia
Język wykładowy	polski

Koordinator przedmiotu/osoba odpowiedzialna	dr hab. Imelda Chłódna-Błach
---	------------------------------

Forma zajęć (<i>katalog zamknięty ze słownika</i>)	Liczba godzin	semestr	Punkty ECTS
seminarium	60	V-VI	6

Wymagania wstępne	Ogólna wiedza z retoryki. Rozumienie całego systemu retoryki
-------------------	--

II. Cele kształcenia dla przedmiotu

C1. Zapoznanie się z metodyką pisania tekstu naukowego.
C2. Nabycie umiejętności analizy, interpretacji i oceny wybranego aspektu komunikacji retorycznej.
C2. Zapoznanie się z zasadami prawa własności intelektualnej i praw autorskich.

III. Efekty uczenia się dla przedmiotu wraz z odniesieniem do efektów kierunkowych

Symbol	Opis efektu przedmiotowego	Odniesienie do efektu kierunkowego
WIEDZA		
W_01	Student ma uporządkowaną wiedzę ogólną obejmującą terminologię retoryczną, metodologię retoryki, teorię argumentacji retorycznej i perswazji.	K_W03
W_02	Student ma uporządkowaną wiedzę szczegółową z wybranego zakresu teorii komunikacji retorycznej oraz z zakresu kompozycji i stylistyki tekstu naukowego.	K_W04
W_03	Student zna i rozumie podstawowe pojęcia i zasady z zakresu prawa autorskiego i ochrony własności intelektualnej.	K_W08
UMIEJĘTNOŚCI		
U_01	Student umie samodzielnie zdobywać wiedzę i rozwijać umiejętności badawcze w zakresie retoryki stosowanej, kierując się wskazówkami promotora oraz innych pracowników naukowo-dydaktycznych.	K_U03
U_02	Student potrafi posługiwać się podstawową aparaturą pojęciową i teoretyczną oraz paradygmatami badawczymi z zakresu retoryki stosowanej w podejmowanym aspekcie badań.	K_U04
U_03	Student posiada umiejętność przygotowania pracy dyplomowej oraz prezentacji jej z wykorzystaniem argumentacji, teorii oraz różnych źródeł dotyczących szczegółowych zagadnień retorycznych.	K_U08

KOMPETENCJE SPOŁECZNE		
K_01	Student potrafi dokonać pogłębionej analizy wybranego aspektu komunikacji retorycznej, dostrzec problemy tej sytuacji oraz samodzielnie (bądź w uzasadnionych przypadkach korzystając z opinii ekspertów) sformułować propozycje ich rozwiązania.	K_K02

IV. Opis przedmiotu/ treści programowe

<ol style="list-style-type: none"> 1. Wprowadzenie – licencjat jako tekst naukowy 2. Metodyka pracy intelektualnej 3. Kompozycja pracy dyplomowej 4. Stylistyka pracy dyplomowej 5. Argumentacja i wnioskowanie w pracy dyplomowej 6. Źródła (także hierarchia źródeł) wiedzy w pracy dyplomowej 7. Bibliografia i zasady cytowania i korzystania ze źródeł 8. Prawa autorskie i prawo własności intelektualnej - podstawy 9. Analizy i dyskusje: <ul style="list-style-type: none"> - wybrane aspekty komunikacji retorycznej - sposoby rozwiązywania problemów w tych aspektach przy pomocy narzędzi retorycznych - analiza i ocena fragmentów i całości prac dyplomowych
--

V. Metody realizacji i weryfikacji efektów uczenia się

Symbol efektu	Metody dydaktyczne (lista wyboru)	Metody weryfikacji (lista wyboru)	Sposoby dokumentacji (lista wyboru)
WIEDZA			
W_01 W_02	dyskusja	obserwacja	karta pracy
UMIEJĘTNOŚCI			
U_01 U_02	praca z tekstem	praca pisemna	ocena pracy
KOMPETENCJE SPOŁECZNE			
K_01	analiza i dyskusja	obserwacja	karta pracy

VI. Kryteria oceny, wagi

Praca dyplomowa na zaliczenie – 100%

VII. Obciążenie pracą studenta

Forma aktywności studenta	Liczba godzin
Liczba godzin kontaktowych z nauczycielem	60
Liczba godzin indywidualnej pracy studenta	120

VIII. Literatura

Literatura podstawowa
1. Arystoteles, <i>Retoryka, Retoryka dla Aleksandra, Poetyka</i> , przeł. H. Podbielski, Warszawa 2008.

2. H. Lausberg, *Retoryka literacka. Podstawy wiedzy o literaturze*, przeł. A. Gorzkowski, Bydgoszcz 2002.
3. Cz. Jaroszyński, P. Jaroszyński, *Kultura słowa. Podstawy retoryki klasycznej*, Szczecinek 2008.
4. M. Korolko, *Sztuka retoryki. Przewodnik encyklopedyczny*, Warszawa 1990.

Literatura uzupełniająca

Literatura szczegółowa dotycząca wybranych przez studentów aspektów komunikacji retorycznej związanych z przygotowywanymi przez nich pracami dyplomowymi.

KARTA PRZEDMIOTU: Komunikacja emocjonalna**I. Dane podstawowe**

Nazwa przedmiotu	Komunikacja emocjonalna
Nazwa przedmiotu w języku angielskim	Emotional communication
Kierunek studiów	Retoryka stosowana
Poziom studiów (I, II, jednolite magisterskie)	I stopień
Forma studiów (stacjonarne, niestacjonarne)	stacjonarne
Dyscyplina	Filozofia
Język wykładowy	Język polski

Koordinator przedmiotu/osoba odpowiedzialna	Dr hab. Maria Gondek
---	----------------------

Forma zajęć (<i>katalog zamknięty ze słownika</i>)	Liczba godzin	semestr	Punkty ECTS
ćwiczenia	30	V	3

Wymagania wstępne	Brak
-------------------	------

II. Cele kształcenia dla przedmiotu

1. Nabycie wiedzy dotyczącej komunikacji emocjonalnej w retoryce
2. Zapoznanie się z technikami argumentowania opartego na emocjach
3. Uświadomienie potrzeby doskonalenia w zakresie komunikacji emocjonalnej

III. Efekty uczenia się dla przedmiotu wraz z odniesieniem do efektów kierunkowych

Symbol	Opis efektu przedmiotowego	Odniesienie do efektu kierunkowego
WIEDZA		
W_01	Zna i rozumie podstawową wiedzę o człowieku jako podmiocie różnych struktur społecznych, a szczególnie związaną z sferą	K_W12

	uczuc i wykorzystywaniem jej w komunikacji emocjonalnej	
UMIEJĘTNOŚCI		
U_01	Potrafi rozpoznawać różne formy i metody funkcjonowania uczuć w komunikacji emocjonalnej oraz dokonywać ich krytycznej analizy i interpretacji w świetle zdobytej wiedzy teoretycznej z zakresu retoryki	K_U05
KOMPETENCJE SPOŁECZNE		
K_01	Jest gotów dokonać pogłębionej analizy sytuacji i problemów związanych z komunikacją emocjonalną oraz samodzielnie sformułować propozycje ich rozwiązania, a w uzasadnionych przypadkach zasięga opinii ekspertów	K_K02

IV. Opis przedmiotu/ treści programowe

<ol style="list-style-type: none"> 1. Status komunikacji emocjonalnej w retoryce 2. Perswazja <i>pathos</i> w perspektywie poszczególnych zadań oratorskich 3. Retoryczna metoda analizy komunikacji emocjonalnej <ul style="list-style-type: none"> - Rozpoznanie sfery ludzkich uczuć. Podstawowe podziały i charakterystyka ludzkich uczuć - Wyodrębnienie przesłanek służących wywoływaniu i gaszeniu poszczególnych uczuć - Funkcjonowanie wyobraźni w komunikacji emocjonalnej - Retoryczne techniki stymulujące funkcjonowanie wyobraźni   4. Problem nadużywania przekazów emocjonalnych w komunikacji

V. Metody realizacji i weryfikacji efektów uczenia się

Symbol efektu	Metody dydaktyczne <i>(lista wyboru)</i>	Metody weryfikacji <i>(lista wyboru)</i>	Sposoby dokumentacji <i>(lista wyboru)</i>
WIEDZA			
W_01	Wykład konwersatoryjny	Sprawdzian ustny	Protokół
UMIEJĘTNOŚCI			
U_01	Ćwiczenia praktyczne	Sprawdzanie umiejętności praktycznych	Oceniony tekst pracy pisemnej
KOMPETENCJE SPOŁECZNE			
K_01	Dyskusja	Obserwacja	Karta oceny pracy w grupie

VI. Kryteria oceny, wagi...

Ocena dostateczna – student posiada dostateczną wiedzę i umiejętności analizy treści z zakresu topiki

Ocena dobra – student posiada dobrą wiedzę i umiejętności analizy treści z zakresu topiki

Ocena bardzo dobra - student posiada bardzo dobrą wiedzę i umiejętności analizy treści z zakresu topiki

VII. Obciążenie pracą studenta

Forma aktywności studenta	Liczba godzin
Liczba godzin kontaktowych z nauczycielem	30
Liczba godzin indywidualnej pracy studenta	60

VIII. Literatura

Literatura podstawowa
1. <i>Osoba i uczucia</i> , red. A. Maryniarczyk SDB, K. Stępień, P. Gondek, Lublin 2010.
2. Arystoteles, <i>Retoryka</i> , tłum. H. Podbielski, w: Arystoteles, <i>Dzieła wszystkie</i> , t. 6, Warszawa 1998.
3. H. Lausberg, <i>Retoryka literacka. Podstawy wiedzy o literaturze</i> , przeł. A. Gorzkowski, Bydgoszcz 2000.
4. R. Cialdini, <i>Wywieranie wpływu na ludzi. Teoria i praktyka</i> , tłum. B. Wojciszke, Sopot 2018.
Literatura uzupełniająca
D. G. Lethers, <i>Komunikacja niewerbalna. Zasady i zastosowania</i> , tłum. M. Trzcńska, Warszawa 2007.
T. Gadacz, <i>Mowa nienawiści. Hate speech</i> , "Universitas Gedanensis", t. 57 (2019), s. 35-50.

KARTA PRZEDMIOTU

I. Dane podstawowe

Nazwa przedmiotu	Komunikacja retoryczna w social-media
Nazwa przedmiotu w języku angielskim	Rhetorical communication in social media
Kierunek studiów	Retoryka Stosowana
Poziom studiów (I, II, jednolite magisterskie)	I
Forma studiów (stacjonarne, niestacjonarne)	Stacjonarne
Dyscyplina	Filozofia
Język wykładowy	polski

Koordinator przedmiotu/osoba odpowiedzialna	Dr Joanna Kiereś-Łach
---	-----------------------

Forma zajęć (<i>katalog zamknięty ze słownika</i>)	Liczba godzin	semestr	Punkty ECTS
ćwiczenia	30	VI	3

Wymagania wstępne	
-------------------	--

II. Cele kształcenia dla przedmiotu

C1. zaprezentowanie problematyki związanej z teoretycznymi podstawami i sposobami definiowania pojęcia social media
C2. Wskazanie miejsca i roli retoryki w social mediach
C3. Analiza tendencji komunikacyjnych w social mediach na przykładach

III. Efekty uczenia się dla przedmiotu wraz z odniesieniem do efektów kierunkowych

Symbol	Opis efektu przedmiotowego	Odniesienie do efektu kierunkowego
WIEDZA		
W_01	Ma wiedzę z zakresu metodyki retoryki i jej zastosowań we współczesnym dyskursie społecznym i kulturowym	W10
W_02	Zna zasady dotyczące prawa autorskiego i własności intelektualnej w obszarze udostępniania i rozpowszechniania treści w social mediach	W16
UMIĘTNOŚCI		
U_01	Potrafi formułować krytyczne opinie na temat zastanych w social mediach przekazów perswazyjnych, a także prezentować własne przekazy	U07
U_02	Potrafi dostrzec, jasno sformułować oraz właściwie uporządkować zadania, które służą realizacji zamierzonego celu	U14
KOMPETENCJE SPOŁECZNE		
K_01	Ma gotowość do zainteresowania się aktualnymi wydarzeniami i trendami kulturalnymi i komunikacyjnymi oraz interesuje się nowymi formami przekazów perswazyjnych	K04

--	--	--

IV. Opis przedmiotu/ treści programowe

<ol style="list-style-type: none"> 1. Social media – sposoby definiowania 2. Rodzaje oraz cele mediów społecznościowych 3. Specyfika mediów społecznościowych: Facebook, Twitter, Instagram, Youtube 4. Social media jako narzędzie budowania wizerunku 5. Użytkownicy mediów społecznościowych 6. Bezpieczeństwo i ochrona danych w mediach społecznościowych 7. Skuteczność informacji internetowych 8. Dezinformacja w mediach społecznościowych 9. E-przyjaciele. Świat wirtualny kontra świat realny, czyli o trudnościach w przełamywaniu barier 10. Witryny internetowe jako miejsce tworzenia marketingu personalnego (przykład LinkedIn, Goldenline i Pracuj.pl) 11. Blogi 12. Ćwiczenia tworzenia komentarzy internetowych, polemiki i dygresji 13. Kultura słowa w Internecie

V. Metody realizacji i weryfikacji efektów uczenia się

Symbol efektu	Metody dydaktyczne (lista wyboru)	Metody weryfikacji (lista wyboru)	Sposoby dokumentacji (lista wyboru)
WIEDZA			
W_01	Dyskusja, case study	Obserwacja	Karta oceny
W_02	Praca z tekstem	Obserwacja	Karta oceny
UMIEJĘTNOŚCI			
U_01	Analiza tekstu	Praca pisemna	Karta oceny pracy w grupie
U_2	Analiza i dyskusja	Obserwacja	Ocena tekstu pracy
KOMPETENCJE SPOŁECZNE			
K_01	Ćwiczenia praktyczne	Obserwacja	Karta oceny pracy w grupie

VI. Kryteria oceny, wagi...

Praca pisemna na zaliczenie – 25 % Wystąpienie – referat na zajęciach – 25 % Aktywność na zajęciach – udział w dyskusji – 50%

VII. Obciążenie pracą studenta

Forma aktywności studenta	Liczba godzin
Liczba godzin kontaktowych z nauczycielem	30
Liczba godzin indywidualnej pracy studenta	60

VIII. Literatura

Literatura podstawowa
M. Sadowski, Rewolucja social media, Gliwice 2013.
A. Miotk, Skuteczne social media. Prowadź działania, osiągaj zamierzone efekty, Gliwice 2013.

A. Podlaski, Marketing społecznościowy. Tajniki skutecznej promocji w social media, Gliwice 2011.

W. Gustowski, Komunikacja w mediach społecznościowych, Gdynia 2012.

D. Kirkpatrick, Efekt Facebooka, Warszawa 2011.

E. Bailyn, Przechytrzyć social media, Gliwice 2013.

T. Tomczyk, Blog. Pisz, kreuj, zarabiaj, Wydawnictwo Zielona Sowa, 2013.

M. Drożdż, J.Smoleń (red.), Internet światem człowieka, Kraków-Lublin-Kielce 2009.

Literatura uzupełniająca

K. Pankiewicz (red.), E-marketing w akcji, czyli jak skutecznie wzbudzać pożądanie klientów i zazdrościć konkurencji, Gliwice 2008.

M. Brzezińska-Waleszczyk, Nowe media w nowej ewangelizacji, w: A. Gralczyk, K. Marcyński, M. Przybysz (red.), Media w transformacji, Warszawa 2013, s. 45-54.

E. Deckers, J. Falls, Media społecznościowe bez ściemy. Jak kreować markę, Gliwice 2013.

A. Mac, E-Przyjaciele. Zobacz, co media społecznościowe mogą zrobić dla twojej firmy, Gliwice 2011.

J. van Dijk, Społeczne aspekty nowych mediów. Analiza społeczeństwa sieci, Wydawnictwo Naukowe PWN 2011.

KARTA PRZEDMIOTU**I. Dane podstawowe**

Nazwa przedmiotu	Laboratorium działań twórczych
Nazwa przedmiotu w języku angielskim	Creative activities laboratory
Kierunek studiów	Retoryka stosowana
Poziom studiów (I, II, jednolite magisterskie)	I stopień
Forma studiów (stacjonarne, niestacjonarne)	stacjonarne
Dyscyplina	Filozofia
Język wykładowy	Język polski

Koordinator przedmiotu/osoba odpowiedzialna	Aleksandra Kozłowska
---	----------------------

Forma zajęć (<i>katalog zamknięty ze słowni-ka</i>)	Liczba godzin	semestr	Punkty ECTS
ćwiczenia	30	VI	3

Wymagania wstępne	Brak
-------------------	------

II. Cele kształcenia dla przedmiotu

1. Zapoznanie ze współczesnymi metodami twórczego rozwiązywania problemów
2. Nabycie praktycznej umiejętności twórczego rozwiązywania problemów
3. Nabycie umiejętności prowadzenia warsztatów ze sztuki kreatywności

III. Efekty uczenia się dla przedmiotu wraz z odniesieniem do efektów kierunkowych

Symbol	Opis efektu przedmiotowego	Odniesienie do efektu kierunkowego
WIEDZA		
W_01	Ma elementarną wiedzę o instytucjach związanych z komunikacją społeczną	K_W17
UMIEJĘTNOŚCI		

U_01	Wykorzystuje zdobytą wiedzę do rozwiązywania problemów pojawiających się w pracy zawodowej	K_U11
U_02	potrafi współdziałać i pracować w grupie, przyjmując w niej różne role, zwłaszcza animatora i koordynatora komunikacji retorycznej	K_U14
U_03	potrafi odpowiednio określić priorytety służące realizacji wybranego przez siebie lub innych zadania.	K_U15
KOMPETENCJE SPOŁECZNE		
K_01	Jest gotów do samooceny własnych kompetencji i samodoskonalenia, zna zakres posiadanej przez siebie wiedzy i umiejętności	K_K01

IV. Opis przedmiotu/ treści programowe

<ol style="list-style-type: none"> 1. Koncepcja myślenia twórczego wg. Edwarda de Bono 2. Sposoby testowania kreatywności 3. Metoda poszukiwania twórczych rozwiązań (ZWI, AMG, SCAMPER i in.) 4. Warsztatowe metody pracy z grupą (warsztaty) 5. Elementy składowe procesu myślenia twórczego 6. Kreowanie autorskich ćwiczeń rozwijających myślenie twórcze 7. Elementy prowadzenia warsztatów ze sztuki kreatywności 8. Elementy treningu kreatywności

V. Metody realizacji i weryfikacji efektów uczenia się

Symbol efektu	Metody dydaktyczne <i>(lista wyboru)</i>	Metody weryfikacji <i>(lista wyboru)</i>	Sposoby dokumentacji <i>(lista wyboru)</i>
WIEDZA			
W_01	Analiza laboratoryjna	Obserwacja	Karta oceny pracy
UMIEJĘTNOŚCI			
U_01	Burza mózgów/giełda pomysłów	Obserwacja	Karta oceny pracy
U_02	Ćwiczenia praktyczne	Sprawdzanie umiejętności praktycznych	Oceniony tekst pracy pisemnej

U_03	Gra dydaktyczna	Obserwacja	Karta oceny pracy
KOMPETENCJE SPOŁECZNE			
K_01	Dyskusja	Obserwacja	Karta oceny pracy w grupie

VI. Kryteria oceny, wagi...

Ocena dostateczna – student posiada dostateczną wiedzę na temat wybranych metod twórczego rozwiązywania problemów oraz oddał wymagane prace pisemne.

Ocena dobra – student posiada dobrą wiedzę i umiejętności zastosowania wybranych metod twórczego rozwiązywania problemów i potrafi samodzielnie je zastosować oraz oddał wymagane prace pisemne.

Ocena bardzo dobra - student posiada dobrą wiedzę i umiejętności zastosowania wybranych metod twórczego rozwiązywania problemów i potrafi samodzielnie je zastosować oraz oddał wymagane prace pisemne w terminie wyznaczonym przez prowadzącego.

VII. Obciążenie pracą studenta

Forma aktywności studenta	Liczba godzin
Liczba godzin kontaktowych z nauczycielem	30
Liczba godzin indywidualnej pracy studenta	60

VIII. Literatura

Literatura podstawowa
<ol style="list-style-type: none"> 1. Edward de Bono - "Naucz się myśleć kreatywnie" 2. Krzysztof J. Szmidt - "ABC kreatywności"
Literatura uzupełniająca
<ol style="list-style-type: none"> 1. Krzysztof J. Szmidt - "Pedagogika twórczości" 2. Krzysztof J. Szmidt (red.) - "Trening twórczości w szkole wyższej" 3. Edward Nęcka - "Trening twórczości" 4. Edward de Bono - "Sześć kapeluszy myślowych"

KARTA PRZEDMIOTU**I. Dane podstawowe**

Nazwa przedmiotu	Logopedia
Nazwa przedmiotu w języku angielskim	Logopaedics
Kierunek studiów	Retoryka Stosowana
Poziom studiów (I, II, jednolite magisterskie)	studia I stopnia
Forma studiów (stacjonarne, niestacjonarne)	stacjonarne
Dyscyplina	filozofia
Język wykładowy	polski

Koordinator przedmiotu/osoba odpowiedzialna	dr hab. Agata Seweryn, prof. KUL
---	----------------------------------

Forma zajęć (<i>katalog zamknięty ze słownika</i>)	Liczba godzin	semestr	Punkty ECTS
ćwiczenia	30	VI	3

Wymagania wstępne	Podstawowa wiedza w zakresie ortofonii i prozodii języka polskiego.
-------------------	---

II. Cele kształcenia dla przedmiotu

C1 - zapoznanie studentów z podstawowymi klasyfikacjami zaburzeń mowy
C2 - zapoznanie studentów ze specyfiką wybranych zaburzeń mowy
C3 - poznanie przez studentów wybranych aspektów warsztatu logopedycznego, szczególnie w odniesieniu do dyslalii

III. Efekty uczenia się dla przedmiotu wraz z odniesieniem do efektów kierunkowych

Symbol	Opis efektu przedmiotowego	Odniesienie do efektu kierunkowego
WIEDZA		
W_01	student ma wiedzę na temat specyfiki wybranych zaburzeń mowy i ich wpływu na komunikację społeczną	KW_11
UMIEJĘTNOŚCI		
U_01	student potrafi wykorzystać nabytą wiedzę z zakresu logopedii (szczególnie dyslalii) w swojej pracy zawodowej	K_U11
KOMPETENCJE SPOŁECZNE		
K_01	student uczestniczy w życiu kulturalnym, wykazując się dużą świadomością i biegłością ortoepiczną	K_K04

IV. Opis przedmiotu/ treści programowe

<ol style="list-style-type: none"> 1. Klasyfikacja zaburzeń mowy. 2. Specyfika wybranych zaburzeń mowy (szczególnie dyslalii i jąkania). 3. Umiejętność posługiwania się pismem fonetycznym w języku polskim.
--

4. Standardy postępowania logopedycznego w przypadku dyslalii.

V. Metody realizacji i weryfikacji efektów uczenia się

Symbol efektu	Metody dydaktyczne (lista wyboru)	Metody weryfikacji (lista wyboru)	Sposoby dokumentacji (lista wyboru)
WIEDZA			
W_01	wykład konwersatoryjny	sprawdzian pisemny	sprawdzian pisemny
UMIEJĘTNOŚCI			
U_01	studium przypadku	sprawdzenie umiejętności praktycznych	plik sprawozdania
KOMPETENCJE SPOŁECZNE			
K_01	praca w grupach w różnych rolach	obserwacja	karta oceny pracy w grupie

VI. Kryteria oceny, wagi...

1. Przygotowywanie się studenta i jego aktywne uczestnictwo w zajęciach. [50%]
2. Zaliczenie sprawdzianu. [50%]

VII. Obciążenie pracą studenta

Forma aktywności studenta	Liczba godzin
Liczba godzin kontaktowych z nauczycielem	30
Liczba godzin indywidualnej pracy studenta	60

VIII. Literatura

Literatura podstawowa
G. Jastrzębowska, <i>Podstawy teorii i diagnozy logopedycznej</i> , Opole 1998.
<i>Logopedia. Teoria zaburzeń mowy</i> , red. S. Grabias, M. Kurkowski, Lublin 2012.
<i>Logopedia. Standardy postępowania logopedycznego</i> , red. S. Grabias, J. Panasiuk, T. Woźniak, Lublin 2015.
B. Karczmarczyk, <i>Wymowa polska z ćwiczeniami</i> , wyd. II, Lublin 2012.
A. Sołtys-Chmielowicz, <i>Zaburzenia artykulacji. Teoria i praktyka</i> , Kraków 2017.
Literatura uzupełniająca
<i>Logopedia. Pytania i odpowiedzi</i> , t. 1-2, red. T. Gałkowski, G. Jastrzębowska, Opole 1999.
<i>Logopedia artystyczna</i> , red. B. Kamińska, S. Milewski, Gdańsk 2016.